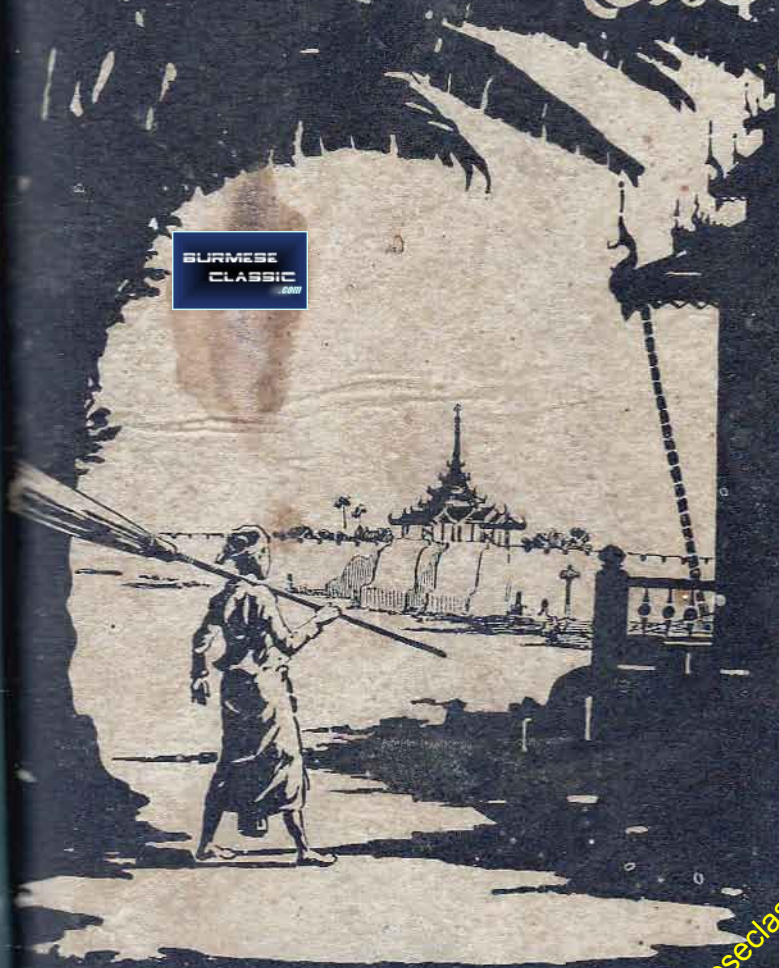

ဒွန်းစတာမင်းသိ

ကြေးပုံ

BURMESE
CLASSIC
COM

ယုလေးလုံးပုံပြင်စာတမ်း

ပဏာမနိဒါန်း။

နမောတဿ ဘဂဝတော အရဟတော သမ္မာသမ္ဗုဒ္ဓဿ။

ဘုရား၊ တရား၊ သံဃာတော်မြတ်တို့အား ရှိခိုး ပူဇော်
ပါ၏။ ဂုဏ်ကျေးဇူးကြီးမားသော၊ အမိ-အဖတို့ကို ရှိခိုး
ပူဇော်ပါ၏။ တ-န-ပုံပြင်၊ သွန်သင်ဆုံးမသော၊ ကြားဆရာ
မြင်ဆရာကိုလည်း ရှိခိုးပူဇော်ပါ၏။

BURMESE
CLASSIC
.com

ကျွန်ုပ်ရှိခိုးပြီး၍၊ အမျိုးသား၊ အမျိုးသမီးတို့၊ ဖတ်ရှု
မှတ်သားရန်ဖြစ်သော (ခွန်းစဉ်အားနှင့် မင်းသမီး၊ ငြားသော
ဗျ 'လေးလုံး ပုံပြင်စာတမ်းကို) စိတ်ချရသောပေအံ့။
ခင်မင်နှစ်သက်စွာ၊ ဖတ်ရှုမှတ်သားကြစေကုန်သတည်း။

ဆရာသိန်းကြီး။

မော်ပီမြို့။

ဒုတိယနိဒါန်း

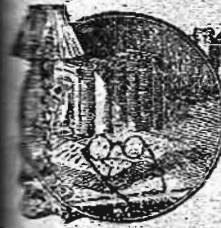
All Right Reserved.

ဤခန်းစာများနှင့် မင်းသမီးငြားပုံ-ဗျူးလေးသုံး ပုံဖြင့် စာအုပ်ကို ကောဇေးသက္ကရာဇ် ၁၂၀၅-ခုနှစ်က ပုံနှိပ် ထုတ်ဝေရောင်းချရာ၊ ခပ်ထိမ်းသောဆွဲလှတို့၊ နှစ်သက် ဝယ်ယူကြည့်ရှုကြသဖြင့်၊ တစ်စတစ်ပျောက်ကွယ်သွားသိ သကဲ့သို့ရှိနေရာ၊ ၁၄ နှစ်ခန့်တိုင်ရောက်ပြီဖြစ်ပေကြောင်း၊ ၎င်းစာတမ်းကို၊ ဘက်ရှုထူးသောသူတို့နှင့်၊ မကြည့်မရှုရ သူးသော နှောင်းလူတို့က၊ ထိုစာအုပ်၏ အနှစ်အရသာကို ပြောပြချက်အရ၊ ကြည့်ရှုလိုသော အာသာဆန္ဒလွန်မင်းစွာ ဖြစ်ကြသောကြောင့်၊ ထပ်မံပုံနှိပ်ရန် တိုက်တွန်း တောင်း ပန်ချက်အရ၊ ပညာဗဟုသုတ လိုလားသောသူတို့၏ အ ကျိုးငှါ ရည်သန်၍၊ မေတ္တီ ဆရာ သိန်းကြီး ကိုယ်တိုင် ကြည့်ရှုမြင်သင့် သွင်းသင့်သော အရာများကို ထည့်စွက် ငြီးလျှင်၊ ကျွန်ုပ်တို့ “ချစ်စရာ စာပုံနှိပ်တိုက်” က၊ ထပ်မံ၍ ဒုတိယအကြိမ်ပုံနှိပ်ထုတ်ဝေဆောင်ရပါသတည်း။

၂-မျိုး။ ။ တောင်းတလျှက်ဟိုသူ၊ ကြည်ဖြူဖို့ နှင် ဝင်း။ ။ ဗျူးလေးပုံဖြင့်ခေါ်ထဲ။ နိုင်ငံကျော် နိဗ္ဗာန်ကို နည်းယူဖို့လမ်း။

၁၂၉၉-ခု တပေါင်းလွန်း ၅ ရက်၊ ဇွန်လလေး

ခန်းစာအုပ်နှင့်မင်းသမီးငြားပုံ

ပဗ္ဗလေးလုံးပုံပြင်စာတမ်း။

အခန်း (၁)

နာထကမြို့ကိုအစိုးရသော၊ မိမိတို့အမည်ယှိသော
မင်းကြီးမှာ။ သုဿမာမဟာဒေဝီ မိဖုရားကြီးက ဖွားမြင်
သော၊ ပသာဒစန္ဒီအမည်ယှိသော၊ သွေးတော် တပါးထွန်း
ကားထွက်သွယ်လေ၏။

မင်းကြီးသည်လည်း။ နိုင်ငံတော်အတွင်းရှိက မှီတင်း
ဆုထိုင်ကြသော၊ ဆင်းရဲသား ကျွန်တော်မျိုးအပေါင်းတို့
ကို၊ အေးချမ်းသာယာအောင်၊ မျှားတော်မတ်တော်။ မင်း
တိုင်ပင်အမတ်ကြီးတို့နှင့်၊ တိုင်ပင်ဆွေးနွေးမေးမြန်းလျက်
စီမံတော်မူပြီးလျှင်၊ အုပ်ချုပ်စီမံတော်မူလေ၏။

အခါတပါးသော်၊ မိမိတို့အမည်မင်းကြီးသည်၊ ဆင်တော်
ကိုစီး၍၊ နန်းမြို့ရိုးပြင်ဘက်လေးမျက်နှာကို၊ ထူညွှတ်
ပြည့်ရှုတော်မူရာ၊ တောင်မျက်နှာအရပ်လမ်းပါး၌၊ ထန်း
လက်တဲးပုတ်နှင့် နေသော၊ ရုပ်ရေ ထူပ ယဉ်ကျေးသော
ထင်မျှတယောက်ကိုတွေ့၍၊ ဆင်တော်ကို ရပ်တန့်တော်
မူပြီးလျှင်၊ အမောင်လုပ်၊ အဘယ်အမျိုးအရိုးဖြစ်သနည်း။

မတရားသောအမှုကို၊ မပြုမကျင့်ကြပါနှင့်
အထူးကြင်ရှောင်ကြပါကုန်။

BURMESE
CLASSIC

ဘယ်အလုပ် အကိုင်နှင့် အသက်မွေးပါသနည်းဟု။ မင်းကြီးကမေးတော်မူရာ။ လုပ်ပျို့တကွာလုပ်သည်ခွန်းစဉ်းစဉ်းအမျိုးဖြစ်ပါသည်။ သူတပါးတို့စားကြွင်းနှင့် ဆန်ကွဲ ဆန်ညှာများကိုသာ။ တောင်းရမ်းစားသောက်။ အသက်မွေးရပါသည်ဟုလျှောက်ထားလေ၏။

မင်းကြီးသည်လည်း။ ထိုသူသည် ခွန်းစဉ်း အမျိုးဖြစ်ကြောင်းကို လျှောက်တင်လေသည်။ တောင်းရမ်း အသက်မွေးရခြင်းသည်။ သူ၏ ရုပ်ရေပစ္စည်း။ မသင့်မချွတ် ဖြစ်ချေသည်။ သနားတော်မူသဖြင့် မောင်မင်းသည်။ လာနေကစ၍ တောင်းရမ်းမစားလေနှင့်။ ငါ၏ နန်းတော်ယင်ပြင်ပေါ်သို့။ နံက်တချက်တီး အချိန်မှန်မှန် ဝင့်ရော်တမျက်စည်း ထွန်းလေမောင်မင်း။ စားသောက်ရန် အတွက်။ တနေ့လျှင် အသပြာ (တမတ်) ကျ။ ငါဆုပေးသနားတော်မူမည်။ ၎င်းအလုပ်နှင့်အသက်မွေးလေတော့ဟု။ အမိန့်မှတ်တော် မူပြီးလျှင်။ နန်းတော်သို့ ဝင်တော်မူလေ၏။

နန်းတော်သို့ ရောက်လျှင်။ ဆိုင်ရာ များမတ်များကို။ တောင်မျက်နှာ အရပ်မှာ။ ထန်းလက်တံးနှင့် နေသော။ ခွန်းစဉ်းလုပ်ပျို့တယောက်ကို။ ယနေ့ကစ၍။ နန်းတော်ယင်ပြင်ရှိက။ နံက်တချက်တီး အချိန်ဝင်၍။ တမျက်စည်း ထွန်း၏။ အမိန့်ပေးခဲ့သည်။ ၎င်းလုပ်ကို။ နေ့စဉ်အသပြာ (တမတ်) ကျ။ ငွေတိုက်တော်က ထုတ်ပေးရန်မိန့်တော်မူလေ၏။

တရံသောနေ့ရှိက။ မင်းကြီးသည်။ များတော်မတ်တော် အစုံညီလာခံတွင်။ များတော်မတ်တော်အပေါင်းတို့။ ငါ့ရှိက ထွန်းကားသော။ ဆွီးတော်တပါးယှိတော်မူသည်။ ထိမ်းမြားမင်္ဂလာပြုလုပ်တော်မူရန်။ ဥပဒေစည်းကမ်းမည့်ကဲ့သို့ ထားယှိတော်မူသည်ကို။ လျှောက်တင်ရမည်ဟု။ မိန့်တော်မူ၏။

ဗညာတ-အမတ်က။ တင်လျှောက်သည်မှာ။ မှန်ပါအရှင် မင်းကြီး၏ ဆွီးတော်သည်။ အယွယ်တော် (၂၀) ပြည့်ပါက။ ဘုရင်မင်းမြတ်၏ အမြင်ဦးသောသူနှင့်။ ထိမ်းမြားမင်္ဂလာ ပြုရခြင်းဖြစ်ကြောင်းကို။ နှေးဘေးလောင်းတော်-သိုးလောင်းတော်တို့ထားခဲ့သော။ နန်းစဉ်ဥပဒေထုံးတမ်း ယှိပါကြောင်းပါထုရား။

ကောင်းပြီမျှ။ မတ်အပေါင် တို့။ ငါ၏ ဆွီးတော်ပသာဒ ဝေဒီသည်။ ယခုအသက် (၂၀) ပြည့်သောကြောင့်။ နန်းစဉ်ဥပဒေထုံးတမ်းရှိသည်အ ထိုင်း။ လိုက်နာဆောင်ရွက်တော်မူမည်။ နက်ဖြန်နံက်ဝန်ရမျှားစုသားတော်။ သူဌေး-သူကြွယ် သားတော်များတို့သည်။ ဝတ်ဆန် ဝတ်ကောင်း များကို။ ဆင်ယင်ပြီးသော်။ နန်းတော်ယင်ပြင်တော်သို့။ စာရောက်စရာ။ ကြံရမည်။ ငါအမြင်ဦးသောသူတို့သားနှင့်။ ဆွီးတော်ကို ပေးမြားတော်မူမည်ဟု မိန့်တော်မူ၍။ ညီလာခံစံးပြုလျှင်။ အတွင်းတော်သို့ ဝင်တော်မူလေ၏။

၈

ခွန်းစဉ်းနှင့်မင်းသိမ်းပြားပုံ။

မျှားတော်-မတ်တော်တို့လည်း။ အမိန့်တော်ခြံတ် မှတ်
တော်မူသည့်အတိုင်း။ တိုင်ပင်ကြပြန်သည်မှာ။ ဝန်မင်းတို့
နက်ဖြန် အကြည့်တော်မင်္ဂလာပွဲ ကျင်းပမည်မှာ။ နံနက်
တချက်တီးအချိန် ဝင်ရဟိမ့်မည်။ ဤအချိန်ကား တမျက်
ထည်းသူ။ ခွန်းစဉ်း ဝင်ခြီးအချိန်ဖြစ်သည်။ ခွန်းစဉ်း
နန်းတော်သို့အရောက်ဦး၍။ မင်းကြီးမြင်မိသော်။ ခက်ချိန်
မည်။ သို့အတွက်ခွန်းစဉ်းကို။ နံနက်တချက်တီးအချိန်ကို
မဝင်စေဘဲ။ တချက်တီးကျော်မှဝင်ရန် အမိန့်ပေးထားမှ
တော်မည်ဟု။ တိုင်ပင်ညီညွတ်ကြပြီးလျှင်။ ခွန်းစဉ်းထံ
သင့်ရာ ယွတ်တော်လှလင်တယောက်ကို စေလွှတ်၍ ပိတ်
ပင်ထားလေ၏။

ခွန်းစဉ်းလည်း။ ယွတ်တော်လှလင်လာရောက်အမိန့်
ပေးသည့်အတိုင်းနာခံလျက်နေလေ၏။

နက်ဖြန်နံနက်တချက်တီးအချိန်တွင်။ မျှားတော်မတ်တော်
သူဌေး-သူကြွယ်တို့သည်။ မိမိတို့သားတူ စသည်တို့ကို။
ဝတ်သန့်။ ဝတ်ကောင်းဆင်ယင်စေပြီးခေတ်။ နန်းတော်
မင်းယင်ပြင်တော်သို့သွား၍။ ရဝေးလျက်။ မင်းကြီးထွက်
တော်မူလျှင်ရှေးဦးစွာမြင်တော်မူစေရန်။ မိမိတို့ အကြံအ
စည်နှင့်ပြန်ဝင်စွာနေကြလေ၏။

မင်းကြီးလည်းယနေ့သားမက်ဖမ်းမင်္ဂလာ။ အကြည့်
မင်္ဂလာထွက်တော်မူရသည်မှာ။ နံနက်တချက်တီး ထွက်
တော်မူလျှင်။ တမျက်စည်းထည်းသူ။ ခွန်းစဉ်းကို မြင်ရ

ထိမ့်မည်ကားမချွတ်ဖြစ်သည်။ သို့အတွက်ခွန်းစဉ်း ပြန်
ချိန် တချက်တီးကျော် လောကီမှ ထွက်တော် မူရလျှင်။
မင်္ဂလာမြောက်ရန် ရှိချေမည်ဟု။ ထွက်တော်မူဘဲ။ အ
တွင်းတော်၌ ဆိုင်းငံ့လျက်စံတော်မူလေ၏။

အကြည့်ခံ မင်္ဂလာပွဲသို့ လာရောက် စုဝေးကြသော။
မျှားတော် မတ်တော် တို့သည်လည်း။ နံနက် တချက်တီး
ကျော်တိုင်အောင်။ မင်းယင်ပြင်၌ က စားနေကြရာ မင်း
ကြီးထွက်တော်မူသည်ကား အကြောင်းယှိလိမ့်မည်။ အ
ကယ်၍ အကြောင်းယှိပါမူကား။ အတွင်းတော်က မည်
ကဲ့သို့အကြောင်းယှိသည်ကို။ အမိန့်တော်ပြန်ကြားရန်သင့်
ပါလျက်။ မပြန်မကြား နေခြင်းသည်ကား။ ထူးသော အ
ကြောင်းယှိဟန်လက္ခဏာတူချေသည်။ သို့အတွက်စောင့်
ဆိုင်း နေကြသော်လည်း။ နာရီအချိန် လွန်ပြီ ဖြစ်သော
ကြောင့်။ စားကြသောအစုအဝေးကိုရပ်သိမ်း၍။ မိမိတို့
အိမ်သို့ပြန်ကြရန်သာ ယှိချေတော့သည်ဟု။ တိုင်ပင် ညီ
ညွတ်ကြပြီးလျှင်။ မိမိတို့သား-တူ စသည်တို့ကိုခေါ်ပြီး။
နန်းတော်မှသက်၍ ပြန်ကြလေကုန်၏။

နံနက်တချက်တီးအချိန် လွန်သည့်အခါ။ ခွန်းစဉ်း
လည်း။ ယနေ့ မျှားမတ်တို့ အမိန့်ပေးထားသည့်အတိုင်း
နန်းတော်သို့ဝင်၍။ မင်းယင်ပြင်တော်၌ က တမျက်ခတ်။
သုတ်သင်ရှင်းလင်းလျက်ယှိလေ၏။

မင်းကြီးသည်လည်း။ ဤအချိန်သည်။ တမျက်စာည်း-
ခွန်းစဉ်းပြန်ချိန်ဖြစ်သည်။ ငါ့ထွက်တော်မူသင့်ချေမည်
ဟု။ ထွက်တော်မူရာ။ ခွန်းစဉ်းစာချက်စာည်း သည်ကို
မြင်ရလေသည်။

ထိုအခါမင်းကြီးက။ ယင်းခွန်းစဉ်းနှင့်ကိုနံနက် တ
ချက်တီးအချိန်လာ၍ တမျက်စာည်းရန်။ ငါ့အမိန့်ပေးထား
သည်ကို။ မောင်မင်းသည် ဤအချိန်ကလွန်မှလေ၍။ တ
မျက်စာည်းခြင်းသည်ကား။ မည်သည့်အတွက် ငါ့အမိန့်
တော်ကို မတည်သနည်း။ မှန်မှန်လျှောက်ထား ရမည်ဟု။
မိန့်တော်မူလေ၏။

ခွန်းစဉ်း လည်း။ ရှိသော သံတော်ဦး တင်ပံ့ ပါသည်
ဘုရား။ ကျွန်တော်မျိုးသည်။ အရှင်မင်းကြီး အမိန့်တော်
မြတ်အတိုင်း တည်ကြည်လျက်။ နေ့စဉ်နံနက်တချက်တီး
အချိန်အတိုင်း။ လျက်ကွက်သည်မဟုတ်ပါ။ ရွှေတိုက်ဝန်မင်း
အထိဖြစ်ပါကြောင်း။ မနေ့က မျှားတော် မတ်တော် တို့က။
နင်-ယနေ့နံနက် တချက်တီးအချိန် ကျော်မှ။ နန်းတော်တို့
ဝင်ရမည်ဟု။ အမိန့်ချမှတ်ပါ၍။ မင်းသည့်အမိန့်အတိုင်း
နာခံဆင်ရွက်ရပါကြောင်းပါအုရား။

ကောင်းပြီ မောင်မင်း တင်လျှောက်ချက် အရ။ ငါ
မျှားတော် မတ်တော်များကို စစ်ဆေးတော်မူမည်။ မောင်
မင်း။ ဤနေရာက မသွားလေနှင့်ဟု မိန့်တော်မူပြီးလျှင်။

မျှားတော်-မတ်တော်တို့ကို။ ညီလာခံဝင်ကြံ့ရန်။ သံတော်
ဆင့်တလောက်စေလေ၏။

ခွန်းစဉ်းလည်း။ ငါသည်မျှားမတ်တို့၏ အမိန့်အရ။
နာခံအချိန်လွန်မှ နန်းတော်သို့ဝင်၍။ တမျက်စာည်းခတ်
သည်ကို။ မင်းကြီးအလိုမကျဟုချေသည်။ မျှားတော်-မတ်
တော်တို့ကိုခေါ်၍ စစ်မေးသော်။ မျှားတော် မတ်တော်တို့
က။ သူတို့အမိန့်မပေးပါဟုလျှောက်တင်ချေက။ ငါ့နှိတ်မင်း
ပြစ်-မင်းဒါဏ်ခံရချေတော့မည်ဟု။ နှလုံးတိုလျက်။ အလွန်
ကြောက်သောစိတ်ကိုဖြစ်လျက်နေရလေ၏။

ဝန်စု၊ မျှားစု။ မျှားတော် မတ်တော် အပေါင်းတို့သည်
လည်း။ အမိန့်တော်မြတ်နှင့်။ နန်းတော်မင်းယင်ပြင်တော်
သို့။ ဝင်ရောက်ခစားလျက်နေကြလေ၏။

မင်းကြီးလည်း။ မျှားတော်-မတ်တော်တို့ ခစားလျက်
ယိုကြကြောင်း သိတော်မူ၍။ ထွက်တော်မူလာပြီးလျှင်။
ဘယ့်နှုတ်လဲ။ မျှားတော်မတ်တော်တို့။ အကြည့်ခံမင်္ဂလာ
အခမ်းအနားကိုမည်သို့ စီမံကြပါသနည်းဟု။ မေးတော်မူ
လေ၏။

မျှားမတ်တို့ကလည်း။ မှန်ပါအကြည့်မင်္ဂလာအခမ်းအ
နားကို။ ဘုရားကျွန်တော်ဝန်တို့က။ ယနေ့နံနက် တချက်တီး
အချိန်တွင်အကြည့်ခံမင်္ဂလာခွင့်တို့ကျင်းပမည်။ ဤအချိန်၌။
တမျက်စာည်းခွန်းစဉ်းနှင့်နန်းတော်သို့မဝင်ရ။ တချက်တီး

ကျော်မှ၊ နန်းတော်သို့ဝင်ရမည်ဟု။ အမိန့်ပေးထားပြီးသော်၊
 ကျွန်တော်မျိုးတို့ မှူးသားမတ်သား သူဌေးသူကြွယ်သား
 များကိုဝတ်သန့်ဝတ်ကောင်းဆင်ယင်စေပြီးလျှင်၊ နံနက်တ
 ချက်တီးက ၂ ချက်တီးခန့်တိုင်လာရောက်စုဝေးခင်းထွက်
 ယှဉ်နေကြပါကြောင်း။ အရှင်မင်းကေရုဇ်ထွက်လာတော်မ
 မူခြင်းကြောင့်၊ အချိန်လွန်၍ ကျွန်တော်မျိုးများ ပြန်ကြရပါ
 ကြောင်းပါတုရား။

အင်း-မောင်မင်းတို့ကလည်း၊ ခွန်းစဉ်းကို၍ အချိန်မ
 ဝင်ရန် တားမြစ်ထားကြောင်း ကိုလည်း။ ငါ့ကို သတိ
 ပေး လျှောက်ထားခြင်း မပြုကြချေ။ ငါကလည်း ဤအချိန်
 သည် ခွန်းစဉ်းလာချိန်ဖြစ်သည်။ သင်းပြန်ချိန်ကျရောက်
 မှ၊ ငါထွက်တော်မူသော် သင့်လျော်ချေမည်ဟု အကြံနှင့်၊
 အချိန်လွန်မှထွက်တော်မူရာ၊ ဟောခိုခွန်းစဉ်းကိုတွေ့မြင်
 ရချေပြီ။ မှူးမတ်အပေါင်းတို့က၊ တောင်းရာကိုကြံစိပြုလုပ်
 ကြပေသည်။ ငါကလည်းကောင်းရာကိုကြံစည်ပြုလုပ်ခြင်း
 ဖြစ်ပေသည်။ အကြံအစည်ကောင်းကြသော်လည်း၊ တိုင်
 ပင်ကြံစည်ရသည် မဟုတ်သောကြောင့်၊ အကြံကောင်း
 လျက်လွှဲချေပြီ။ သို့ကြောင့် မင်းတို့စကားမိုးကြီးသွား ဆို
 ဘိသကဲ့သို့၊ ဥပဒေ ထုံးတမ်း ရှိသည့် အတိုင်း လိုက်နာ
 ဆောင့်ရှောက်ကြရမည်။ အမျိုးယုတ်ပင်ဖြစ်သော်လည်း၊ မ
 လွှဲမလွယ်သာ ယှဉ်သဖြင့်၊ ခွန်းစဉ်းသို့ သွင်းတော်ကိုနှင်း
 အပ်ရန်သာ၊ ပြီးစီးအောင် စီမံကြရမည်။ မှူးတော် မတ်

တော်ဘို့ဟု၊ မိန့်တော်မူ၍၊ အတွင်း တော်သို့ ဝင်တော်
 မူလေ၏။

မှူးမတ်တို့လည်း၊ အမတ်မင်းတို့ အကြံကောင်းသော်
 လည်း၊ အကြောင်းက မညီညွတ်သဖြင့်ကြပေတယ်။ မင်းမှာ
 သစ္စာ၊ လူမှုဝတ်ဆံ့သိ၏။ သို့၊ ဘုရင် ကေရုဇ် မင်းမြတ်
 လည်း၊ အစဉ်အလာဥပဒေစည်းကမ်းထုံးတမ်းရှိသည့်
 အတိုင်း၊ မလွှဲမလွယ်သာချေ လိုက်နာဆောင်ရွက်ကြရမည်
 ဟု၊ မိန့်တော်မူပြီးလျှင်၊ အတွင်းတော်သို့ ဝင်တော်မူရှာပြီ။
 ရွှေစိတ်တော်ကြည်သာတော်မူသည့်လက္ခဏာမထုတ်ထွ
 ဘူးမျှ၊ မျက်နှာတော်ညိုလျက်ဖြစ်ချေသည်။ အမတ်မင်းတို့။

မျက်နှာတော်ညိုစရာပအမတ်မင်း။ အကြံတော်လျက်
 ကနှင့် အလွှဲချော်နေတော့၊ နှလုံးမသာစရာ ဖြစ်တတ်မှု
 မှာပ၊ တမျက်ထွည်းခွန်းစဉ်းက တယ်ဟန်ကြပေတယ်။
 ပသာဒစန္ဒီမင်းသွေးကလည်း၊ ခွန်းစဉ်းနှင့်ကံဆုံဘို့ဖြစ်လာ
 ထုံးနုဖူးစာဟာ၊ တယ်ထိုအံ့ဩဖွယ်ရာကောင်းပါပေဗျား။

အံ့ ဩဘွယ်အောင်းတယ်သားဆိုကြတယ်။ မင်းသွေးက
 ခွန်းစဉ်းကို နှစ်သက်နိုင်မည် မဟုတ်ဖူးမျှ၊ ဥပဒေထုံး
 တမ်းအတိုင်းလိုက်နာအောင်ဟာ၊ တယ်လိုကြံ၍ လျှောက်
 ထားရမည်ကိုကြံကြပါအုံးအမတ်မင်းတို့။

ဟုတ်ပါပေတယ်။ မင်းသွေးကိုတော့၊ ရှေးကနန်းစဉ်းတ
 တမ်းစာလာဥပဒေစည်းကမ်းကို၊ မလွန်ဆန်ဘို့အကြောင်း
 ကိုပြောရမှာပ၊ ခွန်းစဉ်းကမခဲးယဉ်းပါ။ မင်းသွေးကိုရ

၁၄

ခွန်းစဉ်းနှင့်မင်းသွီးငြားဝံ။

မည်ပြောလိုက်ရင်၊ ဝမ်းသာလုံးကြီးဆိုပြီးတော့ မေ့သွား
မလား။ အားရဝမ်းသာနှင့်၊ ထ ပြီးတော့- လက်ခမောင်း
ခတ်ပြီးလျှင်၊ ငါလိုလူ-ဇမ္ဗူယိုသေးလားတဲ့ဆိုကြိမ်း ဝါး
ပြီးကများကထိမ့်မလား။ မပြောတတ်ဗူးအမတ်မင်းကို။

ထိုအခါမင်းသွီးက၊ လက်ပါးစေအမျှတော်တယောက်
ကိုစေလွှတ်၍၊ ခွန်းစဉ်း၏၊ ရှုပလက္ခကာ၊ ၎င်း၏ပြော
ပုံဆိုပုံများကို၊ ကွယ်ရာမှ ကြည့်ရှု နားထောင်၍၊ တင်
သျှောက်ရမည်။ စေလွှတ်လိုက်သည့်အတိုင်း၊ အမျှတော်
သည်၊ အမိန့်အတိုင်းသွားရောက် ကြည့်ရှုနားထောင်လျက်
သွီလေ၏။

မျှ၊ မတ်တို့က၊ ဟေ့ခွန်းစဉ်း၊ ဒီကိုလာခဲအုံးကွဲ့။

ခွန်းစဉ်းက၊ ရှေးမင်းကြီးသည်၊ ဘယ်လိုများအ
မိန့် မှတ်သွားပါလိမ့်မှလဲ။ ငါကြောက်လိုက်ပါဘိတော့
တယ်ဟု၊ ထိတ်ထိတ်ပြာပြာနှင့်၊ ဝန်ကြီးများသို့ရာသို့သွား
လေ၏။

ဝန်မင်းများက၊ အမောင်ခွန်းစဉ်း၊ ဤခံပေါ်တွင်၊
ထိုင်တော့လောဟု နေရာပေးလေ၏။

ခွန်းစဉ်းက၊ အကျွန်ုပ်မထိုင်ဝန်ပါ၊ မိန့်တော်မူသည်
ကိုနာခံရမည်ဖြစ်ပါသည်ဟု သျှောက်လေ၏။

ငါတို့ကအခွင့်ပေးသောကြောင့်၊ အမောင်သည်ခံပေါ်
၌ကံအပြစ်မဟုတ်၊ ထိုင်သာထိုင်ပါဟု မိန့်ကုန်၏။

အပြစ်မဟုတ်သော်လည်း၊ မထိုင်ဝန်ပါအမိန့်တော်ကိုသာ
နာခံရမည်ဖြစ်ပါကြောင်း။

အမောင်ရှိအေခြင်းသည်ကား၊ ဂုဏ်ခြင်းမတူ၊ သူခြင်း
မမျှသောကြောင့်၊ ထရားနှင့်အညီ စည်းကမ်း စောင့်၍၊
မိသေခြင်းသည်၊ တော်ပါပေသည်။ အမောင်ပါမျှကြောက်
ရန်မလိုဘူး၊ အမောင်ကံကောင်းသည်ဟူ၍ မှတ်ပါလေ။

သည်လိုကွဲ့၊ ငါတို့တိုင်းပြည် ဥပဒေစည်းကမ်း ယှ
သည်မှာ၊ ဘုရင်မင်းမြတ်သွီးတော်သည်၊ အချိန်အရွယ် အ
သက် ၂၀-ပြည့်သောကြောင့်၊ ဘုရင်မင်းမြတ် ဦးစွာမြင်
သောသူနှင့်အာ၊ ထိမ်းမြားခြင်းယှသည်အတိုင်း၊ အကြည့်
တော်မဂီလာပွဲခင်းကျင်းသည့်အခါ ဘုရင်မင်းမြတ်ထွက်
တော်မမူ၍၊ မဂီလာအခမ်းအနား ရှပ်ထိမ်းပြီး နောက်မှ၊
ဘုရင်မင်းမြတ် အတွင်းတော်မှထွက်တော်မူရာ၊ အမောင့်
ကိုတွေ့မြင်ရသဖြင့်၊ အမိန့်တော်မြတ်အရ၊ အမောင်သည်။
ဘုရင်မင်းမြတ်သွီးတော်ကို၊ ထိမ်းပိုက်ခေါ်ဆောင်သွားရ
လိမ့်မည်ဗျား။

အော် မင်းဘုရားကြီးတို့ထိုင်းပြည်မှာ၊ ရှေးအစဉ် အ
လာမပျက်၊ ဥပဒေစည်းကမ်းယှသောကြောင့်၊ ဘုရင်မင်း
မြတ်ကြီး အမြင်ဦးသူနှင့်၊ သွီးတော်ကို ပေးမြားရမည်။
အကျွန်ုပ်တို့ အမြင်ဦးသောသူဖြစ်၍၊ စည်းကမ်း မပျက်
ဘုရင့် ရင်သွေးတော်မြတ် ဖြစ်သော၊ သွီးတော်ကို ထိမ်း
ပိုက်ဆောင်ယူသွားရမယ်ဆိုပါတော့။

ဟုတ်တယ်မောင်၊ ဟုတ်ပေတယ်။ အမောင်သိမ်းမိုက်
ဆောင်ယူရလိမ့်မယ်။

ဥပဒေယှိပေမဲ့၊ ဘုရင့်သိမ်းကို အကျွန်ုပ် မသိမ်းမိုက်လို
ပါ။ သိမ်းမိုက်သော်လည်း အကျွန်ုပ်နှိုက်၊ အကျိုးယှိမည်
မဟုတ်ပါ။ သို့အတွက် မယူလို၊ မသိမ်းမိုက်လိုပါက ငြင်း
ပယ်သေ၏။

ဘုရင့်သိမ်းကိုရတာ။ အားရဝမ်းမြောက်စရာသာ ယှိရ
မည်မဟုတ်လားမောင်ရဲ့။

ဘာအားရ ဝမ်းမြောက်စရာ ယှိမှာလဲ။ အကျွန်ုပ်က
ခွန်းစဉ်း။ သူတပါးသဒ္ဓါသမ္ပုဉ္ဇနသည်ကိုသာ တောင်း
ရင်း စားသောက်သူဖြစ်၍၊ မင်းသိမ်းမှာသာ ဂုဏ်နိမ့်၍၊
အကျိုးယုတ်စရာယှိမှာပေါ့မင်းဘုရားတို့။

အမောင်တာကြောင့်၊ အထင်လွဲနေပါသလဲ။ မင်းကြီး
သိမ်းကိုရသည်အတွက်၊ အမောင်ဂုဏ်ယှိမှာပေါ့ဟု၊ ဝန်တို့
ကပြောပြလေ၏။

မင်းဘုရားတို့ပြောပြသော ဂုဏ်သည်၊ ဥပမာအားဖြင့်၊
ရွှေရောင်ညှိုးသောပြသန်ကြီးနှိုက်၊ ကျီးကန်းနားသကဲ့သို့
ကျီးရောင်တခြား၊ ရွှေရောင် တခြား ဖြစ်မှာပေါ့၊ မင်းသိမ်း
သည်၊ ခွန်းစဉ်းကိုယူရသည်ကိုလဲ၊ အများကကဲ့ရဲ့ကြ
မည်၊ ခွန်းစဉ်းသည် မတူမတန်သည်ကို ရသည်ဟု၊
အများကအပြစ်ဆိုကြမိမ့်မည်၊ သို့ကြောင့်အကျွန်ုပ်မယူ
လိုပါ။

မဟုတ်ပါဘူးမောင်ရဲ့။ မင်းသိမ်းကိုရသည် အတွက်၊
သူတပါးက၊ အပြစ်ပြောကြမည်မဟုတ်၊ အင်မတန် ကံ
ကောင်းပေတယ်ဟု အံ့ဩကြမှာပေါ့၊ ငါတို့မျိုးမတ်သား
များနှင့်မထိုက်တန်၊ မောင်နှင့်သာထိုက်တန်သောကြောင့်၊
မင်းသိမ်းကိုရပေသည်။ အမောင်ပါဦးငယ်စရာရှိမလဲ။

မင်းဘုရားတို့ကသာ၊ မင်းမျိုးမင်းနွယ်ဖြစ်၍ ဝမ်းသာ
သင့်သည်ဟု၊ မိန့်ဆို သည်ကား မှန်ပါ၏။ အကျွန်ုပ် က
ခွန်းစဉ်းဖြစ်၍ ဝမ်းသာခြင်းမိတ်သည်၊ အလွန်ဝေးကွာပါ
တယ်၊ မင်းသိမ်းကို ရသည်အတွက်-ဥပမာ၊ ဘာနှင့်တူပါ
သလဲ ဆိုတော့၊ ဆင်ဖြူတော် ဦးစီးနှင့် တူဖွယ် ပါတယ်။
မင်းဘုရားတို့။

ဆင်ဖြူတော်ဦးစီးနှင့်တူဒါကိုပြောပြစမ်းပါအုံးမောင်
ရဲ့။ ဆင်ဖြူတော်ဦးစီးသည် ဂုဏ်တော့ရှိပါရဲ့။ ဆင်ဖြူပေါ်
သို့စီးသည့်အခါ၊ ရှိခိုး၍ အပေါ်က လိုက်ရသည့်အတွက်၊
ထူးသည်မဟုတ်ဖွယ်၊ သို့ကြောင့်၊ မင်းသိမ်းကို ရသည်အ
တွက်၊ ရှေးသို့ဦးငယ်စရာအပုံကြီးများထိမ့်မယ်ထင်ပါ
တယ်မင်းဘုရားတို့။

ထိုအခါ မင်းသိမ်းက စေလွှတ်လိုက်သော၊ အပျိုတော်
သည်၊ အကျိုးအကြောင်းကို သိရသည်အတိုင်း၊ မင်းသိမ်း
အဆောင်တော်သို့ဝင်လေ၏။

မင်းသိမ်းက၊ ဘယ့်နှယ်လဲ၊ ခွန်းစဉ်းကို မြင်ခဲ့ ပါရဲ့
လား။

မှန်ထွပါ ခွန်းစဉ်းသည်။ အလွန်မှ ထွပထဉ်ကျေးသူ
ဖြစ်ပါတယ်။ စကားပြောသောအသံကလေးသည်။ အလွန်
မှသာနားစရာ-ချစ်စရာကောင်းထွပါဘုရား။

သူတယ်လိုများပြောဆိုပါလားမမရဲ့။

မှူးတော် မတ်တော်တို့က။ ထိပ်ခေါင်တင်မကို ဆိမ်း
ပိုက်ရမည်ဟု ပြောပါသည်။ တုရား။ ခွန်းစဉ်းက။ မယူ
သင့် မဆိမ်းပိုက်သင့်-မပိုက်သင့်ကြောင်းကို။ ငြင်းပယ်ပါ
သည်ဘုရား။ နောက်ဆုံး-မင်းဆိုးကိုရသောသူသည်။ ဆင်
ဖြူတော်ဦးစီးနှင့်တူသည်ထို့-ဒါက-မှတ်မိပါကြောင်းပါ။

အတော်များပါသည်။ မကြားတချက်ကြားတချက်နှင့်
နားထောင်ရပါသည်ဘုရား။

မင်းဆိုးက။ အတော်ခွန်းစဉ်းတုံးကို မမရဲ့-အနို့ဖြင့်
လျှင်။ မမတို့လေးငါးယောက်သွား၍ ၊ ဝန်မင်းများကိုပြော
ဆိုပြီးလျှင်။ ခွန်းစဉ်းကို ကျွန်မအဆောင်တော် ခေါ်လာ
ရမည်။ မြန်မြန်သွားကြပါ။

အမျိုးတော်များလည်း။ အမိန့်တော်နှင့်အဆောင်တော်
မှထွက်ခဲ့၍ မှူးတော် မတ်တော်တို့ ရှေ့ရောက်လျှင်။ မင်း
ဘုရားကြီးတို့။ ခွန်းစဉ်းကို ထိပ်ခေါင်တင် မက။ သူ့အ
ဆောင်တော်သို့ခေါ်လာရမည်ဟု။ ဘုရားကျွန်မတို့ကို ဝေ
လွှတ်လိုက်ပါသည်။ အခွင့်ပြုတော်မူကြရန်။

မှူးမတ်တို့ကလည်း။ ကောင်းပြီ အထိန်းတော် အယ
တော်။ အချောတော်တို့။ အမိန့်တော်နှင့်လာလျှင်။ ဟော

သူတုံးခေါ်ကြလေတော့ဟု အခွင့်မြဲပြီးလျှင်။ ဝန်ရမှူးရတို့
သည်နန်းတော်မှ သက်ကြလေလှ၏။

ကိုင်း အမောင်ခွန်းစဉ်း။ ထာခါဖြင့်လိုက်ခဲ့ပေတော့။
တယ်ကိုလိုက်ရမလဲ။

အတွင်းဆောင်ကိုလေ။

အတွင်းဆောင်တော်ကို ဘာလုပ်လိုက်ရမလဲ။

ထိပ်ခေါင်တင်မမရားက။ အမောင်ကိုစွေလိုသတဲ့။

ထိပ်ခေါင်တင်မမရားဆိုဒါဘာလဲ။

ရှင်ဘုရင့်ဆိုးတော်ဖြစ်တယ်။

ရှင်ဘုရင့်ဆိုးတော်ကခေါ်ဆိုလိုက်ရမယ်လား။

ဟုတ်တယ် ယခုအမြန်လိုက်ရမယ်။

လိုက်ဆိုရောက်တော့။ သူက ဘာလုပ်မှာလဲ။

တာလုပ်မယ် ညာလုပ်မယ်မဆီဘူး။ ရောက်တော့ထိ
လိမ့်မယ်။ တယ်ပြီးအမေးအမြန်းထူတယ်။ လာ-ထ-အခု
လိုက်ခဲ့ဟု။ အမျိုးတော်များကလက်ကိုဆွဲကြလေ၏။

မမတို့ကျွန်ုပ်လက်ကိုမဆွဲကြပါနှင့်။ အခုအမြန်ထွက်
ကြပါဟုပြောလေ၏။

အမယ်လေးသူကမူရသေးတယ်။ တို့လိုအမျိုးတော်ကို
ယောက်ျားဆို၍။ ထိဘို့ရာ ဝေးရော။ ကြည့်တောင်မှမ
ကြည့်ရဘူးဟေ့။ အခုအမိန့်တော်နှင့်ရှိသား။ အမောင်ကို
လက်ဆွဲ၍ ခေါ်တာ။ အမောင်က နာတယ် ထင်သလား
တော့။

အကျွန်ုပ် နာထို့ ပြောတာ မဟုတ်ပါ။ မမတို့ကနန်း
တော်သူ့အခြေခံများဖြစ်ပါတယ်။ အကျွန်ုပ်ကခွန်းစဉ်း
သုတောင်းစားအမျိုးယုတ်ဖြစ်ပါတယ်။ အမျိုးယုတ်သော
သူ၏ လက်ကိုမမတို့ဆွဲကိုင်သည်မှာ၊ မမတို့နှိုက်ကုတ်သ
ရေခဲသို့ကျမည်ကိုပိုးရိမ်၍ အကျွန်ုပ် တောင်းပန်ပါတယ်။
လက်ကိုလွှတ်ကြပါ။ အမြင်မတော်ပါဘူး။ ချမ်းသာစွာ
နောက်ကလိုက်ပါမည်။ ရှေ့ကသာသွားကြပါဟု တောင်း
ပန်သည့်အတိုင်းလက်ကိုလွှတ်၍ အမျိုးတော်များရှေ့က
သွားကြလေ၏။

မင်းသိမ်း အဆောင် တော်သို့ ရောက်လျှင်၊ ခွန်းစဉ်း
သည်မျက်နှာကိုအောက်ချပြီး၊ ရှိခိုးလျက်ခစားလေ၏။

မင်းသိမ်းက၊ ခွန်းစဉ်းဆိုဒါ သူဘဲလားမမတို့။

ဟုတ်ပါကြောင်းပါဘုရား။

အဆောင် ခွန်းစဉ်း၊ မျက်နှာကို အောက်မချ ပါနှင့်
မော်၍ကြည့်ပါ။ ရှိမခိုးပါနှင့် ချမ်းသာစွာနေပါ။ ကျွန်မ
ပြောမယ်နားကောင်ပါ။ အဆောင်နှင့်ကျွန်မကိုခမည်းတော်
ဘုရားက။ ပေးထိမ်းခြားပြီး ဖြစ်သောကြောင့်၊ အဆောင်
ကျွန်မကိုထိမ်းပိုက်ရမယ်။

အကျွန်ုပ် မထိမ်းပိုက်ဝံ့ပါ။ ဖုန်းချင်း ကံချင်းမတူပါ။
မင်းသိမ်းကမြတ်သောအမျိုးဖြစ်ပါတယ်။ အကျွန်ုပ်ကယုတ်
ညံ့သောခွန်းစဉ်းဖြစ်ပါတယ်။ ထိမ်းပိုက်ဖို့ကို မပြောဘဲ
နှင့်ရှေ့တော်သို့ဝင်ရသည်ကိုလျက်၊ အလွန်ဖြစ်ပါတယ်။

အဆောင် အမျိုးမြတ်သောဘုရင်မင်းမြတ်၏ ဆွီးတော်
ကို၊ ထိမ်းပိုက်ဖို့ဝေးစွာ၊ ဆင်းရဲသားသူသာမန်ဘို့၊ ဘုရင့်
ဆွီးတော်ကိုရသည်ဟု၊ အိမ်မက်မျှ မက်နိုင်မယ်မဟုတ်ပါ
အဆောင်သာ ကံထူး၍ ဘုရင်သို့ တော်ကို ရသည်ကား။
သာမညမဟုတ်ပါ နှင့်၊ ထူးသောကံဟု မှတ်စရာကောင်းပါ
တယ်။

ကံတယ်လိုထူးသော်လဲ။ အမျိုးချင်း၊ ဂုဏ်ချင်း သန္တာ
ချင်းမတူ၍ အလွန်ခဲယဉ်းပါကြောင်း။

အဆောင်အမျိုးယုတ်သည်အမျိုးမြတ်သည်ကား။ ပမာန
မဟုတ်ပါ။ ကံအကြောင်း သာလျှင် ပမာန ဖြစ်ပါတယ်။
သိ၊ ဘိဇ္ဇာကျွန်းကို အစိုးရတော်မူသော၊ ဗုဒ္ဓဂါမဏိမင်းကြီး
သားတော်၊ သာဓိကုမ္မာအမည်ယှိသော မင်းသားသည်။
စဉ်းလအမျိုးမှဖြစ်သော၊ ဒေဝီအမည်ယှိသောမိမ္မသည်။
ဥယျာဉ်တော်တွင်၊ အသောကမင်းပင်ကိုတက်၍၊ ခူးနေရာ
မင်းသားတွေ့မြင်သဖြင့်၊ ချပ်ရေပူတင့်တယ်ခြင်းကြောင့်
နှစ်သက် ခြင်းမိတ် ယှိသဖြင့်၊ အသင့်မှာ ထိမ်းခြား အပ်
သောသူ ယှိသလောတုမေးရာ၊ ဒေဝီက-မရှိကြောင်းပြော
လျှင်၊ မင်းသား ထိမ်းပိုက်တော်မူ၍။ အသောက ပန်းပင်
နှိုက်ရသည်ကို အစွဲပြု၍။ အသောကမာလာဒေဝီ-ဟု၊ ခွဲ၍
ပြီးလျှင်၊ မိဖုရားကြီးမြောက်သောထုံးယှိပါလျက်၊ အဆောင်
ကျွန်းကိုခြင်းပယ်စရာမဟုတ်ပါ။

မင်းသိမ်းပြောသည်ကားပါမှန်၏။ အသောကမာလာ
ဒေဝီသည် အမျိုးယုတ်သော စဉ်းလှလှ ဖြစ်သော်လည်း၊
သာထိကုမ္မာ မင်း၏ ဖုန်းတော်တော် တိုင်းပြည်ကို အုပ်ချုပ်
သောမင်းဖြစ်သောကြောင့်၊ မည်သူကမျှ စဉ်းလှလှမျိုးဖြစ်
သောမိမ္မာကို ယူသည်ဟု အပြစ်ပြောဝံ့ကြမည်မဟုတ်ပါ။
မင်း၏ ဖုန်းတော်ရိပ်ကို ခိုထုံရသဖြင့်၊ အသောကမာလာ
ဒေဝီကိုလည်း၊ လူအပေါင်းတို့ဝတ်ဆင်သောကြာရပါမည်ကား
မရွတ်ပါ။ အကျွန်ုပ်မှာ ဖုန်းကံမဟုတ်၊ အိမ်ချေကို ရှောင်ရှား
တောင်းရမ်း စားရသူ ဖြစ်သည်။ သူတပါးသနား၍ ပေး
ကမ်းစွန့်ကြီးမှသာ အသက်မွေးရခြင်း၊ ချောင်ချည့်သော
ဖုန်းရိပ်ကို အကျွန်ုပ်ရယူပါသည်။ ဤတောင်းရမ်းစားသော
ခွန်းစဉ်း အရိပ်ကို ခိုသဖြင့်၊ အသက် မင်းသိမ်းအား၊ သူ
တောင်းစားခွန်းစဉ်းဒေဝီထို့၊ အများတို့က ခေါ်ဝေါ်ကြ
မည်မဟုတ်၊ အကယ်တော့ တစ်စုံတစ်ယောက်က အမှတ်မဲ့
ခေါ်ချေသော်၊ မင်းသိမ်း သည်းခံနိုင်မည် မဟုတ်ပေ။ တွေ
မြင်သောမိမ္မာအပေါင်းတို့က သည်းမင်းသိမ်းကား ယောက်ျား
ရှားထို့၊ ယောက်ျားမရနိုင်ထို့ထင်ပါရဲ့။ ယုတ်ညံ့သောခွန်း
စဉ်းကို သူ့ရဲ့ မိုက်နက်သက်ပေတယ်ဟု၊ ရှုချက်ကဲ့ရဲ့ကြ
ထိမ့်မည် မဟုတ်ပါလော့၊ သို့ကြောင့် မင်းသိမ်း၏ ဂုဏ်အ
သရေကို ထောက်ထားပါသည်။ အကျွန်ုပ်ကို အမှီပြု၍၊ အ
သက်မင်းသိမ်း အမျိုးမြတ်သောအဖြစ်မှ၊ နိမ့်ကျမည်ကို မိုးပါ
သဖြင့်၊ မထိမ်းပိုက်လိုကြောင်း တောင်ပန်ပါတယ်။

မင်းသိမ်းသည် စိတ်ထဲ နှိုက်အောက်နေသည်ကား။ ဤ
ယောက်ျားသည်၊ အမျိုးကို စောင့်သောအားဖြင့်၊ တည်
ကြည်သော စိတ်ဟု ပေသည်။ မိမိနှင့် မတူမတန်သည့် အ
ထွက်၊ ငြင်းပါယ်ခြင်းသဘော ယှဉ်ပေသည်။ တော်ပေစွတ
ကား၊ သို့သော် ငါထပ်၍ ပြောဦးမည်၊ အမောင် လောကမှာ
ချီးမွမ်းခြင်းကဲ့ရဲ့ခြင်းတို့သည် ကား၊ အမြီးမဟုတ်ချေ၊ ဓမ္မတ၊
အတိုင်းဖြစ်ပါတယ်၊ မာတင်သည် ခွန်းစဉ်းမျိုး မဟုတ်
ပါလား။ ဒိဋ္ဌမင်္ဂလိကာသည်၊ မြတ်သော သေဋ္ဌေး၏ သိမ်း
ဟုတ်ပါလား။ ဆဲတာစောင် မိဖုရားပေးမြားတော့၊ ဒိဋ္ဌမင်္ဂ
လိကာ-က၊ ခွန်းစဉ်းမာတင်ကို၊ ကျောပိုး၍ မာတင် နေ
ရာအရပ်သို့၊ ယူဆောင်သွားရသည် မဟုတ်ပါလား။ တ
ဆိတ်စဉ်းစားပါဦးမောင်။

မင်းသိမ်း ဒိဋ္ဌမင်္ဂလိကာသည်၊ ခွန်းစဉ်းမာတင်ကို မြင်
ရသောအခါ၊ ချက်နှာသံမှ ပြီးလျှင်၊ ယဲ့- ဤသူယုတ်ကို ငါ
မြင်ရခြင်းသည်၊ ငါ့နှိုက် မင်္ဂလိကာ ဆုတ်ယုတ်သည်။ ဤအ
ကောင်ယုတ်ကို အမြန် နှင်ထုတ်ခြစ်ကြဟု၊ အမိန့်ပေးလျှင်
အခြွေ အရံတို့က၊ မာတင်ကို ရိုက်ပုတ် ထွန်းထိုး နှင်ကြ
လေသည်။

ထွန်းထိုး ရိုက်ပုတ် နှင်သည်ကို၊ အနာဒရခံရသဖြင့်၊
ဆင်ခြင်ဆန္ဒမှာ၊ ဤသေဋ္ဌေးသိမ်းသည်၊ ဥစ္စာပစ္စည်းဂုဏ်၊
အမျိုးဂုဏ်၊ အဆင်းဂုဏ်တို့ကို ရသောကြောင့်၊ အလွန်မာ
နလွန်သည်နှင့်၊ ငါကြက်သရေမင်္ဂလိကာမဟုတ်သော အလောင်း

ကိုမပြင်လို၊ ခိုက်ဝတ်ထွန်းထိုး နှင်စေသည်မှာသေဋ္ဌေးသို့ အပေါ်နှိုက်၊ များစွာအပြစ်ကြီးလေးလျက်ရှိချေသည်။ ထို အပြစ်ကိုပျောက်ရန် ငါမကယ်ဆယ်ကုသသောနှိုက်နစ် မွန်းခြင်း ဖြစ်တော့မည်။ သေဋ္ဌေးသို့နှိုက်စွဲကပ် ယုတ်မာ သောမာနပိတ်တို့သည်။ လွတ်ကင်း၍၊ စိတ်ဖြင့် မပြစ်မှား ရခြင်း၊ ကိုယ်နှုတ်ဖြင့် မပြစ်မှားရခြင်း၊ မကောင်းမှုတို့ကို ရှောင်ကြဉ်ခြင်း၊ အာရဇာ၊ ဝိရဇာ၊ ဂုဏ်မှီသေလေးမြတ် ထိုက်သောသူကို ဖျပ်ဝပ် ရိုသေရသော ဝါရဇာ၊ ဝါရဇာ၊ မာနမယိဝ္ဗန္ဓပယ်၍၊ မိမိကိုယ်ကိုနှိမ့်ချရသော နိဝါတောစ ဂုဏ်၊ လူကြီးမိဘဆရာသွားပညာယှိ သူတော်ကောင်းတို့ ဆိုဆုံးမသည်ကို၊ ဦးလည်မသို အမြန်နာယူ ကျင့်ဆောင် လေ့ယှိသော သောဝစသတော ဂုဏ်တို့ကို၊ ရစေခြင်းငှာ ငါကယ်ဆယ်မှ၊ ထိုသေဋ္ဌေးသို့နှိုက် အပြစ် ချင်းသာယာ ရချေတော့မည်။ ငါ့ကြောင့်အပြစ်ယှိသည်ကားမလျော်ချေ ငါ့ကြောင့် အပြစ်ယှိသည်ကို ချင်းသာမှသာ။ ငါ၏တာဝန်ကင်းလွတ်ချေမည်တကားဟု စဉ်းစား ကြံစည်ပြီးလျှင် သေဋ္ဌေးသို့အိမ်ထဲခါးပေါက်-မြေပေါ်တွင် အချွေးမှောက် လျက်၊ ဒိဋ္ဌမင်္ဂလိကာကို ငါအလို ယှိသည်။ ပေးပါ ဟု တောင်းရင်းလေ၏။

သို့လိုအော်ဟစ်တောင်းရင်းသည်ကို၊ လမ်းသွားလမ်း လာတို့ရရုံး ကြည့်ကြရကား။ အုတ်အုတ်ကျက်ကျက် ဖြစ် သောကြောင့်၊ သေဋ္ဌေးကြီးက အကြောင်းကို သိသဖြင့်၊

ရွှေငွေ အဝတ်အထည်အစယှိသည်တို့ကို ပေးလေသည်။ ဤရွှေငွေ-အဝတ်အထည်တို့ကိုငါအလိုမယှိ၊ ဒိဋ္ဌမင်္ဂလိကာ ကိုသာ ငါအလို ယှိသည်ဟုပြောလေ၏။

နောက်သေဋ္ဌေးကြီးက၊ ငါနှိုက် ဆင်ခြင်းကျွန်းနွား-ဆိတ် တို့ပေါများပါသည်။ အလိုယှိလျှင်တဝက်ခွဲ၍ ပေးပါမည်။ လယ်ယာ-ခြံဥယျာဉ်များကိုအလိုယှိလျှင်တဝက်ခွဲ၍ ပေး ပါမည် ယူပါဟုပေးပြန်လေသည်ကို၊ ဤဝစ္စည်းတွေပေး သည်ကား၊ ငါနှိုက်အသုံးမကျ၊ ငါမယူလို၊ ဒိဋ္ဌမင်္ဂလိကာကို သာငါအလိုယှိသည်။ ဒိဋ္ဌမင်္ဂလိကာ-ကိုငါမရလျှင်၊ ဤနေရာ က-ငါမထပြီ၊ ငါ့အသက်ကိုအသေခံမည်ဟုပြောလေ၏။

မာဒင်သည်အစာတော်၊ ရေတော်ခံ၍၊ မြေကြီးပေါ်မှမထ တဲး၊ ဒိဋ္ဌမင်္ဂလိကာကိုတောင်းရင်းနေသည်မှာ၊ ခြောက်ရက် တိုင်ယှိလေသည်။ ထိုအခါ သေဋ္ဌေးကြီးက-ဆိုသူသည်။ ငါ့သို့ကိုမရပါက၊ ဤနေရာတွင်သေဆုံးစရာယှိလေသည်။ တောင်းရင်းသောသူကို၊ အလိုပြည့်အောင် မပေးချေက။ သေဆုံးသော်၊ ငါ့ဘိုး၌အမျိုးဂုဏ်ပျက်ချေမည်။ လူအပေါင်း တို့ ရှုတ်ချကဲ့ခဲခြင်းအဖြစ်ကို ခံချေမည်။ သို့ကိုနှံမြော သည်အတွက်ကြောင့်၊ မိမိဘိုးအမျိုးဂုဏ်ပျက်ခြင်း၊ သူတ ပါးတို့ကဲ့ခဲခြင်းမှ ကင်းလွတ်ရအောင်၊ သို့ကိုပေးလေမှ သင့်လျော် ချင့်မည်ဟု-ဆင်ခြင် တိုင်းထွာလျက် သို့ကို ခေါ်လေ၏။

ဒိဋ္ဌမင်္ဂလိကာ လည်း။ အဖရွှေ-အပြစ်ပြောစက်ပါး ကင်း
 ရက-မိသေစွာစစားလျက်ယှိလေ၏။ ထိုအခါသေဋ္ဌေးကြီး
 က၊ ချစ်သွီးကို-သူတောင်းစားခွန်းစဉ်းက။ အသက်သေ
 ခံမလောက်မရမက-တောင်းချေပြီ။ ချစ်သွီးကို မရချေက။
 ၎င်းခွန်းစဉ်းသည်။ ချစ်သွီးအတွက်အသက်ဆုံးချေသော်။
 ငါအဖ၏ တာဝန် ဖြစ်ချေသည်တကြောင်း။ အမျိုးတို့၏
 ကျင့်ဂုဏ် ပျက်မည်တကြောင်း။ လူအများတို့ကဲ့ရဲ့ချေမည်
 တကြောင်း။ သို့အကြောင်းများကို အစွန်းအညို-မထိစေ
 ရန်။ ချစ်သွီးသည်။ သူတောင်းစားခွန်းစဉ်းနောက်သို့လိုက်
 ချေတော့ဟု။ အမိန့်ပေးလေ၏။

ဒိဋ္ဌမင်္ဂလိကာသည်။ အဖ အမိန့်ပေးသည်ကို မျက်နှာ
 ကြည်သာစွာနှင့်။ ဖခင်၏ အမိန့်အာဏာကို ငြင်းဆန်ခံ
 မည်သွီးမဟုတ်ပါ။ မိသေစွာ(သောဝစိသာတာ)မင်္ဂလာကို
 ခံယူပါတော့မည်ဟု အဖကို ရှိမှီးဦးချပြီးလျှင်။ အိမ်ပျော်မှု
 ဆင်းသက်၍။ ယခင်က မာတင်္ဂကို။ မင်္ဂလာမဟုတ်။ အိမ်
 ဖြစ်သည်ဟု။ အမျက်ထားသောစိတ်တို့သည်။ ကင်းရှင်း
 လျက်။ မာတင်္ဂအနားသို့ မိသေစွာပျပ်ဝတ်ပြီးလျှင်။ အရှင်
 သား-ကျွန်တော်မျိုးမ၏ ကျေးဇူးရှင်အဖသေဋ္ဌေးက။ အရှင်
 သား၏ အလိုဆန္ဒပြည့်ဝစေရန်။ အလုပ်အကျွေးအဖြစ်ဖြင့်
 အပ်နှံဦးလိုက်ပါပြီ။ အရှင်သားခေါ်ဆောင်ရာသို့။ ကျွန်တော်
 မျိုးမ။ နောက်က-ပဝါးခြွေထပ်လိုက်ရပါမည်အကြောင်း
 ကို။ သာယာစွာပြောလေ၏။

ထိုအခါမာတင်္ဂ-က။ ဒိဋ္ဌမင်္ဂလိကာ။ ငါ့မှာအသင်၏
 အစေခံတို့ထွန်းထိုးရိုက်ပုတ်သည်ကိုခံရ၍။ ငါမထ-မသွား
 နိုင်ဖြစ်သည်။ သင်သည်ငါ့ကို ကျောပိုးပြီးခေါ်မှသာလျှင်။
 ငါလိုက်နိုင်တော့မည်ဟု ပြောသောအခါ။ ဒိဋ္ဌမင်္ဂလိကာ
 က။ ချိုသာစွာကောင်းပါပြီ။ အရှင်၏ နေရာ အရပ်ကိုသာ
 ညွှန်ပြပါတော့။ ကျွန်တော်မျိုးမသည်။ ဂါရဝေါစမင်္ဂလာ။
 နိဝါတောစမင်္ဂလာ-၂-ပါးကို ခံယူ၍။ အရှင်သားအား။
 ကျောပိုး၍ ကောင်းမွန်စွာယူဆောင်ပါမည်။ ကျောပေါ်၌
 ချမ်းသာစွာ လိုက်တော်မူပါဟု-ပြောပြီးသော်။ ဆောင်ယူ
 ၍ မာတင်္ဂ-ထဲ-ပုတ်နှိုက်။ မိသေစွာလုပ်ကျွေးနေသည်ကား။
 ဒိဋ္ဌမင်္ဂလိကာသည်။ နှစ်သက်သည်ဟုတ်မည်မထင်။ မိမိ
 တို့အမျိုးအရိုး အကျင့်ဂုဏ် ပျက်မည်ကိုစိုးသဖြင့်။ အဖ
 သေဋ္ဌေးကြီး၏ အာဏာကို။ မညှင်းဆန်ပဲ။ မာတင်္ဂနောက်
 သို့လိုက်ပါရသည်။ မာတင်္ဂသည်။ သာမညမဟုတ်။ ဘုရား
 အလောင်းဖြစ်သောကြောင့်။ ဘုရားအလောင်းတော်တို့၏။
 အမိဋ္ဌာန် သစ္စာသည်ကား။ ပြီးမြောက်ပြီး ဖြစ်ပေသည်။
 ဒိဋ္ဌမင်္ဂလိကာသည်။ ခွန်းစဉ်းမာတင်္ဂကို။ ကျောပိုး၍ ယူ
 ဆောင်သွားသည်ကို။ လူအပေါင်းတို့မြင်ကြရသော်။ အော်
 ဒိဋ္ဌမင်္ဂလိကာသည်ကား။ လွန်သောမာနတို့ကိုစွန့်လျက်။ အဖ
 သေဋ္ဌေးအာဏာကို ခွဲစွာနာခံ၍။ မိမိကိုယ်ကို နှိပ်ချသော
 အမှုကို ဆောင်ရွက်ပေးကားဟု။ အံ့ဩချီးမွမ်းကြသည်
 ကား။ အသံမစဲ ဟိုပေသည်ဟု။ မင်းသိမ်းအားပြောပြလေ၏။

ထိုအခါ မင်းသိမ်းက။ အမောင် ပြောပြသည့်အတိုင်း ဟုတ်ပါပေတယ်။ ဘုရားအလောင်း မာတင်သည်သေဋ္ဌေး သို့ဖြစ်မှားသောအဖြစ်ကိုချမ်းသာစေရန်၊ ကယ်ဆယ်ခြင်း အမှုကိုဆောင်ရွက်ပါသည်။ သေဋ္ဌေးသို့သည်လည်း။ မိမိ တို့အမျိုးဂုဏ်မပျက်စေရန်၊ အဖ၏ အာဏာကိုကြိုးနွဲ့လျက်။ ခက်ထန်သော မာနကို ပယ်စွန့်ပြီးလျှင်။ မိမိကိုယ်ကိုနိဗ္ဗာန် ခြင်းအမှုကိုပြုလုပ်သည်ကား။ လူအပေါင်းတို့အံ့ဩချီးမွမ်း ခြင်းကိုခံရသည်မှာ။ အမှန်ဖြစ်ပေသည်။ ကျွန်မသည်ကား။ အမောင့်ကိုဖြစ်မှားသူမဟုတ်။ နန်းစဉ်ဥပဒေစည်းကမ်း ယို သည်အတိုင်း။ အဖဘုရင်မင်းမြတ်၏ အမိန့်အာဏာကို ကြိုးနွဲ့စွာ-နာခံဆောင်ရွက်သောမိမိဖြစ်ပါသည်။ အမောင် မထိမ်းပိုက်သော်။ ကျွန်မကို လူအများကဲ့ရဲ့၍၊ ဂုဏ်ပျက် မည်မဟုတ်ပါလော။ မိဖုရားအာဏာကိုလွန်ဆန်ရာ ကြရောက် မည်မဟုတ်ပါလော။ ကျွန်မသည် အရှက်ကြီး၍၊ အသက် စည်းမိမိပျက်ခဲ့ပါသော်။ အမောင့်ကိုအမှီပြု၍ ဖြစ်ရသဖြင့်။ အမောင့်တာဝန်မဟုတ်ပါလော။ အမောင်သည် ဘုရားဆု ပန်-မင်းယောက်ျားမဟုတ်ပါလော။

ခွန်းစဉ်းသည်။ မင်းသိမ်းပြန်ပြောသော အချက်တို့ကို စဉ်းစားဆင်ခြင်သည်ကား။ အော်-မင်းသိမ်းသည်။ လော်စီ ခြင်းတို့မှကင်းရှင်းလျက်။ မိမိတို့ရှေးထုံးဥပဒေစည်းကမ်း ယိုသည်ကိုဖြောင့်မတ်စွာ လိုက်နာခြင်း။ အဖ၏-အာဏာ ကို။ မသွေမဒိ လိုက်နာခြင်းဖြစ်ပေသည်။ ငါ-အတင်းငြင်း

ပယ်သည့်အတွက်။ မင်းသိမ်းနှိုက်။ တစ်စုံတစ်ရာအန္တရာယ်ဖြစ် ခဲ့သော်။ ငါ့ကိုအမှီပြု၍ ဖြစ်သောကြောင့်။ ငါ့အပေါ်နှိုက် အဖြစ်မကင်းရာ ရောက်ချေမည်။ ငါ့တာဝန်ဖြစ်ချေသည်။ သူတော်ကောင်းတို့မည်သည်။ မိမိကိုအမှီပြု၍ သူတပါးချမ်း သာသည်ကိုသာ ဆောင်ရွက်ခြင်းဖြစ်ချေသည်။ သို့အတွက် မင်းသိမ်းသည်-ငါ့ကိုအမှီပြု၍။ ကိုယ်မိတ် ၂ ပါး ချမ်းသာ ရန်ကိုသာငါစောင့်ရှောက်ရန် ဝတ္တရားယိုချေသည်ဟု ကြံ အောက်မေ့ပြီးသော်။ မင်းသိမ်းသို့ပြန်ပြောလေသည်ကား။

မင်းသိမ်း-သင်သည်။ ဒိဋ္ဌမင်္ဂလိကာကဲ့သို့၊ လွန်သောမာန စိတ်တို့ကိုစွန့်၍။ နိမ့်ချသော စိတ်မျိုးကို အစဉ်ယှိပါက။ မင်းသိမ်းဆန္ဒကိုလိုက်၍။ အကျွန်ုပ် ထိမ်းပိုက်ဆောင်ကြဉ်း ပါတော့မည်။ ကျွန်ုပ်မှာ-တောင်းရမ်း၍၊ အသက် ပွေးသူ ဖြစ်တယ်။ မြို့စွန့်မြို့ဖျားလူအများတို့တမျက်ချေးစွန့်ရာအရပ် နှိုက်။ ထန်းလက်ရတ်ခိုးကာလျက်။ မြေပြင်တွင်။ မြေကြီးခဲ ကိုခေါင်းအုန်း၍။ တမျက်ချေး စွန့်ရာတွင် ကောက်ရသော။ ဂုဏ်ငုတ်။ အငတ်ရတ်များကို ခင်းခြုံ၊ ဝတ်ဆင်လျက်။ အိုးကဲ့သို့ခွက်ပဲ့တို့နှင့်ထည့်၍။ ထမင်းနှင့်ရေကိုစားသောက် ရသူဖြစ်သောကြောင့်။ မင်းသိမ်းသည်ကျွန်ုပ်ကဲ့သို့ဆင်းရဲမ ခံနိုင်ဘဲ။ စိတ်လက်ငြိမ်ညူးမည်ကိုစိုးရိမ်ပါသည်။

မင်းသိမ်းလည်း အမောင် ကျွန်မကိုဖခမည်းတော်ဘုရင် မင်းငြိမ်းက။ ကတိသမ္ဘာအတိုင်းတည်ကြည်စွာ ထိမ်းမြား ခြင်း ကို ပြုပြီး ဖြစ်ပါ သော ကြောင့်။ ကျွန်မကို အမောင်

ပိုင်ချေပြီ။ ကျွန်မသည် ဘုရင်မင်းမြတ်၏ သိမ်းတော်ပင်ဖြစ်သော်လည်း။ အမောင်သည် သခင်ဖြစ်ချေပြီ။ မိန်းမတို့မည်သည်။ အမျိုးမြတ်သည် ဂုဏ်ကြီးသည် ဟု မမှတ်ရာ။ အရှင်သခင်လင်ယောကျ်ား၏ ခေါ်ရာ။ ယောင်နောက်-ဆံတုံးပါ ဖြစ်၍။ သခင်ဖြစ်သောလင်နောက်သို့ လိုက်ပါရပါသည်။ သခင်ဖြစ်သော လင်ဩဇာကို နာခံရပါသည်။ သခင်ဖြစ်သောလင်ရှာကြံ၍ ပေးသမျှ ကျွေးသမျှနှင့်သာ။ ယောင်ရုံးထင်းတိမ်ရပါသည်။ သခင်လင်၏ စိတ်ချမ်းသာစေခြင်းကို ပျော်မြေ့ရပါသည်။ သို့အတွက် မိန်းမကောင်းတို့အင်္ဂါနှင့် ညီစွာ ကျွန်မနာခံဆောင်ရွက်ပါမည်။ အမောင်တစ်ရာမှူးရိပ်ခွင့်မယှိပါဟု ဝန်ခံပြောဆိုလေ၏။

သာဓု-သာဓု-သာဓု-မင်းသိမ်း။ အခုပြောသည့်အတိုင်း ညီညွတ်ပါလျှင် လိုက်ခဲ့ပါတော့။ ကျွန်ုပ်တံးဖုတ်သို့ သွားကြစို့။

မင်းသိမ်းလည်း။ အဖ-မမည်းတော် အာဏာနှင့်။ ခွန်းစဉ်း ခေါ်ရာ နောက်သို့ လိုက်ပါ ရပါမည့် အကြောင်း။ ယောက်ထား၍။ အထိမ်းတော်။ အယာတော်။ အချီတော်။ အချောတော်။ ရွှေရံ အပေါင်းတို့ကို။ နှုတ်ခွန်းတော် ဆက်တော်မျိုးလျှင်။ ခွန်းစဉ်းနောက်က ရှိသေစွာ လိုက်သွားရာ။ ထုံးပုတ်သို့ရောက်၍။ ကိုယ်စိတ် ချမ်းသာစွာနေထိုင်ကြလေ၏။

အခန်း-၂။

ခွန်းစဉ်းလည်း။ ခါတိုင်းမှာ မိမိ တဝမ်းစာ ဖြစ်၍။ တောင်းရသည်မှာ ဝန်မလေး။ ယခုမှာ နှစ်ဝမ်းစာရအောင် တောင်းရမ်း ရသောကြောင့်။ အတော်အပင်ပန်းခံ၍ တည့်ပတ်တောင်းရမ်း၍ မင်းသိမ်းအား ပေးလေ၏။

မင်းသိမ်းလည်း တောင်းရမ်းလာသော စားကြွင်း ဟင်းထမင်းတို့ကို ဖက်ခင်း ပြီးသော်။ ထမင်း-ဟင်း-အကြော် သနပ်-ငါးမိစသည်များကို။ တနေရာစီ သန့်ပြန်စွာ ခွဲခြား၍။ လက်ဆေးရေကို အိုးကွေးချမ်းတွင် ထည့်၍။ သောက်ရေ-လုပ်ဆေးရေကို အုန်းခွက်နှင့် ထည့်၍ ထားပြီးလျှင်။ ဘုရားကို ဆွမ်းတော်တင်ပြီးသော်။ အမောင်-ထမင်းပြင်ထားပါသည်။ သုံးဆောင်တော်မူပါဟု ပြောလေ၏။

ခွန်းစဉ်းလည်း။ ထမင်းစားရသည့်အခါ သင့်လျော်အောင် ပြင်ဆင်ကျွေးမွေးသည်ကို။ တယ်ဟန်ရပါကလား ဟု စိတ်ကအောက်နေပြီးလျှင်။ ထမင်းစားလျက် ယှဉ်လေ၏။ မင်းသိမ်းလည်း။ ထမင်းဟင်းများကို ယင်ကောင် မနားရန်။ ရှိသေစွာ အဝတ်ရတ်နှင့် ခပ်လျက်။ ဖြေးဖြေးသုံးဆောင်ပါ အမောင်။ အမောင်ဝစားနိုင်မှ အားယှိပါမည်။ အမောင်အားယှိမှ။ ကျွန်မကို တောင်းရမ်း ကျွေးနိုင်ပါမည်။ ကျွန်မ

အတွက်ကို မချန်ပါနှင့်။ အရသာသို့ရာကို အကုန်ဘဲ သုံးဆောင်ပါဟု ချီသာစွာပြောလေ၏။

ခွန်းစဉ်းထမင်းစားပြီးလျှင်၊ အမောင်-ဟောဒါ လုပ်ဆေးရန်ရေပါ။ ဟောဒါ သောက်ရန်ရေပါ။ ဟောဒါ-အဝတ်စုတ်ကလေးရှောင်၍ ထားပါတယ်။ လက်သုတ်ပုဂါသုတ်ပါဟုပေးလေ၏။ ဟောဒါတောင်းရမ်းရသောကွမ်းဆေးများကို ကွမ်းရာ ပြုလုပ်ထားပါတယ်။ ခံတွင်းအချင်ပြေ ရော့သည်ဆေးလိပ်ကိုဦးစွာသောက်စါဟုရိုသေစွာပေးလေ၏။

မင်းသိမ်း ခါတိုင်းဆေးလိပ်အတိုသာ သောက်ရတယ်။ ယခု ဘယ်က အရှည်ရသလဲဟု မေးလေ၏။ မင်းသိမ်းက အမောင် ကောက်လာသော ဆေးသိပ်တိုများကို ပျက်၍၊ ကြွင်းကျန်သောဆေးစပ်များကိုရပြီးလျှင်၊ ဟောဟိုက။ ဗန်ပွေးပင်ကကြွေကျသော အရွက်ချောက်ကို ကောက်၍၊ အသစ် ထပ်မံ လိပ်သော ဆေးလိပ် ဖြစ်ပါတယ်ဟု ပြောလေ၏။ ခွန်းစဉ်းက အင်း-ကောင်းပေ-ကောင်းပေ။

မင်းသိမ်းလည်း ခွန်းစဉ်းသို့ စားဖွယ် သောက်ဖွယ်တို့ကို ပြင်ဆင် ကျွေးမွေး ပြီးသော အမှုကို ဆောင်ရွက်ပြီးနောက်၊ မိမိသည် တနေရာသို့ ရွှေ့၍၊ ထမင်းကျန် ဟင်းကျန်တို့ကို ချမ်းသာစွာ စားသောက်လေ၏။

ထံမင်း ဟင်း ကွမ်း ဆေးတို့မှ စားသောက်ပြီးသော်၊ သခင်လင်အားပြောတွယ်ကိစ္စယှိသော ဝတ်ကြီးဝတ်ငယ်တို့ကို ချွတ်ပလွင်းရိုသေစွာပြုလေ၏။

ဤအခါကျရောက်သော်၊ အမောင်-ဟောဒါမှာ ခြေဆေးရေ၊ ချိုးရေများကို၊ အိုးကွေးနံရံနံရံနှင့် ထည့်ထားပါတယ်။ သုံးသပ် တော်မူပါ။ ဟောဒါမှာ-အမောင် အိပ်သည့် အခါကိုယ်လက်နာမည်မီးပါ၍၊ သစ်ရွက်ခြောက်များကိုကော်၍၊ ထူထူဖြန့်ခင်းပြီးလျှင်၊ ဂုံအိပ်စုတ်တို့ကို အပေါ်က ခင်းထားပါတယ် ချမ်းသာစွာ အိပ်တော် မူပါဟု ပြောပြပြီးနောက်၊ မင်းသိမ်းသည် ရတနာသုံးပါးကို ရှိမိုးပူဇော်လေ၏။ နောက်နန်းတော်ဟိုရာတက်သို့ထွက်၍၊ ခမည်းတော်၊ မယ်တော်တို့ကိုရှိခိုးကံတော့လေ၏။ နောက်မိမိသခင်လင်ကို၊ နင်းနှိပ်ပေးပြီးသော်၊ ဦးချက်တော့ပြီးမှ၊ နိမ့်ကျောရိုသေစွာ၊ ဂုံအိပ်အခင်းပေါ်တွင်၊ မြေကြီးခဲကုန်နှင့်ထုပ်၍၊ ခေါင်းအုန်းကာအိပ်လေ၏။

မိုးသောက်သောအခါ။ မင်းသိမ်းသည် ရှေးဦးစွာ ထ၍၊ မိမိသခင်လင်ယောကျ်ား အိပ်ရာမှနိုးသောအခါ၊ အသင့်သုံးဆောင်ရန်၊ မျက်နှာသစ်ရန်အုန်းခွက်နှင့် ရေကိုငင်း။ ကွမ်းယာ-ဆေးလိပ်တိုများကိုငင်း၊ အသင့်ပြင်ဆင်ထားလေ၏။

ခွန်းစဉ်းလည်း အိပ်ရာမှထ၍၊ မင်းသိမ်းအသင့် ပြင်ဆင်၍၊ ထားသည်များကို သုံးဆောင်ပြီးသော်၊ မိမိဆောင်ရွက်ရန်ယှိသောအလုပ်ကိုမပျက်မကွက်၊ လူတောင်းစားတို့အသုံး အဆောင် ခွက်များကို စွဲကိုင်လျက်၊ အိမ်ချေကိုရှောက်၍ တောင်းရန်။ မင်းသိမ်းအား ပန်ကြား ထွက်သွားလေ၏။ မင်းသိမ်းလည်း-စဉ်းစားသည်မှာ၊ ငါ့သခင်လင်

ယောကျ်ားသည်။ စင်စစ်ခွန်းစဉ်းစဉ်းမျိုး ဗဟုမည် မထင်၊ ရုပ်ရေရူပကလည်းတင့်တယ်ခြင်းယှိလေသည်။ ဖုန်းပညာ လက္ခဏာနှင့်ပြည့်စုံသူဟု ငါထင်သည်။ သို့သော်-သူအကြောင်းကို တဖြေးဖြေး ငါထိအောင် စုံစမ်း ခုမှတ်အောင်စေ့ဆင်ခြင်လျက်နေလေ၏။

ခွန်းစဉ်းလည်း။ ထမင်း၊ဟင်းများကို တောင်းခံ၍ ငြိမ်လာပြီးသော် မင်းသွီးသို့ပေးအပ်လေ၏။ မင်းသွီးလည်း ခါတိုင်းကဲ့သို့ ပြုဖွယ် ကိစ္စ များကို မကြွင်း မကျန် ပြီးပြေအောင် စီရင်ဆောင်ရွက်ခြင်းကိုပြုပေ၏။

မင်းသွီး၏အပြောအဆိုအနေအထိုင်။ အပြုအရမ္မစ၍၊ အရာခပ်သိမ်းတို့သည်။မင်းသွီးစိတ်မဝင်းစားဘဲ၊ နှိုးငြိစွာ ပြုကျင့်သည်ကို။စိတ်ထဲကအံ့ဩချီးမွမ်းလျက်၊ ခွန်းစဉ်းသည်။မင်းသွီးကို၊မိန်းမိန်းကြည့်ကာနေလေ၏။

ထိုအခါမင်းသွီးက။ အရှင်သား ကျွန်မကို မျက်တောင်မခပ် မိန်းမိန်းကြည့်ရှု နေသည်ကား။ ကျွန်မအပေါ် နှိုက်၊ အပြစ်ပြောဖွယ် ဟိုပါက မြုံ၍မထားဘဲ၊ဖွင့်ဟပြောစေလိုပါသည်။အလိုကို ထိရမှ။ အပြစ်ကိုချမ်းသာအောင်ပြုရနိုင်ပါမည့်အကြောင်းပါ။

ခွန်းစဉ်း။ အကျွန်ုပ်သည်။ မင်းသွီးအပေါ် နှိုက်၊ အပြစ်ဆိုရန် မြို့မှန်လောက်မျှမဟုတ်ပေ၊မင်းသွီးသည်။ အမျိုးခြတ်သောဘုရင်မြတ်၏၊ ရင်ဆွေးတော်ဖြစ်လျက်၊ မတူမတန်သော အကျွန်ုပ်ခွန်းစဉ်း၏၊ အလုပ်အကျွေးဖြစ်သည်

အလုပ် အကျွေး ဖြစ်သည် အထိုင်းလည်း။ မင်းသွီး တို့၏၊ အမူ အရာ စိတ်ကိုဗကတိကင်းမဲ့လျက်၊ မိန်းမတို့ ပြုကျင့်အပ်သော ဝတ်တရားကို၊ မချွတ် မယွင်းပြုရ ပါပေသည်ဟု အကျွန်ုပ်စိတ်ထဲကအံ့ဩခြင်းဖြစ်ပါကြောင်း။

မင်းသွီး။ အရှင်သား၊ မိန်းမက၊ အမျိုး မြတ်၍။ ယောကျ်ားကအမျိုးယုတ်သော်လည်း။မိန်းမတို့မည်သည်လင်၏၊ခြေရင်း။ အလုပ်အကျွေးမျှသာဖြစ်ပါတယ်။ မိန်းမတို့၏၊အရှင်သခင်သည်။ လင်ယောကျ်ားသာဖြစ်ပါတယ်။ မိန်းမကအမျိုးမြတ်၍ ယောကျ်ားက အမျိုးညံ့သော်လည်း။ ယောကျ်ား၏ဖုန်းဂုဏ်သည် အလွန်မြင့်မြတ်ပါတယ်။အတု ဝှိုး-ဘုရားဖြစ်နိုင်သော ဂုဏ်ထူးရနိုင်ပါတယ်၊မြတ်တယ် ယုတ်တယ်ဆိုဒါ။ ၁၀-၁၀ကပြုခဲ့ဘူးသော ဒါနကုသိုလ် ပါနီအတိုင်း။ယခုပစ္စက္ခမှာတမျိုးစီအကျိုးပေးခြင်းကိုခံစံကြရဒါဖြစ်ပါကြောင်းပါ။

ခွန်းစဉ်း။ မင်းသွီးပြောပြသည်မှာ-မှန်ပါပေတယ်။ လေးကနှိုက်ခပ်သိမ်းသောလူအပေါင်းတို့သည်-

- ၁။ အမျိုး အမျိုးမြတ်သည်။
- ၂။ အမျိုး အမျိုးယုတ်သည်။
- ၃။ အမျိုး ဖုန်းတန်းခိုးယိုသည်။
- ၄။ အမျိုး တန်းခိုးမဲ့သည်။
- ၅။ အမျိုး စည်းစိမ်ဥစ္စာနှင့် ချမ်းသာ ကြွယ်ဝသည်။

- ၆။ အချို့ အလွန်အမင်းဆင်းရဲသည်။
- ၇။ အချို့ ဂျောဂါအန္တရာယ်မဟုတ်ချမ်းသာသည်။
- ၈။ အချို့ အနာရောဂါများသည်။
- ၉။ အချို့ အသက်တိုသည်။
- ၁၀။ အချို့ အသက်ရှည်သည်။
- ၁၁။ အချို့ ဟုပတင့်တယ်ခြင်းယှိသည်။
- ၁၂။ အချို့ အရပ်ဆိုးအကြည်းတန်သည်။
- ၁၃။ အချို့ ပညာယှိကျော်စောသည်။
- ၁၄။ အချို့ ပညာမဲ့သည်။

ဤဖော်ပြသော ၁၄-ပါးသည် မိမိတို့ကံအတိုင်း၊ စီမံလာကြသည့်ဖြစ်၍၊ မည်သူမှပြုပြင်ထိရနိုင်သည်မဟုတ်ချေ။ သို့သော် ၁၄-ပါးအတိုင်း ခံကြသောတို့သူများ။ လောက၌ ထင်ပေါ်သည်ကား-ပခာနမဟုတ်၊ ဝမ်းထုံးနှိုက်ဖြောင့်မတ်သော တရားကိန်းသည် ကိုသာ၊ သူတော်ကောင်းဟု ခေါ်နိုင်ချေမည်။ သူတော်ကောင်း အခေါ်ခံရသောဂုဏ်သည် အလွန်ခဲယဉ်းသည်။ သို့ကြောင့် ဖြောင့်မတ်တည်ကြည်သောစိတ်ကို ကောင်းစွာ နှလုံးသွင်းနိုင် ခြင်းသည်၊ အရေးကြီးဆုံးဖြစ်ပေကြောင်း။

အရှင်သား၊ လောကကို စောင့်သော လောကပါလတရား ၂-ပါးမှာ၊ ဟိရိ၊ ဩတ္တပ္ပ ဖြစ်ပါတယ်။ ထိုတရား ၂ ပါးကား၊ ရှက်ခြင်း၊ ကြောက်ခြင်းကိုဆိုပါတယ်။ သူတော်

ကောင်းတို့ကဲ့ရဲ့ပြစ်တင်မှာကိုရှက်ရမယ်။ အပါယ်ရေးသို့ သွားရမည်ကိုကြောက်ရမယ်တဲ့။ သို့လိုရှက်ခြင်း၊ ကြောက်ခြင်းတို့ကို ကင်းလွတ်အောင်နေပါက။ အရှင်သားမိန့်တော်မူသော၊ ဖြောင့်မတ်တည်ကြည်သောစိတ်ကို၊ ရသည်နှင့်တူပါသည်။

သို့ကြောင့်၊ ယခင်က ဗတ်ရှုမှတ်သား ရဘူးသော၊ ဓမ္မသတ်ကျမ်းအဆို၊ မယားတို့ကျင်းဝတ်မှာ၊

- ၁။ တမင်းစသော၊ အစားအစာကို၊ ကောင်းစွာပြုပြင် စီမံတတ်ခြင်း။
- ၂။ ကွမ်းဆေး လဘက်တို့ကို၊ ထိမ်မာစွာပြုပြင် စီမံတတ်ခြင်း။
- ၃။ အင်္ကျီ၊ ပုဆိုး၊ အဝတ်တို့ကို၊ လျှော်ဖွပ်ပေးလေ့ ယှိခြင်း။
- ၄။ ခိုင်းဝါယက်ကန်းကောင်းစွာတတ်ခြင်း။
- ၅။ အိမ်ထောင်ပစ္စည်း ကောင်းစွာဆည်းပူးတတ်ခြင်း။
- ၆။ လင်၏နောက်မှအိမ်ရခြင်း။
- ၇။ လင်၏ရှေးဦးစွာထရခြင်း။
- ၈။ အမှုကြီးငယ် ယှိသည်ကို လင်အားပန်ကြားခြင်း။
- ၉။ လင်၏နောက်မှစားသောက်ရခြင်း။

- ၁၀။ သာယာနာပျော်ဖွယ်စကားကိုဆိုလေ့ယှိခြင်း။
- ၁၁။ လင်ဆုံးမရာကို လိုက်နာ၍ ကျင့်ခြင်း။
- ၁၂။ သူတပါးအိမ်သို့ ဖွေညှိမသွားခြင်း။

ပိရကတ်တွက်။ မယားတို့ကျင့်ဝတ်တရား-၅-ပါးမှာ။

- ၁။ လင်အိပ်ရာမှမထမှီ အလျှင်ထခြင်းထုံး။
- ၂။ လင်၏ နောက်မှအိပ်ခြင်းထုံး။
- ၃။ ပြုရန်ကိစ္စတို့ကို ပန်ကြားခြင်းထုံး။
- ၄။ လင်နှစ်သက်ဖွယ်ကိုပြုကျင့်ခြင်းထုံး။
- ၅။ ပြုံးရယ် ရှင်ပြစွာ စကားပြောဆိုခြင်းထုံး။

အဲဒီပြောပြသောမယားတို့၏ ဝတ္တရားများသည်။ မိန်းမတိုင်းတို့၏ ပြုကျင့်အပ်သော ဝတ္တရားများ ဖြစ်ပါတယ်။

ခွန်းစဉ်း။ ။ အခုပြောပြဒါ။ မင်းသိမ်းနန်းတော်မှာနေစဉ်တုန်းက။ စာပေ ကျမ်းဂန်များကို ဖတ်ရ၍။ မှတ်သားခဲ့ဒါတေမှတ်တယ်။

မင်းသိမ်း။ အရှင်သား နန်းတော်မှာနေခဲ့သည်ကိုမေးမြန်းခြင်းပြုစရာကိုသည်းခံတော်မူပါ။ ကျွန်မတို့မိန်းမသည် အမျိုးယုတ်သော ယောက်ျားနှင့် ဂုဏ်ချင်းမတူပါ။ ကျွန်မတို့မိန်းမက သာ၍ ယုတ်ကြောင်းကိုကျမ်းဂန်မှာများသောအားဖြင့် တွေ့ဘူးပါသည်။ ကျွန်မတို့မိန်းမသည် တိရစ္ဆာန်ခွေးထီးလောက်မှ။ မမြတ်ကြောင်းကိုသိရပါသဖြင့် မိမိအရှင်သခင်ပင်ကို။ ရှိသေစွာလုပ်ကျွေး ပြုစုသောမိန်းမတို့သည် မြင့်မြတ်သောယောက်ျားဆုကို မတောင်းဘဲ နှင့်ပြည့်ပါသတဲ့။ မိန်းမတို့၏ အကျင့်ငါးပါး။ မိန်းမမြတ်တို့အင်္ဂါ ယှပ်ပါး။ မိန်းမမြတ်အင်္ဂါ ၆-ပါး ယှပ်ပါတယ်။ ထိုမြတ်သော

အင်္ဂါတည်းသို့ ပါဝင်ရန်။ အရှင်သားကို ဘုရားတဆူ။ ဂူတလုံးကဲ့သို့။ အမှတ်ပြု၍ ရှိသေစွာပြုစုပါကြောင်းပါ။

မယားတို့ဝတ်တရား ငါးပါးကို ကျက်ထားသောတေးထင်ကလေးကို သတိရလာပါသေး။

ဆေးကွမ်းပြင်လက်ဖက်အုပ်နှင့်။ လက်သုတ်မှုမြန်စွာ။ ချက်ပြုတ်မှု လိမ္မာသည်။ သူ့အိပ်ရာ မသွား။ ဗိုင်းဝါမှုကိုင်လုပ်ရှာတယ်။ ပိုင်ဥစ္စာမြဲစောင့်ကြပ်ထား။ မှု ရှိတိုင်းပန်ဆို။ သံချိုချို စကား။ နောက် ချန်ကာ-အိပ်စားလို့။ ပိတ်တခါးလုံစွာ။ ပဆိုးစောင်ဖွပ်လျှော်ခြင်း။ ဝတ်မယွင်းပြုတတ်တယ်။ စက်ရာမှ-လင်သဒ္ဓါအောင်။ အလျှင်သာ မယ်ထမို့။ ဩဝါဒဆုံးမထိုက်ရာ။ လုံးဝလိုက်နာ။ ကြောင်းချင်းစုံလက္ခဏာကို တသက်သာမြဲပါခဲ့လေး။

အရှင်သား။ မိန်းမမြတ်တို့အကျင့်ငါးပါးမှာ။

- ၁။ အိပ်ရာမှ-လင်မထမှီ ထရခြင်းထုံး။
- ၂။ လင်၏နောက်မှအိပ်ရတတ်ခြင်းထုံး။
- ၃။ လင်၏ အမိန့်ကိုနာခံ၍။ လုပ်ကိုင် ဆောင်ရွက်ရခြင်းထုံး။
- ၄။ ချစ်ခင်နှစ်သက်ဖွယ်သော အကျင့်ယှိုခြင်းထုံး။
- ၅။ ပြုံးခြင်းကိုရှေးရှု၍။ သဘောသော စကားကို တတ်ခြင်းထုံး။

ထို့ပြင်မိန်းမမြတ်တို့၏အင်္ဂါသွပ်ပါးများ။

၁။ ထမင်းစားသောက် အစာအဟာရတို့ကို၊ မိမိကဲ့
သို့ လင်ကိုလုပ်ကျွေးပြုစုတတ်ခြင်းတို့။

၂။ လင်ဝတ်ဆင်သော၊ ပဆိုး- အင်္ကျီ- ပဝါ- စောင်၊
အစယို သည်တို့ကို၊ ကောင်းစွာ ဖွပ်လျှော်ပြုပြင်
တတ်ခြင်းတို့။

၃။ လင်ကို- မောင် အရင်း ကဲ့သို့၊ ရိုသေ လေး မြတ်
ခြင်းတို့။

၄။ မိမိကိုယ်အား၊ ကျွန်မကဲ့သို့ပျပ်ဝတ်ခါ၊ လင်ကို
လုပ်ကျွေးတတ်ခြင်းတို့။

၅။ ဘေးအန္တရာယ် တွေ့သောအခါ၊ အထိုင်အပင်ရ
ခြင်းတို့။

၆။ မွေ့လျော်- ပျော်ဖွယ်ရာကို၊ စီရင် ပြုလုပ် တတ်
ခြင်းတို့။

၇။ အရောင် အဆင်း တင့်တယ်ခြင်း စသည်ကို ပြု
တတ်ခြင်းတို့။

၈။ တရားသဖြင့် လင်ပြောသော စကားကို၊ နာယူရ
ခြင်းတို့။

ထို့ပြင်မိန်းမမြတ်တို့၏အင်္ဂါ ၉-ပါးမှာလည်း။

၁။ အိပ်ရာနေရာကိုသုတ်သင်ရှင်းသင်းခြင်းတို့။

၂။ မိမိသင်မှ တပါး၊ အခြားသော ယောက်ျားသို့၊
စိတ်မပြောင်းခြင်းတို့။

၃။ လင်ရှာသောဥစ္စာပစ္စည်းကို၊ ကောင်းစွာသိမှီး၍၊
တရားအတိုင်းသုံးစွဲတတ်ခြင်းတို့။

၄။ အိပ်ရာကလင်မထမီ၊ ရှေ့ဦးစွာထခြင်းတို့။

၅။ လင်၏နောက်မှ- အိပ်ရခြင်းတို့။

၆။ အလုပ်အကြံ သို့သည်ကို၊ လင်၏ အစီရင်ဖြင့်ခံရ
ခြင်းတို့။

၇။ တရားသဖြင့်လင်၏ ဩဇာကိုမဖီမဆန်ရခြင်းတို့။

၈။ နှစ်သက်ဖွယ်သော စကားကို ညွတ်နူးစွာပြောဆို
တတ်ခြင်းတို့။

၉။ အပူ- အချမ်းကို၊ ကောင်းစွာသိတတ်ခြင်းတို့။

သို့လို အင်္ဂါတို့နှင့် ညီညွတ်အောင်၊ လိုက်နာ ဆောင်
ရွက်နိုင်ကြမှသာလျှင်၊ မိန်းမကောင်း မိန်းမမြတ်ဟု ခေါ်
ထိုက်ပါကြောင်း အရှင့်သား။

ခွန်းစဉ်း။ မင်းသိမ်း ပြောပြ ဒါတွေ။ အင်မတန်
အဓိ- တန်ပါပေတယ်။ မိန်းမဆိုယင် မိန်းမ-ကျင့်ဝတ္တရား
နှင့် ညီအောင် ကျင့်မှ။ ကောင်း-ရာသို့၊ ရောက်ကျ ပေမယ်
နော်။

မင်းသိမ်း။ အရှင့်သား။ ဘုန်းဂန် စာပေကို သိလျက်
သားနှင့် မကျင့်သောမိန်းမတို့မှာ။ မိန်းမ အမည်တော့မ
ပျောက်ပေဘူး၊ မိန်းမနှင့်မတူ။ မိန်းမ- မပီဒါဘဲ သိဒါတယ်။

အမျိုးမြတ်သည် ဂုဏ်ဒြပ်ကြီးသည်ကို လိုက်၍။ မယား
ဝတ္ထရား မကြေသူတို့ကို။ အပြစ်က ရှောင်နေမယ်မဟုတ်
ပါ။ တရားအတိုင်း ညီညွတ်စွာကျင့်မှသာ။ အပြစ်ကအနား
ကို မချဉ်းဘဲ။ ဝေးအောင်ရှောင်ကြဉ်ရမည်ဖြစ်ပါကြောင်း
ပါ။

ဤကဲ့သို့ ပေါင်းသင်းနေကြသည်မှာ တလကျော်နှစ်လ
ခန့်မျှရှိကြလေ၏။

အခန်း-၃။

မိတ်မနွဲ့၊ မင်းကြီးသည်။ တနေ့သောအခါ၊ ညီလာခံ
နို့က။ နက္ခတ်ပွဲသဘင်ကျင်းပရန်ကို။ ပုံကားတော်တို့ အခါ
တော်ဆက်သည့်အတိုင်း။ နောက် ၁၅-ရက်စေ့လျှင်။ ဆင်
ယင် ကျင်းပတော် မူမည်။ မင်္ဂလာ မဏ္ဍပ်ကို ကြီးကျယ်
ခမ်းနားစွာ ဆိုင်ရာဝန်တို့က စီမံဆောက်လုပ်စေတိုင်းနေ
ပြည်သူအပေါင်းတို့သည်။ မင်းရားကို မချန်ခွဲဘဲ။ မိမိတို့
သားသမီးနှင့်တကွ။ ဝတ်သန့် ဝတ်ကောင်း။ အပေါင်း အ
ထုပ် စုသည်များကို ဆန်းကြယ်စွာ ဆင်ယင်၍။ မဏ္ဍပ်
သို့ ဝင်ရောက်ကြပြီးလျှင်။ ငါဘုရင်မင်းမြတ်ကို ပူဇော်ကြ
ရမည်ဟု ဆိုင်ရာဝန်က။ မြို့ပြင် ၄-မျက်နှာကျော်နှစ်ကြောင်း

ရအောင်။ စည်တော် လည်ရမည်ဟု အမိန့်တော်မြတ်
မှတ်ပြီးလျှင်။ ညီလာခံ စလေ၏။

ဝန်ရ၊ မှူးစုတို့လည်း။ အမိန့်တော်မြတ်အရ။ ဆိုင်ရာ
ဆိုင်ရာ တာဝန်ယူသည်အတိုင်း။ ပြီးပြေအောင်စီမံဆောင်
ရွက်ကြလေ၏။

ပသာဒဒ္ဒီမင်းသိမ်းသည်။ ခွန်းစဉ်း မဟုတ်။ အမိန့်
တော်နှင့် စည်လည်သည်ကို။ ကြားရသဖြင့်။ ဤနက္ခတ်
သဘင်ပွဲမှာ။ မောင်ယံ ၂-ပါး၊ နတ်သား နတ်သမီးကဲ့သို့
ထင်မှတ်ကြရန်။ ဝတ်သန့် ဝတ်ကောင်း အမျိုးတန်တို့ကို
ဝတ်ဆင်ပြီး သွားရန်။ ငါ့အရှင် သခင်လင်ယောကျ်ား၏
ပညာ စွမ်းကို သိရအောင်။ ငါပူဆာ မည်ဟု အကြံပြု
လျက် နေလေ၏။

ခွန်းစဉ်းလည်း။ တောင်း ခံရာမှ ပြန်လာ ပြီးလျှင်။
မင်းသိမ်းကို ပေးအပ်၍။ မင်းသိမ်းလည်း။ ပြုစုယ် ကိစ္စယူ
သည်တို့ကို။ ဝတ္ထရားမပျက် စီမံပြုစုလေ၏။

နောက်မင်းသိမ်းက။ အရှင်သား-ယနေ့ နန်းတော်ကအ
မိန့်တော်နှင့် စည်လည်သည်ကို ကြားလိုက်ပါသား။

အင်း-ကြားလိုက်ပေတယ်။ နက္ခတ်ပွဲသဘင်သို့။ မည်
သူမဆိုဝင်နိုင်ကြောင်းဆိုလား။

ခဲဒီနက္ခတ်သဘင်ပွဲသို့။ အရှင်သားနှင့်ကျွန်မနတ်သား
နတ်သမီးကဲ့သို့ ဝတ်ဆင်ပြီးတော့၊ ဝင်လိုက်ပါတယ်။ အ
ရှင်သား ကြံတော်မူပါမည့်အကြောင်း။

မင်းသွီး။ သင့်ကို ကျွန်ုပ်ထိမ်းပိုက် သည့်နေ့က။ ကိုယ်
မိတ် ၂-ပါး။ များများကြီးချမ်းသာလာသည်မှာ။ ဒီစကား
ကိုကြားရသဖြင့်။ နောက်က ဇေးချမ်းဒါတေဟာ ပျောက်ပီး
တော့။ အခုအပူလုံးကြီး ဆိုလာချေပြီ။ ကျွန်ုပ်၏ အသက်
မွေးဝမ်းကျောင်းအလုပ်ကို။ အသက်ထိလျက်သားနှင့်။ ဘာ
ကြောင့်ဒီစကားကိုပြောရတုံး။ တန်-နောက်ထင်မပြောနဲ့။

အရှင်သား။ ကျွန်မ- ပြောခြင်းကား။ အရှင် သားကို
နှိပ်စက်လိုသော မိတ်နှင့် ပြောပုံသည် မဟုတ်ပါ။ အရှင်
သားသည်။ ဗုဒ္ဓ-ပညာယှိသော သူဟူ၍သာ- ကျွန်မမိတ်
မှာစွဲမြီးလျက်သွိပါကြောင်းပါ။

မင်းသွီး။ အသက်က ကျွန်ုပ်ကို ပညာယှိသည်- ဟု ထင်
မှတ်ခြင်းသည် လွဲထိမှန်မယ်။ ထင်သည်အတိုင်း မှန်ပါက။
မင်းသွီးအဖြစ်အတိုင်း။ ဤလိုအနေမျိုးနှင့် သူတပါး စလတ်
စပေါက်ကို တောင်းရမ်းစားမည်မဟုတ်။ လောကမှာ မည်
သူမဆို။ မိမိ ကိုယ်ကို ချမ်းသာအောင် ကြံစီ နေမှာပေါ့။
တယ်ပြီး လူဟုတ်ကြီးမမှတ်နဲ့နော်။

အရှင်သား။ ဘယ်လိုလှည့်ပတ်ပြောပေမဲ့။ ကျွန်မမိတ်
က- နှမ်းစေ့ခန့်မျှ မယုံကြည်ပါ။ သို့လိုမင်္ဂလာ ပွဲကြီးသို့
အခွင့်ရုံ့အခါ။ ကောင်းမွန်စွာ ဝတ်ဆင်-မသွားရပါက။
ကျွန်မ အလွန်ကံဆိုးသည်ဟုမှတ်ရပါတော့မယ်။ သည်ပွဲ
လမ်းသဘင်ကိုမှ မဝင်ရလျှင်။ သေစရာအကြောင်းသာယှိ
ပါတော့။ သို့လိုကျွန်မသေခြင်းသည်။ အရှင်ကို အမြဲပြု၍။

သေရသည်ဟု စွဲလမ်းရန်သာယှိပါကြောင်း- ပြောပြီးလျှင်
မထသောအိမ်ခြင်းဖြင့်။ စကားမပြောအိမ်၍ နေလေ၏။

ခွန်းစဉ္ဇာလည်း မင်းသွီးမထဘဲ- ၃-ရက်တိုင် ယှိနေ
သည်ကို မြင်ရသဖြင့်။ အော် ငါ့နွယ်။ မင်း သွီးကို ရခါမှ
အပူကြီး ဆိုက်လာချေကား။ ခက်ပါတီတော့နော် ဟီး။
မင်းသွီးသည် အသံနှင့်ရုပ်ကိုဖင်း၍။ ငါ့အကဲကိုခပ်ခြင်း
သည်ကား။ ပညာယှိမိန်းမနှင့်တူပေ၏။ တကား။

သူသည် နန်းထက်ဖွား ဘုရင်၏ရင်သွေးတော် မှန်ပါ
လျက်။ ငါ၏ အလုပ်အကျွေး အဖြစ်နှင့်။ မညည်း မညှ။
မျက်နှာညှိုးငယ်ခြင်းမယှိဘဲ။ အဆင်းရဲကြီး ကုသည်းခံ
လျက်။ ငါ့အား ပြုရကျွေးမွေးခြင်းသည်။ သာမည မိန်းမ-မ
ဟုတ်ပေ။ ဝမ်းတည်း၌ ထိပ်မွေ့ခြင်းတရားကိန်းသောမိန်း
မမြတ်ဖြစ်ပါပေတကား။

ဤကဲ့သို့ ကောင်းမွန်သော တရားကို။ နှလုံးသွင်းသော
မိန်းမသည်။ ငါ့အတွက်ကြောင့် ပျက်စီးခဲ့ချေကား ငါ့တာဝန်
ဖြစ်တော့မယ်။ ငါ့နို့က အပြစ် ကြီးကြီး လေးတော့မယ်
တကား။

ငါ့ကိုမှီ၍ သူတော်ကောင်း တယောက် ချမ်းသာ ခြင်း
သည်ငါ့နို့က အကျိုးများစွာ ယှိပေမည်။ ဟယ် မတတ်နိုင်
ပါဘူး။ ငါ့ကိုအမြဲပြု၍။ မင်းသွီးချမ်းသာစေရတော့မလေ-
အဟီး။

ခွန်းစဉ္ဇာသည်။ မင်းကိုလက်တို့၍ ခေါ်လေ၏။

အာအကြောင်းဟိုပါသလဲအရှင်သား။

ထထ-စိတ်ကိချင်းသာစေ၊ မင်းသိမ်းအလိုယိုသောဆန္ဒကို။ ကျွန်ုပ် ပြည့်စုံအောင် ဆောင်ရွက် ပေးပါမည်။ ထပါထပါ-ဟုထွေးလေ၏။

အရှင်သားကြံစဉ်ပေးမယ်ဆိုပါတော့၊ သာဓု-သာဓု၊ ကျေးဇူးရှင် သခင် လင်ယောက်ျား ဒီပါပေတယ် ဆို၍၊ ဦး-၃-ကြိမ်ချလေ၏။

ကိုင်း-ရေမျိုး။ ယုံတဲ့အစာကလေးများကို စား၍ အားဖြည့်အုန်း။ စကား ရှည်ရှည်ပြောရန်မယ့်။ ကျွန်ုပ်ပြောတာကိုနားထောင်၊ မြို့အရှေ့မျက်နှာ ကျုံးထိပ်အနီးမှာ၊ အောက်က အုတ်ပလ္လင် ခံ၍၊ စိုက်ထားသော၊ ဗောဓိ ညောင်ပင်ယိုတယ်။ ဆီးဒီ ညောင်ပင်ကြီးက ကြွေကျ၍ ပက်လက် လံနေသော၊ အပေါက် အနာမယိုသော ညောင်ရွက်ထွထွ-၄-ရွက်ကိုကောက်ချေဟုပြောလေ၏။

မင်းသိမ်းလည်း ကောင်းပါပြီအရှင်သားဆို၍။ အဝတ်ရတ်အခွမ်းကို ခေါင်းမှာ တင်လျက်၊ ညောင်ပင် ယိုရာသို့သွား၍။ မှာလိုက်သည်အတိုင်း၊ ညောင်ရွက်ကိုကောက်ယူခဲ့ပြီးလျှင်ပေးလေ၏။

ညောင်ရွက်သွားကောက်ယူရဒါ။ အတော်ဘဲမောပန်းလာတယ်မှတ်တယ်။ ဟိုက်ဆိုဘာကလား။

အရှင်သား။ ကျွန်မ စိတ်ကတော့ မောပန်းတဲ့စိတ် အနည်းငယ်မျှ မဝင်စားပါကြောင်းပါ။

ကောင်းပေ ဗျာ။ ကောင်းပေ။ ကိုင်းစိတ်ကမမောသော်လဲ။ အဟိုက်ပြေအောင် ခဏကလေး တုံးလုံး လွှဲပေအုန်းတော့ ဆိုပြီး ညောင်ရွက်-၄-ချပ် ကို မိမိအဘ သင်ကြားထားသောပညာအစွမ်းဖြင့်စီရင်လေ၏။

ကိုင်း အမောပြေသွားပလား မင်းသိမ်း။ ရော ဒီညောင်ရွက် ၄ ချပ်ကို သဘောဆီပ်သို့သွား၍ ရောင်းချေ။ ရောင်းသောအခါ၊ ပဋ္ဌမကိစ္စယိုလျှင် ပဋ္ဌမညောင်ရွက်၊ ဒုတိယကိစ္စယိုလျှင် ဒုတိယညောင်ရွက်၊ တတိယကိစ္စယိုလျှင် တတိယညောင်ရွက်၊ စတုတ္ထကိစ္စယိုလျှင်စတုတ္ထညောင်ရွက် ကိုကြည့်ပါလေ။ ထိုညောင်ရွက်က ပေါ်ဖွာသော အကွရာအတိုင်း လိုက်နာပါလေ။ ညောင်ရွက် တချပ်ကို အသပြာ (တထောင်) ပေးရမည်။ နောင်ညောင်ရွက်အကျိုးကို သိသောအခါ။ အဖိုးကိုလာ၍ ဆပ်ပါ။ ယခု အသပြာ (လေးထောင်) သည် ရေနံမျှ ဖြစ်ပါတယ်ဆို ပြော၍ ရောင်းချတော့။

ဤအခါ မင်းသိမ်းကပြုံးလျက်၊ အရှင်သား သည်ညောင်ရွက်တချပ်ကိုအသပြာ(တထောင်)ပေး၍၊ မည်သူတကယ်လိမ့်မလဲ။ ကျွန်မစိတ်ကို ပြောင်းလဲသည်နှင့်တူသည်ဟု ထင်ပါတယ်။

မင်းသိမ်းကျွန်ုပ်ကို ပညာယို ယောက်ျားမှတ်ပါတယ်ဆိုစီးတော့အလိုသို့သည်ကိုပူဆာတယ်မဟုတ်လား။ သင်အလိုသို့သည်ကို ပြည့်စုံရန် ကျွန်ုပ်ညာဏ်စွမ်း အလျောက်။

စိမ့်ပေးပြီ။ပေးသည့်အတိုင်းမင်းသိမ်းနာခံဆောင်ရွက်ရန်သာ ယှိတယ်။ စိမ့်သောကိစ္စကို မပြီးခင်က အကျိုးမသိယောင် တကားဟု။စိတ်ကဆင်မှတ်ခြင်းသည်။ မင်းသိမ်းနှိုက်အကျိုး ယုတ်ရန်သာသိသာပေ။ဟု.....

အရှင်သားကျွန်မများပါပြီ။ သည်းခံတော်မူပါဟု ရှိခိုး ဦးချပြီးသော်။ ညောင်ရွက်ကို ယူ၍ သင်္ဘောဆိပ်ကမ်းသို့ သွားလေ၏။

ဇယနု မြို့က။ ပါဝန-အမည်ယှိသော သင်္ဘောသူကြီး သည်။ အမြို့မြို့သို့သင်္ဘောနှင့်တူညီပတ်ရောင်းဝယ်လာရာ မင်းသိမ်းစောင့်သောဆိပ်တို့ ဆိတ်ကပ်လေ၏။

ထိုအခါမင်းသိမ်းက ညောင်ရွက် ၄ ချပ်ရောင်းရန်ယှိတယ်။ ညောင်ရွက်တချပ်မှအသပြာ(တထောင်)သာပေးပေ ပါမည်။ ဝယ်ယူပါဟုဟစ်အော်လေ၏။

အော်ဟစ်သံကြားလျှင် သင်္ဘော သူကြီးလည်း။ စဉ်း စားဆင်ခြင်သည်မှာ။ ငါသည်ဇယနုမြို့ကခွာ၍ တူညီပတ် ရောင်းဝယ်လာရာ။ ဤကဲ့သို့ထူးထူးဆန်းဆန်းညောင်ရွက် ရောင်းတဲ့ ကုန်မျိုးကို မကြား မမြင်ခဲ့ရပေ။ ဤဆိပ်ကမ်း ရောက်မှ ကြားရပေတယ်။ သို့သော် ငါ့စိတ်အရမ်းမည် ဟု သင်္ဘောမှ ဆင်းလာ ပြီးလျှင်။ ဟေ -သူငယ်မ၊မင်းအော် ဟစ်တာတာကုံး။

ဟေသည်ညောင်ရွက် ၄ ချပ်ပါရှင်။ တချပ်မှအသပြာ (တထောင်)ပါရှင်။ ဝယ်နိုင်ရင် ဝယ်ပါရှင်။ မြန်မြန် ဝယ်

ပါရှင်။ မင်းညောင်ရွက်တချပ်ကို။ အသပြာ(တထောင်) ရမယ်ဆိုဒါ ဟုတ်ပါရဲ့။ တယ်လို အသုံးပြုရမှာ တုံးကွဲ့ ပြောတာအုံး။

မင်းသိမ်းက။ ညောင်ရွက်၏ အကျိုးအကြောင်းကို မိမိ အရှင် သခင် လင်ယောက်ျား- အမိန့်ပေးလိုက်သည် အ တိုင်း။ အလုံးစုံပြောပြလေ၏။

သင်္ဘော သူကြီးလည်း။ ကုန်ထူး ကုန်ဆန်း ဖြစ်ပေ သည်။ ငါမဝယ် ချေက။ ညွှံ့ဖျင်းရာ ရောက်တော့ မည်။ ညောင်ရွက်၏အကျိုးသည် နောက်မှ အဆိုးအကောင်းကို သိရစေ။ ညောင်ရွက် ၄-ချပ်ကို အသပြာ (လေးထောင်) ပေး၍ ဝယ်ယူသွားနိုင်ပေသည်ဟု လူအများ အံ့ဩသော ဂုဏ်ကို ငါဆောင်မည်ဟု အောက်မေ့ ပြီးလျှင်။ အသပြာ (လေးထောင်)ပေး၍ ဝယ်ယူသွားလေ၏။

မင်းသိမ်းသည်။ ညောင်ရွက် ရောင်းရသောအသပြာကို ရသဖြင့်။ ဝမ်းမြောက် ဝမ်းသာ ယူဆောင် လာပြီးလျှင် အသပြာ (လေးထောင်) ရခဲ့ကြောင်းကို ပြောလေ၏။

ကောင်းပီ-မင်းသိမ်း။ အသင် အလိုယှိရာ။ စီရင် လေ တော့။

မင်းသိမ်း လည်း။ ရယှိ သော အသပြာ နှင့်။ မင်္ဂလာ ချော့ပွဲတွင်။ မောင်မယ် ၂-ဦးနေရန်။ စင်နိဗ်စင်မြင့်ဆောက် ရန်။ လက္ခကံကျွေး ပေး၍ စေခိုင်း ထားလေသည်။ မိမိ

ခင်ပွန်းဆင်ဝတ်ရန်၊ မင်းညီ မင်းသား အဆင် တန်းဆာ
မျိုးကိုစီရင်လေသည်။ မိမိအဖွဲ့ မိဖုရားတို့ ဝတ်ဆင်သော
အဆင်တန်းဆာမျိုးကို စီရင်လေ၏။

နာယကကြီး အလုံးကိုလည်း။ မိတ်မတ်-မင်းကြီးအဖို့
တော်နှင့်၊ လမ်းများကိုသုတ်သင်ရှင်းလင်းစေခြင်း၊ အိမ်
ရှေ့တို့ရှိ ရာဇမတ်ကား၊ ငှက်ပြောပင်၊ ကြိပ်တို့ကို စိုက်
ထူစေခြင်း၊ တံခွန်-ကုက္ကား၊ မုလေးပွား-ကြက်လျှာ-တို့
ကိုစိုက်ထူ စေခြင်း၊ ညည့်အခါ ဒီးအမျိုးမျိုး ထွန်း၍၊
တနာသုံးပါးကို ပူဇော် စေခြင်း၊ သီလဝိသုဒ္ဓိ၊ ဖြစ်သော
အသျှင် သင်္ဘောတော် တို့ကို ပင့်၍၊ ရပ်ကွက် အရပ်ရပ်
တိုင်းတို့ရှိ၊ ရတနသုတ်၊ မေတ္တာ သုတ်၊ မောရသုတ်၊
ပုဗ္ဗာဏ္ဍသုတ်၊ မဟာပရိတ်တော်ကြီးများဟောရွတ်သည်
ကို။ နာယကကြီး၊ ထိုမဟာပရိတ်တော် ရေများကို။ အိမ်
ရှေ့ရှိ ပက်ဖျန်းခြင်း၊ ပရိတ် ပန်းများကို အိမ်ရှိ ဆင်
ယင်ထားခြင်းကို၊ ပြုကြရလေသည်။ ဗလိနတ်စာကိုလည်း
ကျွေးကြရလေသည်။

နက္ခတ်သဘင်ပွဲ ကျင်းပရန် နေ့ရှိက်။ ဝန်းကြီးဝန်ရ၊
မှူးတော်၊ မတ်တော်၊ သေဋ္ဌေး-သူကြွယ်၊ ကုန်သည်လယ်
လုပ်၊ အသည်အလာ၊ ကင်ပါးမျှ မကျန်၊ အကောင်းဆုံး
အဝတ်တန်းဆာတို့ကို၊ သူတက်ငါ-မသာသာအောင်၊ ဆင်
ယင်ချက်၊ ဝေါယဉ်၊ ရထားယဉ်၊ ဖွည်းယဉ်၊ ဖွည်း
ကြမ်းစသည်တို့ကို ဖွပ်စွာဆင်ပြီးလျှင်၊ မင်္ဂလာမဏ္ဍပ်သို့

သာရောက်နေထိုင်ရန်၊ သီးခြား ထားသော၊ နေရာတို့ရှိက်
သပ်ယပ်စွာ နေထိုင်ကြလေ၏။

ခွန်းစဉ်းနှင့် မင်းသိမ်းလည်း။ ဖွပ် ဆန်းကြယ်သော
အဝတ် တန်းဆာကို ဆင်ယင်ပြီးသော်၊ ရထားယဉ်စီး၍၊
သွားလေသည်။ မင်္ဂလာ မဏ္ဍပ်သို့ ရောက်သော အခါ။ မိမိ
တို့နေရာစင်ပေါ်သို့ တက်၍ ထိုင်ကြလေ၏။ ခွန်းစဉ်း-
မင်းသိမ်းတို့သည် ရထားနှင့် သွားသည့်အခါ။ ယောက်ျား
သိန်းမအပေါင်းတို့သည်၊ ကြည့်ရှုကြရာ၊ ကြည့်ရှု၍ မည်း
နိုင်အောင်၊ ဖွပ်ယဉ်ကျေးခြင်း ယှိပါပေတယ်၊ ဘယ်က
များဖြစ်ပါလိမ့်မလဲ-ဟု အံ့ဩချီးမွမ်း ကြသည်မှာ အုတ်
အုတ်ကျက်ကျက်ဟိုလေ၏။

မဏ္ဍပ်အတွင်း စင်ပေါ်သို့ ထိုင်လျက် နေသည့်အခါ။
ပရိသတ်အချို့တို့က။ အမယ်လေး ဘယ်က များပါလိမ့်
မလဲ။ ဖွလိုက် ပါဘိ တော့တယ်၊ နတ်သား နတ်ဆွီးနှင့်
တူပါဘိတော့ တယ်ဟု၊ အံ့ဩချီးမွမ်းလျက်၊ မင်းသိမ်းနှင့်
ခွန်းစဉ်းကိုမျက်တောင်မခပ်ဦးလည်လယ်ပြန်ပြု၍၊ မိုက်
မိုက်ကြီးမော်ပြီးလျှင် ကြည့်ကြကုန်၏။

ဝန်ရ မှူးရ၊ မှူးတော် မတ်တော် တို့က။ စင်မြင့်ပေါ်
ရှိက်နေသော၊ သတို့သား-သတို့သမီး-တို့ကိုသေသေချာချာ
ကြည့်ကြစမ်းအမတ်မင်းတို့၊ ကျွန်ုပ်တို့ဘုရင်မင်းမြတ်၏၊
ရင်သွေးတော်နှင့်၊ ခွန်းစဉ်းမဟုတ်ဘူးလားဗျ။

အင်းတူပေတယ် အမတ်မင်းတို့၊ ဆင်ယင် သာသော

အဝတ် တန်းဆာများသည်။ မင်းသိမ်းသား။ သိမ်းတော် များမက ပြီးပြန်သော အရောင် အဆင်းတို့နှင့် အလွန်မှ ကြည့်ရှုဖွယ်မညီးနိုင်အောင် ရှိပါပေတယ်ဝန်မင်းတို့။

ဤမျှလောက် အဖိုးတန်သော။ အဝတ်တန်းဆာ များ သည်။ သိမ်းတော်နှင့် သားမက်တော် တင့်တယ်ခြင်းဖြစ် အောင်။ ဘုရင်မင်းမြတ်က။ အသပြာ များကို ပရိယာယ် ပြု၍ တိတ်တဆိတ် ထုတ်ပေး သောကြောင့်။ ဤကဲ့သို့ ဆင်ယင်လာနိုင်သည်လားမထိ။ နေရာ့ကိုကလဲ။ စင်နီနှင့် စင်မြင့်တို့။

အင်းဒါမှာတော့။ ကျွန်ုပ်တို့ကတွေ့ထင် ရခြင်းမျှသာ ဖြစ်ပေတယ်။ အပူဇော်ခံ ထွက်တော် မူလာမှတ်။ အ ကြောင်းကို သိကြရမယ် ဝန်မင်းတို့ဟု။ ပြောဆိုနှိုးနှော လျက်နေကြလေ၏။

အခါပေး မုတ္တမတော် တို့က။ အခါကြား လျှောက် သည်အခါ။ နန်းတော်ကြီးက။ မင်္ဂလာဇွေမောင်း ဇေချက် တီးပြီးနောက်။ မင်္ဂလာထွက်စည်တော်ကိုတီးရှုန်းလေ၏။

ထွက်စည်တော်သံ ကြားလျှင်။ မင်္ဂလာမဏ္ဍပ်တွင်ရှိ သော ဗုဒ္ဓိသာကတို့ကို။ ကွမ်းမထားဆေးမသော်ရ။ စကား မပြောရ။ ငြိမ်ဆိပ်စွာ။ အကံတော့ခံ။ ရာဇပလ္လင်တော် သို့။ မျက်နှာအောက်ချ။ ဦးတိုက်ကြစေ။ ဖုန်းတော်ကြီး သောဘုရား ထွက်တော်မူပြီဟု သံတော်ဆင့်ကြီးအမိန့် အရ။ စမြှောင်အမှုထမ်းက ၃-ကြိမ်ဟစ်လေ၏။

ဘုရင်မင်းဧကရာဇ် ထွက်တော်မူ၍ အကံတော့ခံ ရာ ဇပလ္လင်ထက်မှိုက်။ စံပယ်တော် မူပြီးနောက်။ ဂုဏ္ဏား ပညာ ယုံလူပညာယှိတို့က။ အပူဇော်ခံအခမ်းအနားကို အလုံးစုံ ကျင်းပ။ ဘိသိက်မင်္ဂလာ တင်မြှောက်ကြ ပြီးလျှင်။ အမိန့် တော်ဖြတ်အရ ဘုရင်မင်းမြတ်ကြီး၏။ ရွှေမျက်နှာတော်ကို ကံတော့ပူဇော်ကြစေ-ဟုအမိန့်တော်ပြန်သည်အခါ။ အား လုံးသောပရိသတ်တို့ ရွှေမျက်နှာတော်ကို ကြည့်မော်၍။ ကံတော့ပူဇော် ဖူးမျှော်ကြကုန်၏။

အကံတော့အပူဇော်ကိုခံယူပြီးနောက်။ ဘုရင်မင်းမြတ် သည်။ မင်္ဂလာမဏ္ဍပ်-တောင်မျက်နှာမှိုက်။ စင်နီစင်မြင့် နှင့်ပူဇော်ကံတော်နေကြသည်ကား-အသူများဖြစ်သနည်း ဟုဝန်တို့ကိုမေးတော်မူလေ၏။

ဝန်တို့က။ ဖုန်းတော် ကြီးသော ဘုရား၏ သိမ်းတော် ပဿာဒစန္ဒီ-ထိပ်ခေါင်တင်တို့ဖြစ်ပါကြောင်းပါဘုရား။

ဘုရင်မင်းမြတ် မျက်နှာတော်ညှိုးတော်မူလျက်။ သင်း တို့ကို ရှေ့တော်သို့သွင်းလိုက်ဟုမိန့်တော်မူလေ၏။

မူးမတ်တို့လည်း။ သွား၍ မင်းသိမ်းကို လျှောက်တင်ရာ။ မင်းသိမ်းလည်း-စင်မြင့်ပေါ်မှဆင်း၍။ မိမိခင်ပွန်းကို ရှေ့က ထားလျက်။ ရှိခိုး ဝပ်ထွားခါ-ရှေ့တော်မှိုက် ဖျပ်ဝပ် ခစား ကြလေ၏။

မင်းကြီးက။ နင်တို့ဆင်လာသော။ ဤအဆင်တန်ဆာ များကို အဘယ်မှာရဘိသနည်း။

ခမည်းတော်ဘုရား၏ ရွှေမျက်နှာတော်ကို မူးမြော်ချင်လွန်းလို့၊ ခပ်ပွန်းလင်ကို ပူဆာသည့်အခါ၊ ခပ်ပွန်းလင်က ညောင်ရွက် ၄ချပ်ကိုအရောင်းခိုင်းရာ၊ သပြာ(လေးထောင်) ရသည်အတိုင်း စိမ့်ဝတ်ဆင်လာပါကြောင်း၊ အလုံးရံဖြန့်၍ လျှောက်တင်လေ၏။

ဖွယ်-လူသူ-၄-ပါးကြားထို့မှမယုံနိုင်စရာ၊ ညောင်ရွက် ၄-ချပ်ကိုအသပြာ(လေးထောင်)ရသည်ဆိုဒါ၊ ဘယ်အခါမှ ငါ၏ ရွှေနားတော် ရှေးရှေးက မကြားခဲ့စဖူး၊ ဘယ်လိုလုနီ သည်ညောင်ရွက်ကို ဝယ်မလဲ၊ မဟုတ်မလျှားတင်လျှောက်ခြင်းဖြစ်သည်။ ငါ၏ နန်းတော်မှ တိတ်တဆိတ် ခိုးယူ သုံးစွဲသည်နှင့် တူသည်၊ သင်းတို့၏ ဝတ်ဆင်လာသောတန်းဆာများကိုချွတ်ယူ၍ နှုတ်ရတ်သော အဝတ်ကို ဝတ်စေပြီးလျှင် ထောင်မှာသွင်း-အကျဉ်း ထားစေ။ အမိန့်တော်မှတ်ပြီးသော်မင်္ဂလာပွဲသဘင်အခမ်းအနားကို သိမ်းရုပ်၍ နန်းတော်သို့ဝင်တော်မူလေ၏။

ပရိသတ်တို့လည်း အုတ်အုတ်ကျက်ကျက်ဖြစ်ကြလေ၏။

ရှူးမတ်တို့လည်း အမိန့်တော်မြတ် အတိုင်း တည်ကြည်လျက်၊ မင်းသိမ်းနှင့် နန်းစဉ်းကို ထောင်မှူးသို့အပ်လိုက်လေ၏။

ထောင်မှူးလည်းဘုရင်မင်းမြတ်၏ရင်သွေးတော် ဖြစ်သောကြောင့်၊ ကျေးဇူးတော်ကို ထောက်မျှော်၍ ရိုသေ

စွာ လျှောက်ထားပြီးလျှင်၊ ထောင်မှိုက် ကောင်းမွန်စွာထားလေ၏။

အရှင်သားကို ကျွန်မပူဆာမိသည့် အတွက်၊ အရှင်သားပါ၊ အကျဉ်းထောင်မှိုက် ချထားသော ဒုက္ခဘေး နှင့် တွေ့ကြုံရပြန်ပေါ့။

အို.....ဘာတေပြောနေပြန်သလဲ၊ လောကမှာ၊ မိမိ အခြေအနေ ရပ်ပဲ့ နေပါလျက်၊ မထူမတန်ရာကို ပြုလုပ်လျှင်၊ ဘေးအန္တရာယ် ဆိုဒါ တွေ့တတ်တာတဲ၊ သူတပါးတို့လည်း၊ စောင်းမြောင်းကဲ့ရဲ့ခြင်းကိုပြုတတ်တာတဲ၊ မိမိတို့ ဖြောင့်မှန်သောအလုပ်နှင့် ပစ္စည်းရှာကြံရသော်လည်း၊ သူတို့ညာဏ်မမှီက၊ ယုတ္တိမယ့်ဟု အလွဲထင်ပြီး၊ ချော်တောဝေါ့မီးတော့၊ တွေးကြံတတ်သည်မင်းသိမ်း။

အရှင်သားအမိန့်ဟိုတာမှန်ပါတယ်၊ လောကသဘော ဖြစ်ပါတယ်၊ စာပေ ကျမ်းဂန်ကို-ကြည့်ရှုသူ နည်းပါး၊ တတ်မြောက်သူနည်းပါး၊ အမြော်အမြင်နှင့်ပြည့်စုံသူနည်းကြတော့၊ သို့လိုဖြစ်တတ်ပါကြောင်းပါ၊ သို့သော် ကျွန်မ ပူဆာမိသည့်အတွက်ကြောင့်.....

အို.....မင်းသိမ်း၊ ဒါကို ထင်တလဲလဲ၊ စူးစမ်းမနေပါနှင့်၊ တော်ပါ-မပြောပါနှင့်၊ ဖြစ်လျှင် ပျက်ရမည်၊ ပျက်လျှင်ဖြစ်ရမည်ဟု ပညာဟိုတို့စကား ဟိုပါတယ်၊ ထောင်မှိုက် အကျဉ်းထားသည် ကိုပင်၊ ကျေးဇူး အလွန် ကြီးပါ

ပေတယ်။ အဘယ့်ကြောင့်ဆိုသော်၊ အသက်ကိုမသတ်ဘဲ၊
ချမ်းသာပေးတော်မူပေတယ်။ ကောင်းစွာထား၍ ကောင်း
စွာပန်းကန် ခွက်တို့နှင့် ကျွေးမွေးပေတယ်။ တောင်းရမ်း
စားရသည်ထက် အပုံကြီး မြတ်ပေတယ်။ အလျှင် စား
သောက် နေထိုင် ရသည်ထက် အပုံကြီး မြတ်ပေတယ်။
တောင်းရမ်းစားရသည်အခါက၊ ကျွန်ုပ်တို့ ခွဲခွါရပါသေး
တယ်။ ယခုမခွဲမခွါဘဲအတူနေရခြင်းသည်။ အလွန်ဝမ်း
မြောက်စရာကြီး ဖြစ်၍၊ ကျေးဇူးတော် ကြီးပါပေတယ်။
ကျေးဇူးတော်ကို မပြတ်အောင်မေ့လျက်။ ကဲ့မမည်းတော်
ကို၊ ဗုဒ္ဓတော်သမ္မာတော်ကြီးပါစေ။ သက်တော်ရှေ့ကျော်
ရှည်ပါစေထို၊ ဆုတောင်း မေတ္တာ ကျီးစား၍ ပို့ပါ။ နန်း
တော်သို့ တနေ့ကို ဦး-၃-ကြိမ် ခိုက်ပါဆို၍၊ စိတ်ကိုချမ်း
သာစွာနေကြလေ၏။

အခန်း-၄။

သုဗ္ဗတ-အမည် ယှိသော။ မင်းကြီး စံတော် မူသော
သုဘက မြို့တော်၏။ သင်္ဘောဆိပ်ကမ်းရှိ နေထိုင်ကြ
သောသူတို့သည်ကား။ သင့်လျော်သော နေရာ တခုတွင်၊
တွင်းနက်စွာတူး၍၊ ၎င်းတွင်းထည်းရှိက်။ သစ်ချွန်၊ ဝါးချွန်
သံချွန် များကို မိုက်ထောင်လျက်၊ ၎င်းတွင်း အပေါ်က၊

ထောက်အရှင် တပ်ထားသောစစ်ကို၊ ခုကောင်းစွာလှုပ်ကား
ပြီးလျှင်၊ ထိုအပေါ်က ထမင်းဟင်းပွဲရုံအမှတ်ပြင်လျက်၊ စတု
ဒိသာရုံကဲ့သို့၊ ဆိပ်ကမ်းသို့ရောက်သော သင်္ဘောသားများ
ကို၊ ပင့်ဖိတ်၍ ကျွေးစေ၏။ ထမင်းထိုင်၍ စားသောက်
ကျသည့်အခါ၊ အမှတ်မဲ့ ထောက်အရှင် ပြုတ်လိုက်သော်၊
စင်ပြုပြီးလျှင် လူအပေါင်း တို့သည်၊ သစ်ဝါး၊ သံချွန်တို့
အပေါ်ကျ၍ ထိုးပေါက် ထေဆုံးသည့်အခါ၊ တွင်းကိုမြေ
ဖို့ထားကြလေသည်။ ဆင်္ဘောပါ၊ ပစ္စည်းများကို သိမ်း
ယူပြီးလျှင်သင်္ဘောကို မျှောက်ဖျက် ကြွလေသည့် ဤကဲ့
သို့ဆိုး လိမ်လည် ဗွဲညွှံ့ဖြား စားသောက် အသက်မွေးကြ
သည်အတွက်၊ ဆိပ်ကမ်းမစည်ယှိလေ၏။

ညောင်ရွက် ၄-ချပ်ကိုစိတ်ယူခဲ့သော၊ ဝါဝန-သင်္ဘော
သူကြီး သည်လည်း။ သင်္ဘော ဣန္ဒြေရာ၊ သုတက-မြို့၏၊
ဆိပ်ကမ်းသို့ရောက်၍ ဆိုက်ကပ်လေ၏။

သင်္ဘောဆိုက်ကပ်ခဲ့လျှင်၊ ၎င်းဆိပ်ကမ်းသားတို့သည်၊
ဘုရားတကာ၊ ကျောင်းတကာ၊ ဥပသကာများကဲ့သို့ဝတ်
သန် ဝတ်ကောင်းများကို ဝတ်ဆင်ပြီးသော်၊ သင်္ဘောဆို
သွား၍၊ သင်္ဘောသူကြီးနှင့်တကွ သင်္ဘောသားအကုန်၊
ကျွန်တော်တို့ ကုသိုလ်ပြုလုပ်သော၊ စတုဒိသာ ထမင်း
ကျွေးရုံကြီးသို့၊ ထမင်းဟင်းလျာအပုံ၊ အချိုအချဉ်၊ အ
ချေ ယံ-ကာတို့ကို သုံးဆောင်တော်မူရန် ကြွတော်မူကြ
ပါ။ သင်္ဘောရှိက် တခုတရာတာယျ မဖြစ်စေရပါ။ ဤဆိပ်

ကမ်းကို ရောက်သမျှ ဧည့်သည် တို့ကို ကျွန်တော်တို့က၊
ကျွေးမွေး ကုသိုလ် ပြုခြင်း အစဉ်ဖြစ်ပါတယ်။ ကျွန်တော်
တို့၏ ကုသိုလ်ကို ချီးမြှောက် တော်မူပါမည့်အကြောင်း။

ပါဝန-သင်္ဘော သူကြီး လည်း။ ငါအမြို့မြို့ကို တွည့်
ပတ်လာရာ ဤမြို့ဆိပ်ကမ်းသည်။ အစီအမံထူးဆန်းပါပေ
တကား။ ဖိတ်ကြားလာသော လူကြီးများသည်။ သူတော်
ကောင်းများနှင့် တူဟန်ရှိသည်။ ကုသိုလ် ပြုသည်ကို မ
လိုက်ချေက-မလျော်။ ကောင်းပါပြီး ကျောင်း တကာတို့
သင်္ဘောသား အကုန်လာရောက် ပါမည်။ ကြွနှင့်ကြပါ
တော့ဟု အခွင့်ပြုလိုက်လေ၏။

သင်္ဘောသူကြီး စဉ်းစားသည်မှာ။ ပဉ္စမဦးစွာ တွေ့
သော ထူးသော ကိစ္စဖြစ်ပေတယ်။ ညောင်ရွက်ရှင်မှာချက်
အရ။ ပဉ္စမ ညောင်ရွက်ကိုထောင်၍ ကြည့်ရှုရာ။ (အာသနံ
ဒဿနေယျ) ဟု။ အကွရာပေါ်လာ လေသည်။ အကွရာ
အဓိပ္ပါယ်ကား။ အာသနံ၊ နေရာကို။ ဒဿနေယျ။ ရှုဆင်
ရာ၏ဟု ဆိုပါကလား။ အင်း-ညောင်ရွက် အကွရာအရ၊
သတိပြုရပေမည်ဟု။ သင်္ဘောသားတို့ကိုခေါ် ၍။ အမောင်
တို့၊ စတုဒ္ဒါထမင်းကျွေးရုံသို့။ စားသောက်ရန် လာ၍
ပင့်ဖိတ်သည်။ အားလုံး သွားကြရမည်။ ထမင်းရုံကြသော
အခါ။ ကျွန်ုပ်ကဝင်ကြတက်ကြဆိုမှ။ ဝင်ကြ တက်ကြရ
မည် ပြောပြ၍။ ဆင်ယင်ပြီးလျှင် သွားကြလေ၏။

ထမင်းရုံစောင့် လူကြီးများ ကလည်း။ ကြွတော်မူပါ

သင်္ဘောသူကြီးမင်း။ ဟော-သည် ထံခါးပေါက်က။ ထ
မင်းရုံဝင်တော်မူပါဟုညွှန်ပြလေ၏။

သင်္ဘောသူကြီးလည်း။ ညောင်ရွက်စကားအရ၊ ရံစမ်း
ကြည့်ရှုရာ။ အသက်တိုသေအောင် ပြုလုပ်စီမံထားသည်
ကို တွေ့မြင် ရသောကြောင့်။ မကောင်းကြံသောလူဆိုးများ
ဖြစ်ကြောင်းကို သိ၍။ မိမိ သင်္ဘောသား တို့ကို။ ၎င်းလူ
များ ဖမ်းဆီးချည်နှောင်ရန်အမိန့်ပေးလေ၏။

သင်္ဘောသားတို့လည်း။ အမိန့်အတိုင်း ဖမ်းဆီး ချည်
နှောင်ကြပြီးသော်။ သင်္ဘောသူကြီးက။ ၎င်းလူများကိုဆွဲ
၍ ခေါ်ခဲ့ကြဟု ဆို၍။ သုဗ္ဗတ မင်းကြီး ထံသို့ ဆက်
လေ၏။

သုဗ္ဗတ-မင်းကြီးက အကြောင်းကို မေးတော် မူရာ။
၎င်းတို့ အကြံအစည် ပြုလုပ်ပုံကို။ အလုံးစုံလျှောက်ထား
လေ၏။

တော်ပေ မောင်မင်း။ ငါ၏ ဆိပ်ကမ်း မစည်ကား
ဟိုနေ သည်မှာ။ သင်းတို့ ကြောင့် ဖြစ်ပေတယ်။ မောင်
မင်း ရံစမ်းဖမ်းဆီး ပေးသည့် အတွက်။ များစွာ ကျေးဇူး
ကြီးပါပေတယ်။ သင်းတို့ မကောင်းကျင့်သောအကောင်
များကို ဖမ်းဆီးပေးသည့် အတွက်။ မောင်မင်းအား။ ဆု
တော်ငွေ (နှစ်ထောင်) ပေးသနားတော် မူလိုက်မည် ဟု
လေတော့။ ငါ၏ဆိပ်ကမ်းကို မောင်းမင်း ရောက်တိုင်း
ငါ့ထံသို့အဆီး အတားမဟု ဝင်နိုင် ထွက်နိုင်သည့် အမိန့်

တော်မူသောသူ၏လည်းပေးသနားတော်မူလိုက်မည်။ဆောင်
ယူသွားလေ။

သဘောသုကြီးလည်း။ ဆိုတော်မူ၍ နှစ်ထောင်နှင့်
အမိန့် ဝန်ခံတော်မူ၍ ယူဆောင်၍ နန်းတော်မှသင်္ဘော
သို့ဆင်းလေ၏။ သင်္ဘောကို ရောက်သည့်အခါ။ အမောင်
တို့။ ညောင်ရွက် လေးချပ်စပ်ခုံရာ။ ပဉ္စမ ညောင်ရွက်
တန်းကို နားဆောင်ရ၍။ ငါတို့တကွအသက်မသေဘဲ
မင်းကြီးက ချီးမြှောက်လေ။ စာချွန်ထော်နှင့် ဆုတော်ငွေ
နှစ်ထောင်ခန့်ပေး၏။ ဝတ်စုံရသော ညောင်ရွက် အဖိုး
သည်။ ဖာရုတဝက်ကြွေသွားပေါ့။ မောင်တို့။ အလွန်ညောင်
ရွက်ကျေးဇူးကြီးပါပေသည်မြှောက်၍ နေကြလေ၏။

သုဗ္ဗတမင်းကြီးလည်း။ သင်္ဘောသုကြီးမင်းသိပ္ပံလာ
သော ရာဇဝတ်တော်များကို။ သွားမည်းတိုင်းလင်း သွား
ဝတ်ဟူ-မျှမတ်တို့ကို အမိန့်ပေး၍ အတွင်းတော်သို့ ဝင်
တော်မူလေ၏။

မျှမတ်တို့လည်း။ ရာဇဝတ် ကောင်များကို။ အာဏာ
ပကွက်-ကောင်ဟန်၊ အဝတ်တို့ကို စီရင်ရန် အပ်လိုက်
လေ၏။

ဤကဲ့သို့ မကောင်းကျင့်ကြံ အသက်မွေးသော ရာဇ
ဝတ်သားများကို။ သုတ်သင် လိုက်သည်ဟု အနှံ့အပြား
ကျော်ကြား၍။ သုဘကမ္ဘီ နှစ်အတွင်း နေထိုင်သောလူ
အင်ပါးတို့သည် အလွန်မှ ဖူးချမ်းလျက်။ မိမိတို့သက်ယို

သက်မဲ့ ဖြစ်သော။ အဖိုးတန်ဥစ္စာ ပစ္စည်းများကို ခိုးယူ၍
ပျောက်ဆုံး မည်ကိုတား ဝေးဝှံ။ အိမ်နောက်ဖေးခိုက် ထွန်း
ထားသော။ အနီးရက်။ ထမီရက်။ ပဆိုးရက်မျှ။ ပျောက်
ဆုံးခြင်းမရှိကြဘဲ။ နေထိုင်ကြ ရလေသတည်း။

ပရိမာန-မင်းကြီး စိုးစံတော် မူသော။ ပါသမ္ဘိ ဆိပ်
ကမ်း၌။ နေထိုင်သော။ နရာဓမ။ အမည်ရှိသော။ မှော်
ဆရာကြီး တယောက်သည်။ မိမိစီရင်သော ဆေးရုပ်ကို
ဂါထာမန္တန် စိတ်သည် ယှိသော်။ အသက် ၁၆-နှစ်
ယွယ်။ ရုပ်ဆင်း သဏ္ဌာန် ဟုပတင်တယ်။ ကြည့်ရှုဖွယ်
မည်း။ မုတ်ပဇို ခါထီဆင်လျက်။ ကညာသတို့သမီး။ ဖြစ်
လာချေ၏။ ၎င်းဆေးရုပ် သတို့သမီးကို။ မိမိသွီးပြုလုပ်၍။
ဤဆိပ်ကမ်းသို့သင်္ဘော ဆိုက်ကပ်လျှင်။ သင်္ဘောသုကြီး
ကိုခေါ်၍။ သွီးကိုမဟားပြုရန်။ နှင်းအပ်လေ၏။ ယုံကြည်
သော သင်္ဘောသုကြီးတို့သည်။ ၎င်းသွီးကိုခေါ်၍။ သင်္ဘော
၌။ အတူပေါင်းတော်မူသည်ယှိသော်။ သတို့သမီးကအနီးအ
နံ့ပြင်းစွာထွက်၍။ သင်္ဘောသားတို့။ အနီးအနံ့ကိုရှုမိသည့်
အတွက်။ တင်းလည်း သေဆုံး ကြလေ သည်။ ထိုအခါ။
နရာဓမ-ဆရာကြီးသည်။ သင်္ဘောပါပစ္စည်းများကို ဆိမ်း
ယူ၍။ သင်္ဘောကိုမျှောက်မျှက်လျက်။ ဤကဲ့သို့ဆိပ်ကမ်း
ထည့်ပြီး အသက်မွေးလျက်ယှိနေလေ၏။

ညောင်ရွက် ဝယ်ယူသော။ ပါဝန-သင်္ဘော သူကြီးသည်။ သင်္ဘောထွင့်လာရာ။ ပါသ မြို့-ဆိပ်ကမ်းရှိက်ဆိုက်ကပ်လေ၏။

နရာဓမ-ဆရာ ကြီးသည်။ နေဝင်ဆဲး ညနေ အချိန်။ သင်္ဘောသို့ဆင်း၍။ သင်္ဘောသူကြီးမင်း။ ကျွန်ုပ်အိမ်သို့ လက်ဖက်ရည်-ချိုချဉ် များကို သုံးဆောင်ရန်။ ကြွတော်မူပါ။ သင်္ဘောဆိုက်တိုင်း-သင်္ဘောသူကြီးများကိုပင့်ဖိတ်၍ ညွှတ်ခံကြွေးငွေ့အဆွေခပ်ပွန်းဖွဲ့ရပါတယ်ခင်ဘုရား။

သင်္ဘော သူကြီးလည်း။ ဇိတ်ကြား လာသော ပုဂ္ဂိုလ် သမ္ဘာန်ကို အကဲခတ်လိုက်။ လိုက်ပါလာလေ၏။

ဆရာကြီးက-ဟောသည် ကမ္မလာပေါ်မှာ ထိုင်တော်မူပါ။ သင်္ဘောသူကြီးမင်း။

ဘာများလုပ်ကိုင်အသက်မွေးပါသလဲ။ ဘုရားတကာ။

ကျွန်တော်များတော့။ ဖိုးစဉ်တောင်ဆက်။ သွားဆရာကြီးအလုပ်နှင့် အသက်မွေးပါတယ် သင်္ဘောသူကြီးမင်း။

ပရိယောသနအတွက် ပြည့်စုံပါရဲ့လား ဆရာကြီး။

အခု အနေထိုင်ဘဲ ကြည့်ပါတော့။ ကျွန်တော်များက သူနာများကိုချင်းသာအောင်သာ ကုသိုလ်ဖြစ် အာရုံထားပါတယ်။ ဆေးဖိုး ဝါးခ-လုပ်လာဘကို။ တောင့်တခြင်း ဝိတ်မရှိပါ။

ကောင်းပေခင်ဗျာ။ ကြားရတာ တယ်ဖီး ဝမ်းမြောက်ပါတယ်။ သာဓုခင်ဗျာ။ သာဓု-သာဓု။

ဟဲ့-သွီးရေ။ အဖိုးတန်သော ညွှတ်ကောင်းရောက်လာပါတယ်။ လက်ဖက်ရည်ချိုချဉ်ပွဲများယူခဲ့-ဟု ပြောလိုက်လျှင် ကွမ်းဆေးလက်ဖက် အချိုပွဲ အချဉ်ပွဲ လက်ဖက်ရည်ပွဲများကို မှီသေစွာပုဆိပ်ထုပ်ခါး တည်ခင်းပေးလေ၏။

ဆရာကြီးက သုံးဆောင်တော်မူပါသင်္ဘောသူကြီးမင်း အားနာခြင်း ဇိတ်ကို မထားပါနှင့်။ အင်းကိစ္စ ယှိပါက။ ဟောဒီကဆင်းသွားလျှင် နောက်ဖေးမှာ လုံခြုံစွာဆောက်ထားပါတယ်။ အိုက်၍ ရေများချိုးလိုက။ ဟောဟို ကွမ်းပင်တင်ထားသော သရက်ပင် အောက်မှာ။ အသင့်ယှိပါတယ်ဟုပြောပြလေ၏။

သင်္ဘောသူကြီးနှင့် ဆရာကြီးသည်။ စကား ဆွေးနွေးပြောဆိုနေကြရာ။ အချိန်-၁၀နာရီခန့်ကြာယှိလေ၏။

ဤအခါ သင်္ဘောသူကြီးက။ ကိုင်း-ဆရာကြီး။ အချိန်လည်း အတော် ညည့်နက် သွားပြီ ထင်ပါတယ်။ ကျွန်ုပ် သင်္ဘောသို့ဆင်း.....

အော်-ခေတ္တ ဆိုင်းပါဦး သင်္ဘော သူကြီးမင်း။ အကြောင်းတခု ယှိတာကို အစီရင်ခံပါရစေ။ ကျွန်တော်မှာ ဇနီးပစ်သွားကလဲးတ။ ဟောဒီ သွီးကလေး နှစ်ခါလည် ကျန်ရစ်ခဲ့ရာ။ ကျွန်တော်ကြည့်ရှု ယုယကျွေးရွေးလာရာ။ ယခု အသက် ၁၆-နှစ်ကျော်ပါပြီ။ မိဖန္တိဝတ္ထုအတိုင်း နေရာချရန် ကြည့်ရှုပါသော်လဲး။ မြှောင့်မတ်မည့် လူကိုမမြင် သောကြောင့်။ ကြန့်ကြာ လျက် ယှိနေ ရပါ တယ်။

၆၄ ခွန်းစက္ကနားနှင့်မင်းသိမ်းငြားပုံ။

သင်္ဘော သူကြီးကို ကြည့်ရ သည်မှာ။ သူတော် ကောင်း အင်္ဂါလက္ခဏာထင်သွားပါ၏။ ဤသို့ကလေးကို အလုပ် အကျွေးအဖြစ်ဖြင့်အပ်နှင်းလိုက်ပါရစေ။ သနားသဖြင့် ယခုကလေးသင်္ဘောသို့ဆောင်ကြဉ်းသွားပါမည့်အကြောင်း။

ဆရာကြီးကွနပ်မှာ မယားကြီးသားကြီး ယှိပါတယ်။ တော်မည်မထင်ပါ။

သင်္ဘောသူကြီးမင်း၊ မယားကြီး သားကြီး ယှိသော်လည်း။ ဖြောင့်မတ်သော တရားထိမ်းသော ပုဂ္ဂိုလ်၏။ မယားထိမ်းဖြစ်ရခြင်းသည်။ ဆင်းရဲပင်ပန်းမည် မဟုတ်ပါ။ အကွနပ်သို့ ကိုယ်စိတ်တို့မှ ချမ်းသာခြင်းကို ရလိမ့်မည် ဟုထင်ပါတယ်။ သို့ကြောင့် သင်္ဘော သူကြီး သနားခြင်း စိတ်ပျံ့တော်မူပါက။ ထိမ်းပိုက်ယူဆောင်ပါလျှင်။ အကွနပ် အားသက်ဟတရားအတိုင်း။ ချီးမြှင့်ပေသည်ဟု။ ချမ်းသာစွာ ရတိ ရလိမ့်မည်ဟု-ယုံကြည် စိတ်ချ ရမည် ဖြစ်ပါကြောင်း။

အင်း-ဆရာကြီးက အခွင့် ပြုလို့မရှိမည်ကို။ အကွနပ် မငြင်းပယ်နိုင်ပေ။ ကောင်းပါပြီ-ယခုကလေး ဆောင်ယူသွားပါမည်။

ကောင်းပါလေဗျာ။ သာဓု-သာဓုအခုမှတစ်ဆင့်ထုပ်ကြီး ကျသွားပေတယ်။ ကိုင်း ချစ်သိမ်း။ အဖေပေးခြားလိုက်သော ချစ်သိမ်း ခပ်ပွန်း နောက်သို့။ လိုက်လေတော့ဟု အခွင့်ပြု လေ၏။

ယုလေးလုံးပုံပြင်စာတမ်း။

၆၅

ကိုင်း ဆရာကြီး အခွင့်ပြုပေတော့ဟုဆို၏။ သတို့သိမ်း ကိုခေါ်ပြီးချင် သင်္ဘောသို့ဆင်းလေ၏။

သင်္ဘောထက်သို့ ရောက်ယျပ်။ သတို့သိမ်းကို သင့်သော နေရာရှိက ထား၍။ သင်္ဘောသူကြီး စဉ်းစားပြန်သည်မှာ။ အော်-ငါ့မှာ ယခု ဒုတိယ ကိစ္စ တခု ကြုံတွေ့ ပြန်ချေပြီ။ ဒုတိယညောင်ရွက်ကို ကြည့်ဦးမှတော်မည်ဟုအေးဟက်မေ့ ပြီးသော်။ ညောင်ရွက်ကိုထောင်၍ ကြည့်လေ၏။

ညောင်ရွက်ရှိက (ရေ ခံ ပဟာ သေ ယျ) ဟု အကွရာ ထွက်ပေါ်လေ၏။ အဓိပ္ပါယ်ကား။ ရေခံ၊ တတိယနှစ်သက် ခြင်းကို။ ပဟာသေယျ၊ ပါယ်ရာ၏-ဟု ဆိုပါ တကား။ ညောင်ရွက်စကားကိုနားထောင်မှငါချမ်းသာရချေမည်ဟု သတို့သိမ်းအပါးသို့မချဉ်းမကပ်တဲးနေလေ၏။

သတို့သိမ်းက။ အရှင်အိပ်ချိန်တန်ပါပြီဟု ပြောလေ၏။

သတို့သိမ်း-အသင် အိပ်ဆိုက အိပ်နှင့်ပါ။ ငါ နောက်မှ တဲးအိပ်တော့မည်ဟုဆိုလေ၏။

သို့လို ပြောဆို၍။ သင်္ဘော သူကြီးသည် သတို့သိမ်းကို ကြည့်လျက်နေရာ။ သန်းခေါင်ကျော် လင်းအားကြီးအံ့ချိန် ကျသျှင်။ သတို့သိမ်းသည်-တကိုယ်လုံးညှို့လာပြီးလျှင်။ မီးခိုး ကဲ့သို့ထွက်ရောင်ပြု၍။ ရေတွေဖြစ်လာပီးတော့ သတို့သိမ်း ပျောက်ပျက်သွားလေ၏။

သင်္ဘော သူကြီးလည်း။ သင်္ဘောသားများကို ခေါ်၍။ အကျိုးအကြောင်းဖြစ်သည့်အတိုင်းကိုပြောပြပြီးလျှင်။ ထို

ဆရာကြီးသည်သူများကို သေအောင်ပြုလုပ်။အသက်မွေးသူဖြစ်ကြောင်းထင်သွားလေသည်။ သို့အတွက် ၎င်းဆရာကြီးကို၊ ဖမ်းဆီးချည်နှောင်ပြီးလျှင်၊ ပရိမာန-မင်းကြီးထံသို့သွားရောက်ပို့ကြရမည်ဆို၍၊ ဆရာကြီးကို ဖမ်းဆီး၍မင်းကြီးထံသို့အင်လေ၏။

မင်းကြီးက။ အသို့ ဖြစ်သနည်းဟု မေးတော် မူ၏။ သင်္ဘောသူကြီးက ဖြစ်ခြင်းအကြောင်းအရာကို၊ ကုန်စင်စွာ လျှောက်ထားလေ၏။

မင်းကြီးကတော်ပါပေ မောင်မင်း။ ငါ၏မြို့တော် ဆိပ်ကမ်း မစည်ကားဘဲ ယှဉ်နေ သည်မှာ၊ အတော် ကြာပေပြီ မောင်မင်း။ သည်အကောင် ဖျက်ဆီးနေသည့်အတွက်၊ ဆိပ်ကမ်းပျက်စီးခြင်း ယှဉ်ရချေသည်။ မောင်မင်းဖမ်းဆီးပေးလိုသာ ငါ့ဆီရ ပေသည်။မောင်မင်းကျေးဇူးကြီးပါပေသည်။မောင်မင်းအား ဆုတော်ငွေ အသပြာ (နှစ်ထောင်) နှင့် ငါ၏ဆိပ်ကမ်းကိုရောက်သည့်အခါ၊ ငါ့ထံသို့ဝင်နိုင်ရန်၊ အမိန့် စာချွန်တော်ပါ ပေးသနား တော် မူလိုက်မည်။ ယူဆောင် သွားလေတော့-ဟုမိန့်တော်မူလေ၏။

နောက်မင်းကြီးက။ ငါ၏ ဆိပ်ကမ်းသို့ လာရောက်သော သူများကို၊ ဆေးအတတ် ပညာနှင့် တွည့်စား အသက်မွေးသော၊ ဤရာဇဝတ်ကောင်ကို ထုံးစံဗျာဓိသွားမည့်တိုင်းလမ်း သွားစေဟု-မှူးမတ် များကို အမိန့် အာဏာမှတ်တော်မူပြီးလျှင်၊ ညီသာခံ ဇနီးလေ၏။ မှူးမတ်တို့

လည်းအမိန့်တော်အတိုင်း ရာဇဝတ်ကောင်ကို ဆိုင်ရာသို့ အပ်လိုက်လေ၏။

သင်္ဘောသူကြီးလည်းသင်္ဘောပေါ်သို့ ရောက်သည့်အခါ သင်္ဘောသားများကိုပြောပြသည်ကား၊ အမောင်တို့ညောင်ရွက်ကျေးဇူးသည်အလွန်ကြီးပါပေတယ်၊မောင်တို့ကျုပ်တို့ အသက်သခင် ဖြစ်ပါပေတယ်။ ညောင်ရွက်-၂ချပ်နှင့် ပင်၊အဖိုးငွေ အသပြာ (၄၀၀၀) ကြေးသွားပေးပြီကွယ်တို့။

ဟုတ်ပါပေ သင်္ဘောသူကြီးမင်း။ အစတုံးက ညောင်ရွက်ဝယ်သည်ကို၊ ကျွန်တော်တို့ဝမ်းထည်းကအငြစ်ပြုမိပါသည်။ ယခုမှ ညောင်ရွက် တန်းခိုး ယှဉ်၍ အဖိုးတန်ကြောင်းထိရသည့်အတွက်၊ အပုံကြီးအကျိုးကျေးဇူးများ ပါတယ်။ သင်္ဘောသူကြီးကို ကျွန်တော်တို့-မနောက် ဖြစ်မှားမိသည်ကို၊ သည်းခံတော်မူပါဟု ကံ တော့ကြလေ၏။

သုန္ဒရ-ဟု အမည် ထင်ရှား ကျော်စောသော မြို့တမြို့ရှိက၊ နောက်ဆက်လက်စိုးစံသောမင်းတို့သည်၊ ညဉ့်အခါ ပျောက် ပျောက်သွားကြသဖြင့်၊ အကြောင်းကိုမသိရ။ မင်းမဲ့ တိုင်းပြည် ဖြစ်၍ နေလေ၏။ ပြည်သူ မှူးမတ်အပေါင်းတို့သည်လည်း၊ မင်းလောင်းကိုတောင့်တရောက် ယှဉ်နေကြလေ၏။

သင်္ဘောသူကြီးလည်း၊ သင်္ဘော လွင့်လာရာ၊ သုန္ဒရမြို့ဆိုင်ကမ်းရှိသင်္ဘောကပ်လေ၏။

သုန္ဒရီမြို့နန်းတော်ယုံမျှမတ်တို့ တိုင်ပင်ကြသည်ကား အမတ်မင်းတို့။ ကျွန်ုပ်တို့ မြို့ဆိပ်ကင်းနှိုက် သဘောတရား ဆိုက်ကပ် နေသည်။ သဘော သူကြီး ကို မင်းမြှောက် ကြစို့ရ။ မင်းစီး မင်္ဂလာရထားကိုသာ-က-ပေတော့။ နန်းတော်ရောက်၍၊ ညဉ့်အခါနှိုက် သဘောသူကြီး ပျောက်ခဲ့သော်၊ သူ၏ သဘောကိုသာ ကျွန်ုပ်တို့ဆိပ်ယူကြစို့ရဟု တိုင်ပင် ညဉ့်ညွတ်ကြပြီးသော်၊ မင်္ဂလာရထားကို မင်္ဂလာ မြင်းတော်-က၍။ အလံ တော် များစိုက် ပြီးလျှင်- ထီးဖြူ ရွှေထီးများ မိုးလျက်၊ သဘော ဆိပ်ကင်းသို့ ရောက်သည့် အခါ၊ မျှားမတ်များနှင့် ပုဏ္ဏားတော်တို့က သဘောသူကြီးသို့ ဤတိုင်းပြည်ကို အုပ်ချုပ် မင်းလုပ်တော်မူရန်၊ မင်းစီး မင်္ဂလာ ရထား ဆိုက်တော် မူပါပြီ။ ရထားထက်သို့ တက်တော်မူပါဟု-၃-ကြိမ်တိုင်လျှောက်ကြားပြီးလျှင်၊ ပုဏ္ဏားတို့က ဘိသိက်မင်္ဂလာသွန်းမြှောက်၍၊ ခရုသင်း-၃-ကြိမ် မှုတ်ပြီးသော် မင်္ဂလာရထားပေါ်သို့ ပင့်တင်ဆောင်ယူ၍ မင်္ဂလာစည်တော်ရှန်းလျက်၊ နန်းတော်သို့ ဝင်ကြလေ၏။

အမတ်မင်းတို့၊ ရုတ်တရက် ကျွန်ုပ်ကို မင်းမြှောက် မင်္ဂလာရထားနှင့်တင်ဆောင်၊ မင်္ဂလာ စည်တော်များနှင့် ပြီးလျှင်၊ တိုင်းပြည်ကို အုပ်ချုပ်ရန် နန်းတော်ကို အပ်နှံကြသည်ကား။ အကြောင်းကိုထိလိုသည်။

မျှားမတ်တို့က။ မှန်ပါ ဘုရားကျွန်တော်မျိုးတို့တို့ ပြည်မှာ၊ မင်းမဲ့တိုင်းပြည် ဖြစ်ပါ သောကြောင့်၊ နန်းတော်

မင်းစီးမင်္ဂလာရထားလွှတ်ရာ။ အရှင်ထံ ဆိုက်ကပ်ပါ၍။ အရှင်ဘုရားကို၊ ဘုရင် မင်းမြတ် အဖြစ်သို့ တင်မြှောက် ကြရပါကြောင်းဘုရား။

အုပ်ချုပ်သော မင်းတို့မဲ့ခြင်း အကြောင်းကို ထိလိုပါ သေးသည်။

ဝန်တို့က။ မှန်ပါ-ကျွန်တော်မျိုးတို့ တိုင်းပြည်ရှိက ရှေးရှေးကကဲ့ သို့မဟုတ်။ အကြောင်းကို မသိရ။ မင်းအဖြစ်ကို တင်မြှောက် လိုက်ပါလျှင်။ ညဉ့်အခါ၌ အုပ်ချုပ်သောမင်းသည် ပျောက်ကွယ်လျက် ယှိနေပါသည်။ဤကဲ့သို့ဖြစ်ရခြင်းမှာ မင်းဆယ်ဆက် ယှိပါကြောင်းပါဘုရား။

ကောင်းပြီ- အမတ်မင်းတို့။ သတိမိရိယ ယှိမှတော်ချေမည်။ သို့သော်- အမတ်မင်းတို့ ခေက္ခဆင်းကြအုန်း၊ ကျွန်ုပ်နန်းတော်တွင်းသို့ တွည့်ပတ် စုံစမ်းဦးမည် ဆို၍၊ အတွင်းတော်သို့ ဝင်လေ၏။

သဘော သူကြီးလည်း။ ဤတိုင်းပြည်က ငါ့ကိုအားလုံးမင်းအဖြစ်ကို တင်မြှောက်ကြလေသည်။ ဤကိစ္စသည်ကား။ တတိယ ကိစ္စဖြစ်ချေသည်။ ညောင်ရွက်စကားကို နားထောင်ဦးမှ သင့်ချေမည် ဆို၍၊ တတိယ ညောင်ရွက်ကိုထုတ်၍၊ ကြည့်ရာ (ရက္ခိဇာဂရေဗျ)ဟု အက္ခရာပေါ်လာလေသည်။ အဓိပ္ပါယ်ကား။ ရက္ခိ၊ ညဉ့် အခါနှိုက်၊ ဇာဂရေဗျ၊ နိုးကြားရာ၏ဟု ဆိုပါလား။ ညဉ့်အခါနှိုက်

ငါမအိပ်ဘဲ၊ စုံစမ်းရသော်၊ အကြောင်း ပေါ်လိမ့်မည်ဟု
အောက်မေ့လျက်၊ အတွင်းတော်မှ ထွက်လာလေ၏။

နောက်-အမတ်မင်းတို့၊ နန်းစဉ်းစားတော်များ ယှဉ်သည့်
ကို၊ အကျွန်ုပ် ရှေ့သို့ အကုန် ယူ၍ ထုတ်ပြ ဟဟ ဆို
လေ၏။

ဝန်တို့က၊ အမိန့်အတိုင်း နန်းစဉ်း စားတော် များကို
ထုတ်၍ ရှေ့တော်မှာပြကြလေ၏။

ဤအခါ၊ သင်္ဘောသူကြီးသည်၊ ဓားများကို တစင်းစီ
ကောက်ယူ၍၊ လက်နှင့် ဆခါ- ဆခါ- ကြည့်လေ၏။
တော်တော် လက်ဆကောင်းသော ဓားတစင်းကို ရသ
ဖြင့်၊ ဝန်မင်းတို့ ဓားသွေးကျောက် ကောင်းကောင်း ယူ
ခဲ့တုပြောလေ၏။

မှူးမတ်တို့က၊ ဆိုင်ရာကို ဆင့်ဆိုလိုက်သည့်အတိုင်း၊
အမှုထမ်းတို့က၊ ဓားသွေး ကျောက်တော်နှင့်၊ ရေခွက်များ
ကိုယူ၍ ရှေ့တော်ရှိကံစားလေ၏။

သင်္ဘော သူကြီးသည်၊ ဓားတော်ကို၊ ကျောက်ပေါ်
တင်၍၊ မိမိကိုယ်တိုင် သွေးလေ၏။ အတော် ကြာလျှင်
ဓားသွားကို စမ်း၍ ကြည့်ရာ၊ ထက်မျက် သော အချေ
ကို ဖုတ်သောကြောင့်၊ ဓားကိုကိုင်၍၊ ဆခါ-ချတ်ဟန် ပြု
လုပ်စမ်းသည်ကို၊ မှူးမတ်တို့က မျက်နှာအောက်ချပြီးကြ
လေ၏။

နောက်-သင်္ဘော သူကြီးက၊ အမတ် မင်းတို့၊ ကိစ္စ

ပြီးပြီ၊ ပြန်ကြ ပေးတော့။ ညအခါ အကျွန်ုပ် ထံသို့ မ
လာကြနှင့်တော့။ ချမ်းသာစွာသာ၊ နေကြ အိပ်ကြပေ
တော့။ နံနက် မိုးသောက်လျှင် နန်းတော်သို့ ဝင်ခဲ့ ကြရ
မည်ဟု၊ မှာကြား ပြီးလျှင်၊ နန်းတော်ရှိကံ စုံစမ်းလျက်
နေလေ၏။

မှူးမတ်တို့လည်း၊ မိမိတို့ဝင်းတော်အိမ်တော်သို့ ပြန်
လာကြရာ၊ ရှေ့ဝင်းတော်မှူးအိမ်ရှိကံ၊ ဓမ္မစုံရုံးပြောဆို
ကြသည်မှာ၊

ဘာများအကြံရသည် မပြောတတ်မှူး အမတ်မင်းတို့၊
ဓားကိုင်ပုံ၊ ဓားသွေးပုံ၊ ဓားဆတ်ပုံ၊ ဓားချတ်ပုံတို့ကဖြင့်၊
တယ်-ဟန်ပါနေတယ်ဗျ။ ကျွန်ုပ်တို့ကဖြင့်၊ ရှင်ဘုရင်-ရ
စေတော့ထို သဘောထားပြီး၊ ကြိတ်-မင်းမြှောက် ကြရ
တယ်၊ ခံမှခံတ-မလား၊ မဆိုနိုင်ဘူးဗျ။

ဒါတော့ ပြောမနေပါနှင့်လေ၊ နက်ဖြန်နံနက်သင်္ဘောကို
ဆိမ်းယူရန်သာ၊ သဘောထားတော်မူကြပါ။ သူထက်မ
က၊ မင်းမျိုး မင်းရိုး ဖြစ်တဲ့၊ မှန်စီခေါင်းတေမှ၊ မခံနိုင်
ဘဲကဘဲ၊ ဒီလိုသင်္ဘောသူကြီး-ဆေးဒန်း ရေး-ခေါင်းဆို
ဒါ၊ ခံနိုင်လိမ့်မလိမ့်လဲလား။ နန်းဖြန်ခါ နန်းတော်ဝင်ထို့
ထွေရလျှင်၊ ကံကောင်းမှတ်ပါ-ဗျ။

မဟုတ်ပေါင်ပါ၊ အမတ် မင်းတို့၊ ဘာဖြစ်ထို သူ၏
ပျက်စီးကြောင်းကို ပြောရ-တာတုံး၊ ကျွန်ုပ်တို့တိုင်းပြည်
မှာ အုပ်ချုပ်သောမင်း ကင်းမဲ့နေသဖြင့်၊ သင်္ဘောသူကြီး

ကို အုပ်ချုပ်ရန်။ မင်းအဖြစ် တင်မြှောက် ကြသည်မဟုတ်ပါလား။ သို့လို တင်မြှောက်ကြသည်အတိုင်း။ ငါတို့မင်းသည်။ ဗုဒ္ဓ်ကြီးပါစေ၊ ရန်သူကိုနိုင်ပါစေ ဆိုသော ဆုတောင်း မင်္ဂလာပြုရမည်။

ဝန်မင်းကြီး အမိန့်ယှဉ်တော် မူဒါမှန်ပါ ပေတယ်။ တာကြောင့်ဆိုတော့။ မင်းလုပ်ဖို့ တင်မြှောက်တဲ့ သဘောမဟုတ်။ ပစ္စည်းကို လိုချင်ကြတို့ ပြုလုပ်သည်နှင့် တူရောက်ပေတယ်။ သည်လိုစိတ်မျိုး သဘောမျိုး ထားကြပါလျှင်။ ကွန်ဝံတို့မျိုးတော်၊ မတ်တော်၊ မဟုတ်ရေရောက်ကြလိမ့်မယ်။ မျှားမတ် အင်္ဂါနှင့်မညီသဖြင့်။ လိမ်စီးစားကြသည်ဟု။ ဤသတင်းပြန်နှုန်းသွားပါလျှင်။ မြန်မြန်သေဒါကဖြတ် လိမ့်မည်ဟု.....

ဟုတ်တယ်ဟုတ်တယ်။ ဝန်မင်းကြီး အမိန့်ယှဉ်ဒါမှန်ပွပါတယ်။ ဤမကောင်း သတင်း ပြန်နှုန်းပါလျှင်။ ကွန်ဝံတို့ အားလုံး။ သူတပါး၏ တံထွေးခွက်မှာ ပက်လက်နေစရာ။ သားစဉ်မြေးဆက် ဂုဏ်ပျက်စရာ။ နိုင်ငံတော်လည်း ဒေသသားသားတော့မည်မဟုတ် ပျက်စီးရာသာ ယှဉ်တော့မှာတော့မင်းတို့။

ကွန်ဝံတို့သည်။ တသက်သျှာကလေး လူဖြစ်လာ၍။ ဘဝ ကုသိုလ်ကြောင့်။ မျှားမတ် သေနာပတိ။ အဖြစ်ကိုကြသည်။ မိမိတို့သေသည့်နောက်ကျန်ရစ်သော သူတို့အနှစ်မြှော-ဝမ်းနည်း တောင့်တခပ်လောက်အောင်သဘော

ထား တော်မူကြပေ။ ကိုင်း-သွားကြ ပေတော့ပျ ဆို၍။ ခွဲခွာသွားကြလေ၏။

ညည့်အချိန် ကျသော အခါ။ သဘော သူကြီးသည်။ ငှက်ပျောပင်ကို ခုတ်ယူ၍။ ၃-ပိုင်း၊ ပိုင်းခြီးလျှင်။ မင်းတို့စက်တော် ခေါ်သော- သာလွန် ပေါ်သို့။ ငှက်ပျောတုံးကို ဆက်၍ တင်ထားပြီးသော်။ အပေါ်က-ကမ္ဘာလူမြို့စောင်ကို ခေါင်းမြီးမြို့ သကဲ့သို့ လူနှင့်တူအောင် ပြုပြင် ဖုံးထားပြီးလျှင်။ မိမိသည် ကွယ်လောကသော နေရာက မအိပ်ဘဲ။ ချောင်းလျက်။ ဓားကိုထမ်း၍ ကြည့်နေလေ၏။

ညည့်သန်းခေါင်အချိန်တွင်။ နန်းတော်အတွင်း မြေကြီးထဲမှ ပေါ်တက် လာသော နဂါးကြီးသည်။ သာလွန်ပေါ်နှိုက်တင်ထားသော။ ငှက်ပျောတုံးကို လူမှတ်၍ ပေါက်လေ၏။ နဂါး အစွယ်ကို နှုတ်မရမီ။ သဘော သူကြီးသည်။ ရုတ်ခြည်းထ၍။ ဓားနှင့်နဂါးလယ်ပင်းကိုခုတ်ပိုင်းလိုက်ရာ ခေါင်းနှင့်ကိုယ်ထခြားစီဖြစ်၍ သေလေ၏။

အင်း-သည်တိုင်းပြည်နှိုက်ညည့်အခါ-မင်းများပျောက်သည်မှာသည် နဂါးရန်ဘဲကို။ သို့သော် နံနက်မိုးသောက်၍။ မျှားကြီး မတ်ကြီး များတို့ နန်းတော်ဝင်သည့်အခါမှ။ ပြရတော့မည်ဟု-ခါးတောင်း ကြိုက်နှင့်။ ဆောင့် ဂျောင့် ထိုင်ကာ ဓားကိုကိုင်လျက်စောင့်နေလေ၏။

နံနက်မိုးသောက် အလင်းသို့ ရောက်သည့်အခါ။ ဝန်ရ

မှူးစုတို့က ကိုင်း အမတ်မင်းတို့ သဘောသဘာဝကြီးပါစွာ သွားပါပြီ။ သဘောကိုသာ သွား၍ ယူချည် ကြပါစို့။ ကိုင်းလာကြဗျ။

ဝန်မင်းမလဲ သူပစ္စည်းကိုယူတို့သာ သဘောထား သကိုဗျ။ နန်းတော်ကြီးကိုဝင်၍ လေသည် ရှင်သည်ကိုထိရ သည့်အခါကျတော့ ဒီသဘော ဘယ်ထွက်ပြေးမလဲ။ သူ၏ ကြံပုံကိုသတိထားမိကြရုံလား။ နန်းတော်အတွင်းကိုယ် တိုင် လိုက်၍ စုံစမ်းတယ်။ နှိပ်စားတော့ နန်းစဉ် လက်သုံး တော်စားများ တောင်း။ သူကိုယ်တိုင် ကျောက်မှာ သွေး တယ်။ ဆဲးသည်ပြုမူပုံတော်ကို ထောက်ချင့်ကြပါ။ ဘာမျှစ ကား ရှည်ရှည် မပြောကြနှင့်။ ကိုင်း နန်းတော်သို့ ဝင်ကြ မယ်ဗျဆို၍ ဝင်ကြလေ၏။

ဝန်စုမှူးစုတို့ဝင်လာသည်ကိုမြင်လျှင် သဘောသဘာဝကြီး က လာကြအမတ်မင်းတို့ဟု ရုတ်ခနဲ အော်ဟစ်ခေါ်ရာ။

(ဝန်စုမှူးစုတို့သည် ထိတ်ကနဲ ဖြစ်ကြကုန်၏။)

လာကြ အမတ်မင်းတို့။ အမတ်မင်းတို့ ကိုင်းပြည်မှာ ရှင်ဘုရင်ပျောက်ထား-တခြားမဟုတ်။ ညဉ့်အခါနဂါးလာ ပြီးချီ၍ ပျောက်ထားဗျ။ နဂါးကို ထားနှင့်ပိုင်း သတ်လိုက်ပြီ။ ဟော ကြည့်ပါလား။ ဟောသည် နေရာက ထွက်သဗျ။ ဆဲးသည်နေရာ-အတွင်းခန်းကို ကြည့်ကြ အမတ်မင်းတို့ ပြော၍ ကြည့်ကြရာ။ အဝ-လေးထောင် ကျယ်သောတွင်း ပေါက် ကြီးကို တွေ့ကြ လေ၏။ သည် တွင်း ပေါက်က

ထွက်၍ မင်းများကို သတ်သောရန်သူ ဖြစ်သောကြောင့် မှူးမတ်တို့က ၎င်းအသေကောင်ကိုစီရင်ကြလေတော့။

မှူးတော် မတ်တော်တို့က အရှင်မင်းမြတ်သည် ဖုန်း တန်းခိုးတေဇာကြီးသည့်အတွက် နဂါးရန်ကို နိုင်တော်မူ ပါပေသုရားဟု -လျှောက်တင်ပြီးသော် နဂါးရန်ကိုအောင် သောမင်းဖြစ်၍ အထိမ်းအမှတ်မင်္ဂလာကိုယူကြပြီးလျှင် နာဂအဓိမဇ္ဈမင်းဟုဘွဲ့ချီတော်မူကြ၍ အောင်စည်အောင် မောင်း တီးခပ် ဆော်ရွှန်းလျက် တူရိယာမျိုးစုံ တီးမှုတ် က ခုန် ကြပြီးသော် ယှပ်ပါးသော ပုဏ္ဏားတော် တို့က သူ၏ ငြာပြီးလျှင် ခရုသင်းမှတ်၍ အိမ်ထက်မင်္ဂလာ ပွဲကြီး ကိုကျင်းပတင်မြှောက်ကြကုန်သတည်း။

ထိုအခါ သဘောသဘာဝကြီးက မှူးတော်မတ်တော် အ ပေါင်းတို့ ကျွန်ုပ်သည် နေရပ်မြို့က ထွက်၍ သဘောနှင့် ထည့်လည်ရောင်းဝယ်လာရာ။ ၁၂-နှစ် တိုင်တိုင်ယှိခွဲပြီး သို့အတွက် ကျွန်ုပ်သားမယားထံပြန်ဦးမည်။ သားမယား များကို ချမ်းသာစွာတွေ့ခဲ့သော် ၎င်းတို့ကိုခေါ်၍ ဤစည်း စိမ်ကို စိုးစံအုပ်ချုပ်တော်မူမည်။

ကိုင်းပြည်ကို မင်းကြီး-၄-ပါးတို့က ရှေးထုံးရှေးစံ အ တိုင်းကျွန်ုပ်၏ ကိုယ်စားစီရင်အုပ်ချုပ်ကြရမည်။ ဝန်ကြီး အမတ်ကြီးတို့၏ အင်္ဂါ၊ ဝန်စုမှူးစုတို့၏ အင်္ဂါ၊ သံတော် ဆင့်၊ သံတော်ခံ၊ စာရေး စာချီ လှင် တို့မှစ၍ မိမိတို့ရ အပ်သောအင်္ဂါနှင့်ညီညွတ်အောင်ဆောင်ရွက်ကြရမည်။

တရားသူကြီးတို့လည်း ထို့နည်းအတိုင်းပင်။ ပုဏ္ဏားတော်များလည်းပုဏ္ဏားတို့အင်္ဂါနှင့်အညီဆောင်ရွက်ကြရမည်။

သာသနာဝန်ထမ်းရဟန်းတော်တို့မှာ၊ မြတ်စွာဘုရား၏ ဩဝါဒ ဝိနည်း သိက္ခာပုဒ်နှင့် ညီညွတ်အောင် ဆောင်ရွက်သော ရဟန်းတို့ ကိုသာ။ တိုင်းနေ ပြည်သူ တို့က ဆည်းကပ်ကိုးကွယ် ပစ္စည်း ၄ ပါးကို ထောက်ပံ့ကြရန်၊ အမိန့်တော်ပြန်၊ ဆင်းရဲသား ကျွန်တော်မျိုးတို့သည်၊ လူတို့ကျင့်အပ်သောဝိနည်း သိက္ခာပုဒ်-ငါးပါးသီလ ဂရုဓမ္မတရားကို အခြီးဆောက်တည်၍၊ ကျင့်ကြရန် အမိန့်တော်ပြန်၊ ငါးပါးသီလမတည်သောသူတို့ကို စာရင်းကောက်ယူမှတ်သားထားကြရမည်။ အမတ်မင်းတို့။

ကျွန်ုပ်ကို ခွင့်ပြုကြပေအုန်းတော့၊ ယနေ့ သင်္ဘောသို့ ဆင်း၍၊ ယနေ့တံးကျွန်ုပ်မြို့သို့ ထွက်ပါတော့မည်ဟုပြောပြလေ၏။

မှူးမတ်အပေါင်းတို့လည်း မင်းစီး မင်္ဂလာရထား ပေါ်သို့တင်ပြီးလျှင်၊ မင်္ဂလာစည်တော်ရှင်းလျှက် ချိတ်ချိတ် မွမ်းမွမ်း မင်္ဂလာအောင်ချင်းများကိုဆိုလိုက်၊ သင်္ဘောဆိပ်သို့ လိုက်၍ ကြပြီးသော်၊ သင်္ဘော သူကြီးကို ဦးခိုက်၍ နန်းတော်သို့ပြန်လာကြလေ၏။

နန်းတော်သို့ ရောက် လျှင် ဝန်ကြီးလေးပါး စည်းဝေးတိုင်ပင်ကျသည့်မှာ၊

ဝန်ကြီး သတိုးမင်းထွက။ ဝန်မင်းကြီးတို့သင်္ဘောသူ

ကြီးပင်ဖြစ်သော်လည်း ဗုဒ္ဓကံကြီးပေသည်။ နဂါးရန်ကို အောင်မြင်တော်မူသည့်အတွက်၊ များစွာ ဝမ်းမြောက်ကြရန်ဖြစ်ပါပေတယ်။

ဝန်ကြီး သတိုးမင်းခေါင်က။ သင်္ဘော သူကြီး ဖြစ်တယ်လို့ ပေါ့ပေါ့ ဆဆ မပြုကြရဘူး။ ရှေးကံပါရမီကြီးမားပါပေတယ်။ ရဲစွမ်းသတ္တိ ယှိပါ ပေတယ်။ သူအမိန့်ပေးထားခဲ့တဲ့အတိုင်း၊ ကျွန်ုပ်တို့က ခိုက်နာဆောင်ရွက်ရမည့် ကိစ္စကယှိပေသေးတယ် ဝန်မင်းတို့။

ဝန်ကြီး သတိုး ကျော်ထင်က။ ဟုတ်ပါ ပေတယ်။ တိုင်းနေပြည်သူတို့ ဂရုဓမ္မတရား မြီးကြရန် အမိန့်တော်ပြန်ရမတဲ့ဗျ။ သာသနာဝန်ထမ်းရဟန်းသင်္ဘောတော်တို့ကို ဝိနည်းတော်လာ သိက္ခာပုဒ်နှင့် ညီညွတ်သောပုဂ္ဂိုလ်များကိုသာ၊ ဆည်းကပ် ကိုးကွယ်ကြရန် အမိန့်တော်ပြန်ရမတဲ့ဗျ။ ထို့ပြင် ဝန်ကြီး ၄ ပါးမှစ၍ အမှုထမ်း အရာထမ်းတို့သည်၊ မိမိတို့ကျင့်ဝတ်တရားနှင့်ညီညွတ်ရမတဲ့ဗျ။

ဝန်ကြီး သတိုးစည်သူက။ အမိန့်တော် ထုတ်ပြန်ရန် ပေးအပ်သော အရာမှာ ကြည်ဗျ။ အတော် ပညာယှိ ပေတယ်လို့မှတ်ပါ စဉ်းစားတော်မူကြပါ။ တိုင်းနေပြည်သူတို့ဂရုဓမ္မတရားတည်လျှင်၊ အမှုအခင်း မယှိ။ နိုင်ငံတော် နေချမ်းရောဗျ။ ရဟန်းတော်တို့ ဝိနည်း သိက္ခာပုဒ်နှင့်အညီ ကျင့်တော်မူလျှင်၊ သာသနာတော်ကောင်း၍၊ စည်ပင်သာယာခြင်း ဖြစ်ကရောဗျ။ မှူးကြီး မတ်ကြီးတို့မှစ၍။ အမှု

ထမ်း အရာထမ်းတို့သည် ကျင့်ဝတ်တရား အင်္ဂါနှင့်ညီ အောင်ဆောင်ရွက်ကြရမည်အမိန့်ပေးတာက။ ထံစိုး ၃ ပါး အဂတိ ၄ ပါးကိုမလိုက်စားရအောင်ဖြစ်ပေတယ်။ မင်း ကိုညာဦးတော့ အသက်မွေးသည်ကိုအလိုမဟုတ်။ ဆုံး-ကျင့် ဝတ်အတိုင်းမှန်ကန်စွာ အမှုတော်ကိုထမ်းရွက်ကြမှ။ မှူး မတ်အင်္ဂါနှင့်ညီညွတ်ပေမယ်ဝန်မင်းတို့။

သတိုးမင်းထွက။ ဘုရင်မင်းမြတ်ကမျိုးမြှင့်သောရိက္ခာ တော်ကိုထောင်ထားပြီးတော့ မဟုတ်မလျားမင်းအလိုတော် ကိုလိုက်၍ အမှုထမ်းအသက်မွေးကြပါလျှင်။ မင်းကို ညာ စားသောလူနှင့် တူကြမည်။ ညာ-ဆိုသည်မှာ ထိမ်ဒါနှင့် တော့မခြားထွဘူး။ လိမ်ဒါဖြစ်ပါက ခိုးခြင်း ၂၅ ပါးထဲ သို့ပါဝင်နေတယ်။ သို့ကြောင့် ခိုးသူမဖြစ်ရအောင် သတိ ထားပါ။ လောကမှာ ပကာသနဂုဏ် လိုက်ပြီး တော့သေ တော့အပါယ်သွားရလျှင်။ လူ့ဘဝဆုံးကြလိမ့်မယ်။

သတိုးမင်းခေါင်က။ ကောင်းပါဦးဗျာ။ စိမ့်ဆောင်ရွက် ရန်ယှိသည်အို့ကို။ ဆိုင်ရာဆိုင်ရာ အမိန့်တော် ပြန်ကြပေ ရော့ဗျ။ ကျွန်ုပ်တို့ မြို့သည်နဂါးခန်းကို အောင်မြင်သောမင်္ဂ လာကိုရကြပါသဖြင့်။ နန်းတော်အလုံးရေဆေး သုတ်သင်ရ မယ်။ ရွှေမြို့တော်အတွင်း သုတ်သင် ရှင်းလင်း၍ အိမ် ရှေ့တံခွန်ကိုရေချမ်းအိုး ၇ ရက်ဘည်၍ ဆုတောင်းမင်္ဂလာ ပြုကြရန်။ သီလဝိသုဒ္ဓိ ယှိတော် မူသော မဟာသေရိဖြစ် တော်မူသော သင်္ဃာတော်တနေ့ (၅၀၀)ကျ နန်းတော်

ကြီးသို့ပင့်၍ ဆွမ်းကျွေးပြီးလျှင် ပရိတ်တော်ကို နာယူရ မည်မှာ ၇ ရက်တိုင်တိုင်။ ၎င်းကိစ္စများကိုဆိုင်ရာမဟာ ဒါနိဇနိကစီမံရမည်။

မြဟ္မဏ အမျိုးစစ်သော ပုဏ္ဏား တော် တို့က။ သျှန္တိ မန္တန်ညာပြီးလျှင်။ ခရသင်းမှတ်၍ မင်္ဂလာသီတိကသွန်း လောင်းရန်ကိုဆိုင်ရာပုဏ္ဏားဝန်ကဆင့်ဆိုရမည်။

ပရိတ်တော်ရေများကို။ နန်းတော်ပတ်လည် ပက်ဖြန်း ကြရမည်ကို။ ဆိုင်ရာသို့အမိန့်ပေးရမည်။ ရွှေမြို့တော်လေး မြင်လေးရပ်ယှိ။ ရပ်တွက်တိုင်း ရပ်ကွက်တိုင်းတို့နှိုက်။ ပွဲ လမ်းသတင်ကို။ ၇ ရက်ပတ်လုံး ကျင်းပကြရန်။ ဆိုင်ရာ မြို့ဝန်ကစီမံရမည်။

သတိုး ကျော်ထင်က။ အားလုံး အရပ်ရပ် ဆိုင်ရာယှိ သည်များကို။ စိမ့်ဆောင်ရွက်ပြီးကြရန်ဖြစ်သည်။ သဘော သူကြီး တြာသာသည့်အခါ။ ကျွန်ုပ်တို့ဝန်ကြီးမင်း ၄ ပါး အပေါ် နှိုက်။ အပြစ်တင်ဖွယ်ရှိချမ်းမျှ မယှိကြရအောင်။ စီရိယထုတ်ကြရမည်ဝန်မင်းတို့။

သတိုးစည်သူက။ ဟုတ်ပါပေတယ်။ အထက်ကမင်း မဲ့နေသည့် အခါက။ ကျွန်ုပ်တို့ ဝန်ကြီးလေးပါးဘဲ နိုင်ငံ ကိုစောင့်ရှောက်စီမံလာကြသည်ကို။ တိုင်းပြည်နိုင်ငံအေး ချမ်းခြင်းသို့ ရောက်သေးတာကဘဲ။ ယခုအုပ်ချုပ်သော မင်းကိုရပြီတကားအထူးစိုးရိမ်ခွင့်မရှိပါ။ သို့သော်မင်းစီမံ သွားပုံကို ထောက် ချင့်သော်။ နိုင်ငံကို အေးချမ်းအောင်

ဆောင်ရွက် အုပ်ချုပ်မည့်မင်းနှင့် တူပါပေတယ်။ သို့လို ပြောဆိုကြပြီးသော်၊ ယွတ်တော်အချိန်ကုန်၍ မိမိတို့အိမ် တော်ဝင်းတော်သို့ပြန်ကြလေ၏။

ပါဝန-သင်္ဘော သူကြီးက။ သင်္ဘောသားများ တို့ကို အမောင်တို့ သိကြသည်အတိုင်းဘဲ။ ညောင်ရွက်ကျေးဇူး ကြောင့်ယခုတိုင်းပြည်ကိုအုပ်ချုပ်သော မင်းအဖြစ်သို့တင် မြှောက်ခြင်းကိုခံရပြန်တယ်။ ဆဲးတာကအမြတ်ပဲကွဲ့။ သို့ သော်ငါတို့နေရင်းမြို့က ခွါထွက်လာကြရာ ၁၂ နှစ်တိုင်ခဲ့ ပြီ။ သားမယားမိဖုရား ဆွေမျိုး ညာတိတို့ကို မောင်တို့လဲ လွမ်းဆွတ်ကြပေပြီ။ သို့ကြောင့် ငါတို့ မြို့ရှိရာသို့ မှန်းစီး တော့။ လင်းယင်ဖွင့်၍ ယွှင့်ကြမောင်တို့ထု-ပြောသည်အ တိုင်း။ သင်္ဘောယွှင့်လာလေ၏။

ဇယနုမြို့သို့ညဉ့်အချိန်ဆိုက်ကပ်လေ၏။ သင်္ဘောသူ ကြီးလည်း မိမိအိမ်သို့တက်သွားသောအခါ၊ မယားပခုမ သည်။ သား-ပဝနာနှင့် ပြင်ခန်းတွင် လေညှင်းခံ၍ အိပ်နေ ကြသည့်ကိုမြင်လေ၏။

သင်္ဘောသူကြီးသည် ကိုယ်လက်တုန့်ထုပ်လျက်၊ ဒေါ သများစွာထွက်ပြီးလျှင်။ ၂ ပယောက်လုံးကိုခားနှင့်ခုတ်ပိုင်း မည်ဟု။ ခားကိုကိုင်၍ မြှောက်လိုက်သောအခါ။ စဉ်းစား မိသည်ကား။ အော်-ငါ့မှာညောင်ရွက်တချပ်ဟိပါသေးတ ကား။ ညောင်ရွက်စကားကို နားထောင်ဦးမှတော်မည်ဟု။

စတုတ္ထ ညောင်ရွက်ကိုကြည့်ရာ (ကောခံ-ပဟာသေယျ။) ဟုအက္ခရာ ပေါ်လာလေ၏။ အဓိပ္ပါယ်ကား။ ကောခံ။ အ မျက်ကို။ ပဟာသေယျ။ ပါယ်ရာ၏ ဆိုပါတကား။ ခားကို ချပြီးလျှင် မယားကိုခြေနှင့်ကန်၍ နှိုးလေ၏။

မယားလည်း။ ရုတ်ခြည်းထ၍ မျက်စိကို ပွတ်ပြီးလျှင် ကြည့်ရှုရာ။ အို-မောင်မင်းကြီး ဘယ်အချိန်ရောက်သလဲ ထမင်းများစားပြီးဘလား။

သင်္ဘောသူကြီးက။ နင်ဒါတေ ရှောက်ပီးမေးမနေပါနဲ့။ နင်ကျင့်ပုံတော်ရဲလား။ ငါ့မှာ အမြို့မြို့သို့ ထည့်ပတ်၍ နင် တို့စားသောက်ဖို့ ရှာကြံရတယ်။ နင်က-သယောက် လင် ငယ်နှင့်ပျော်ပါးအိပ်နေဒါတော်ရဲလားဟဲ့။

မယားက။ အို အို.....မောင်မင်း။ စဉ်းစားပြောပါ။ လူ ကြားလျှင် မတော်ပါ ရှက်စရာကြီး။ ဘာများ ဖြစ်လာရသ လဲ။ စဉ်းစဉ်းစားစားမေးမြန်းပါဦးတော့ကို နှယ်။ ကိုယ့် သားကလေး ၄ နှစ်ရွယ်က။ ကိုထွက် သွားတယ်။ ကျုပ် မှာ ဒီသားကလေးဘဲ မခွဲမခွာနိုင် အတူအိပ်အတူစားနေ ကြရာ။ အခုသားကလေးအသက် ၁၆-နှစ်ရွယ်သို့လာပြီ။ ဒါကိုကြည့်ဘာလား။ ကိုနဲ့မတူဘူးလားအရပ်အိမ်နီးချင်း တို့ကိုစုံစမ်းကြည့်ရော့ပကိုယ့်သားဟုတ်မဟုတ်ကို။

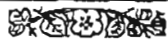
လင်က။ ဟင်-ဟုတ်လား။ ကံကောင်းလို့ မမှားတယ်ရှင် မ။ ညောင်ရွက်စကားကို နားထောင်မိလို့သာညည်းတို့သား အမိလဲချင်းသာ။ ငါလဲအပြစ်မရောက်ဖြစ်ပေတယ်ရှင်မ။

တယိုနှယ်ညောင်ရွက်တုံး၊ ပြောပြပါအုန်း မောင်မင်း။
ညောင်ရွက်ကိုစ၍ ဝယ်ရသည်က၊ ညောင်ရွက်စကား
ကိုနားထောင်သည့်အတွက်၊ အကျိုးကျေးဇူး ယှဉ်ရသည်
များကို အလုံးစုံဖြင့်ပြောလေ၏။

အင်မတန် ကျေးဇူးကြီးပါကလားမောင်မင်း။

ညောင်ရွက်ရှင်ကညောင်ရွက်အဖိုးသိခါမှ အဖိုးငွေကို
ဆပ်လှူပါဟု မှာလိုက်တယ်ရှင်မ၊ အချိန်သမယ ကောင်း
သည့်အခါညည်းတို့သားအမိပါသွားပီးတော့ ညောင်ရွက်
ဖိုးကိုဆပ် မယ်ပြောပြ၍ အားရဝမ်းသာနေကြလေ၏။

အခန်း-၅။

တက္ကသိုလ်ပြည်က၊ မဏိကုဏ္ဍလ-ဆရာကြီး သည်၊
လေသာ အဆောင်ခန်းတခုတွင်၊ တယောက်ထည်းတွေး
တောစဉ်းစားနေသည်မှာ။

အော်-မေတ္တာ၊ ကရုဏာ၊ ခဒိတာ၊ ဥပေက္ခာ၊ ဤအပ္ပ
မညာတရား ၄ ပါးတို့ကို၊ အစဉ်အတိုင်းပွားများ နိုင်သော
သဗ္ဗုတိဗြဟ္မာမင်းဖြစ်ကြကုန်၍၊ ထိုသဗ္ဗုတိဗြဟ္မာမင်းဖြစ်
ကုန်သော မိမင်းဖခင်းတို့၏၊ ဩဇာကို မငြင်းမပယ် ဆို
လွယ်ကုန်လျက်၊ ဝိဝါဟမင်္ဂလာကိုခံယူခဲ့ရပေတယ်။ -

မိဖေတို့၏ အပ္ပမညာမိလင်းကြောင့်၊ ဖုန်းတန်းတက်တိုး

သက်ဆုံးရှည်ကြာ သမ္မာသင်္ကပ္ပ၊ ကြံတိုင်းရလျက်၊ လော
က၏ အစီးအပွား၊ သာသနာတော်၏ အစီးအပွား၊ ဆွေ
တကာ မျိုးတကာတို့၏ အစီးအပွား၊ အပါယ်လေးပါး တံ
ခါးပိတ်ချွတ်၍ နတ်ရွာနိဗ္ဗာန်တံခါးပွင့်လျက်၊ တဆင့်ထက်
တဆင့်၊ ခေသိုမြင့်လျက်ကိုးဆင့်သော လောကုတ္တရာ၊ မင်္ဂ
လာတိုင်အောင်ကောင်းကျိုးဆောင်နိုင်သော၊ နှုတ်ထွက်ကြ
စာ-နှုတ်ထွက်ပျူဟာ-ဩဘာသံ နိမိတ်သံများကိုခံယူ ပြီး
လျှင်၊ ဩဒ-ပတ္တ ကိနိတိ-ဟူသောတခုထည်းသောရေခွက်
နှိလက်ကို အတူချ၍ ဤရေကဲ့သို့ညီညွတ်တူမျှလိုက်လျှော
ကြကုန်သည် နေနှင့်လ-မြဲနှင့်ရှေ့-ကြာနှင့် ရေကဲ့သို့ဖြစ်ကြ
ကုန်သည်။ မပြုမကွဲ၊ မြီးကြ ကုန်သည်။ ဖြစ်ကြပါစေ သ
တည်းဟု-ဆုတောင်းမင်္ဂလာပြု၍ ပေါင်းဖေါ်ရသော ဇနီး
ဒိင်္ဂသုမ္မာ-မဏိရတနာပုံဖြစ်ပေသည်။

ထို ဇနီးသည် ပေါင်းသည့် နေ့ကစ၍၊ ယခုထက်ထိ၊
လင်၏ စိတ်ကို ညစ်ညူးအောင် တကြိမ်တခါမျှ မပြုခဲ့ဘူး
ချေ၊ မိန်းမတို့ပြုကျင့်အပ်သောဝတ္တရား ငါးပါးနှင့်ပြည့်စုံ
ပါပေတယ်၊ တယ်အရာမှချွတ်ယွင်းခြင်းမယှိဖြစ်ပေသည်။
မိန်းမမြတ်တို့အင်္ဂါနှင့်ညီညွတ်ပါပေသည်။

နို့ဒါတေထားပါဦးတော့၊ အမြို့မြို့ကလေး၍ ပညာရင်
နို့ကိုသောက်ကြသော၊ ဘုရင်သားတော်များ၊ သူဌေး သူ
ကြွယ်သားများနှင့်ကြတယ်၊ ၎င်းတပည့်ပေါင်းများစွာတို့
ကိုလည်း၊ မည်သူ့ကိုချစ်သည်၊ မည်သူ့ကိုမုန်းသည်ဟူ၍

မထင်ရ-မပြောရအောင်။ ကျောသား ရင်သားမျှပြီးတော့၊
 အပြစ်လွတ်ကင်းအောင် စောင့်ရှောက်ပြုရသည်အတွက်။
 တပည့်အပေါင်းတို့ကလည်း။ မိခင်အရင်းကဲ့သို့ မှတ်ထင်
 မှီသေကြပါပေတယ်။ သို့ပင်ဖြစ်သော်လည်း။ ကြာမျိုးငါး
 ပါးနှင့်ပြည့်စုံစွာစည်စည်ကားကား။ ပေါက်လျက်ယှိသော
 ရေကန်ကြီးပင်ဖြစ်လင့်ကစား။ မြက်သင်ရန်၊ မြက်ဝမ်းပူ
 ဟင်းရန်။ ကတောက်၊ ရောရှက် ပေါက်သကဲ့သို့၊ အမျိုး
 မြတ်သောသားများချည်းဖြစ်ကြသော်လည်း။ မိတ်ယုတ်မာ
 သောသားများလည်း။ ပါဝင် ရောယှက်လျက် ယှိကြ ပေ
 သည်။

ငါတို့နှိုက် ကေပုတ္တ-ဆို သကဲ့သို့၊ သားကလေး တ
 ယောက် ထွန်းကား လာပေတယ်။ ထို သားကလေး ၏
 ကြိတ်အင် လက္ခဏာကို ထောက်၍၊ ဝိစက္ခဏ-ဟူသော
 နာမကရဏ-မင်္ဂလာကိုခံယူစေသည်။ ယင်းသည့်ဝိစက္ခဏ
 အမည်ကိုမျိုးမြှောက်ပေးသည်အတိုင်း။ ဘဝပါရမီကြောင့်
 သင်ကြားလိုက်သောပညာများကို အဖအမွေခံနိုင်အောင်
 တတ်မြောက် ကျွမ်းကျင် ထိခွာ ပါပေတယ်။ အသက်က
 လည်း ၂၆ နှစ်ရွယ်ယှိလာပေပြီ။

အင်း-ပတ္တမြား ကျောက်ကောင်း ကဲ့သို့၊ သားတ
 ယောက်ဆို-ဆိုသလောက်၊ ဝမ်းမြောက် စရာကြီး အဖိုး
 တန်ကြီးဖြစ်ပေတယ်။ သို့လိုအဖိုးတန် သားတယောက်ရ

ပေသည်ဟု။ ထိုသားကိုကြည့်ရှုလို့မဝနိုင်အောင်ဘဲ။ မျက်
 မိအပြတ်မခံနိုင်အောင်ဘဲ ဖြစ်ချေသည်။

မိမိအသက်မက-ချစ်မြတ်နိုးတဲ့သားကလေးသည်။ မိဖု
 ရုဏ်ရှိန်၊ ပညာဂုဏ်ရှိန်ကိုအားထားပြီး။ မာန်မာနတက်ကြွ
 မည်ကိုမိုးရိမ်သဖြင့်။ မာန်မာန-ပြတ်စဲ၍။ ဂါရဝေါစ မင်္ဂ
 လာ။ နိဝါတောစမင်္ဂလာ။ သောဝစသတာစမင်္ဂလာကို
 ရမှသာလျှင် ငါးသားအပါယ်ငရဲဘေးမှ လွတ်ချေမည်ဟု၊
 သဘောထားပြီးလျှင်။ လာရောက် ပညာရင်နှိုက်ကိုသောက်
 စို့ကြသောတပည့်အပေါင်းတို့အား။ ဝတ်ကြီးဝတ်ယော်ပြု
 စေရန်၊ အစေခံအဖြစ်ဖြင့် ချထားရာ (သောဝစသတာ)
 မင်္ဂလာကိုခံယူလျက်၊ သေဝင်စွာလုပ်ကိုင်ဆောင်ရွက်ပေး
 နေသည်မှာ။ ဘယ်အခါမှ မျက်နှာညှိုးယော် သည်ကို၊ မ
 တွေ့ရပေ။ ပြီးကြည်သောမျက်နှာ ရွှင်ပြသောစိတ်နှင့်သာ
 လုပ်ကိုင်ဆောင်ရွက်ပေးရှာပေသည်။

(ခါးတောက်မြစ် ယွက်။ စိုက်ရောဖက်သား။ သရက်ပင်
 မင်း။ သီးချိုကင်းသို့) ဟု၊ ပညာယှိပုဂ္ဂိုလ်ကျော်တို့ စပ်ဆို
 တော်မူချေသည်။ အနံ့အရသာနှင့် ပြည့်စုံသော၊ အဘွားအဘွား
 မျိုးမှဖြစ်သောသရက်ပင်၏၊ အသီးပင်ဖြစ်လင့်ကစား။ ထို
 သရက်ပင်မင်း၏၊ အနီးအပါး၌ခြံရံ ပေါက်လျက်၊ တမာပင်
 ခွေးတောက်ပင်တို့ယှိလေ၏။ ထိုအပင်တို့ကအမြင်နှင့်။ သ
 ရက်ပင်မင်း၏၊ အမြင်တို့သည်။ ရောထွေး ယွက်လိပ်ထွက်
 ယှိနေကြသော်၊ သရက်ပင်မင်းက သီးသော အသီးသည်။

ယခင်က ကဲ့သို့ မဟုတ်။ ဤသော အရသာအနံ့ တို့သည် ကင်းမဲ့ ချိုယွင်းခြင်း အဖြစ်သို့ ရောက်ရလေသကဲ့သို့။ ထို အထူး သားကလေး-စိစက္ကဏ သည်း တပည့်အပေါင်းတို့ အနက်၊ အကျင့်မကောင်းသော သူတို့၏ စကားကိုနာယူ လိုက်မှားချေသည်။

အကြောင်း သော်ကား။ အလွန်ခိုင်မာသော ကျောက် တောင်ထွတ် အငူကြီးပင် ဖြစ်ရကား။ ရေအလျဉ်တိုက်ပါ များက၊ ပျက်စီး ပေ့ယွား ခြင်းသို့ ရောက်ရဘိ သို့ရင်း တောင်ထိပ်မှိုက် ပေါက်နောက်သော၊ အရင်ယွှင်မျက်နှာ ခရီးတသောင်းခန့်က မြင်ရသောအဓိကရ တောစိုး သစ် ပင်ကြီးလျှင် ဖြစ်ရကား။ လေးပြင်း မုန်တိုင်းနှင့်ထွေကြွ သည့်အခါ။ ယိမ်းယိုင် ဖြိုလဲး၊ ပျက်စီးခြင်းကို ရောက်ရ ဘိသို့ရင်း။ တိုက်ပါများလျှင်၊ သစ်ငုပ်သော်မှ။ ကြွတက် ကျွတ်ရသည်ဟု၊ ရှေးသူဟောင်း စကားနှင့်အညီ။ သား ကလေးသည်၊ မကြံအပ် မကြံစည်ထိုက်သော၊ မိဖကို အ သက်ဆုံးရှုံးရန်၊ (ကာယကံ)မြောက် အကြံဖြစ်ချေတကား။

အသေခနာခ ဗာခေန် ပုဒ်အရ၊ လူမိုက်ကိုဖိုဝ်းဆည်း ကပ်၍၊ လူမိုက်စကားကို နားထောင်မိသော ကြောင့်သာ ကြံမိရှင်လေသတည်း။

နောက်-တပေါင်းလပြည့်နေ့ ညဉ့်အခါ၊ မယား-မဏိ ရတနာပုံ-ခေါ်၍၊ မြောက်ပတ် ပန်းဥယျာဉ် ကွပ်ငြိမ်ပေါ် နှံ ထိုင်ပြီးလျှင်၊ ငါတို့သား မျက်နှာကို ကြည့်ရ ခြင်းသည်

ကား။ လ-ထက်ဇေးခြခြင်းဖြစ်လေသည်။ မာန်မာန် ကင်း စေလို၍သာ။ တပည့် အပေါင်းတို့၏ အစေခံ အဖြစ်ကို ထားရသည်ဟု။ ကျေးဇူးရှင် မိဖ ၂-ပါး ပြောဆိုသံကို၊ သားကလေးချောင်းနေရာက ကြားလျှင်၊ ရှိခိုးကာ အဖြန့် လာ၍၊ ခြေထောက်ကို ဖက်ထုက် ငိုပြီးလျှင်၊ အကြောင်း ကို ပြောပြ၍။ တောင်းပန် ဝန်ချ ခြင်းကို၊ များစွာ ပြုပေ တကား။

သို့လိုဖြစ်မှားသည်အတွက်၊ နံက်ခိုးသောက်သည်အ ခါ၊ တပည့်အပေါင်းတို့ရှေ့၊ တက္ကသိုလ်ပြည်မှိုက်၊ ဥပဒေ ထုံးတမ်း ယှိသည်အတိုင်း၊ မိဖကို ပြစ်မှားသော သူတို့ သည်၊ ခွန်းစဉ်း-အဖြစ်နှင့်၊ ဤတိုင်းပြည်မှ ခွါ၍။ အ ခြားသော တိုင်းပြည်သို့၊ ၃-နှစ်တိုင် သွားရောက်။ ခွက် လက်ဆွဲ၍၊ တောင်းရမ်းစားသောက်နေရမည်။ သူတပါး က မေးသော်လည်း၊ ခွန်းစဉ်း မျိုးထိုသာ ပြောရမည်။ ၃-နှစ် ကျော်လွန် သည့်အခါ၊ မိဖ- ရပ်ထံ သို့ပြန်လာရ မည်ဟု၊ အမိန့်ပေးလိုက်ရာ၊ မိဖတို့အာဏာ သားထိုးမှာ တည်စေ ဆိုဘိသကဲ့သို့၊ မျက်နှာညှိုးပယ်ခြင်းမဟုတ်၊ မိဖ ၂-ပါးကိုရှိခိုးပူဇော်ကံတော့ပြီးသော်၊ သောဝဓာသတာ မင်္ဂလာကို ခံယူထုက် ထွက်သွားရှာလေသတည်း။

မိခင်ဖြစ်သူမှာ၊ ချစ်ခင်လောက်သော သားတယောက် ထည်း ဖြစ်ချေ၍၊ ရင်ထုမနာ-အသည်းကြွေမလောက်သို့ တုံ့လက္ခဏာ ဖြစ်ချေသည်။ ဥပဒေ စည်းကမ်းကို ကြိုး

လွန်မိသော သားဖြစ်၍ မိသား၊ လျစ်လျူ ပြုရခြင်း ဖြစ်ပေလိမ့်မည်။ သို့သော်- စဉ်းစား လိုက်တော့၊ သားကလေး ထွက်သွားသည်မှာ၊ ၃-နှစ်က ကျော်လွန် လေပြီ။ တိုင်းပြည်သို့ ပြန်မရောက်သေးသည်ကား။ အကြောင်းကိုမသိ ယှိရချေ။ ဆရာကတော်ကို တိုင်ပင်၍။ သားကလေးကို စုံစမ်း ရှာဖွေရန် လိုက်လေဦးမှ တော်ထိမ့်မည် ထင်ပေ တယ်ဟု။ ထွေးတောဆင်ခြင်လျက် ယှိလေ၏။

ဆရာကတော်လည်း။ လက်ဖက်ရေ-ပဲ-ပြုတ်၊ ငါးခြော် ထန်းလျက်။ ပဲ-ထွော်ကြော်၊ လက်ဖက်၊ ဆေးလိပ်၊ ကွမ်း ယာများကိုပြင်ဆင် ယူခဲ့၍။ ဆရာကြီးရှေ့နှိုက်တည်ခင်း ပေးပြီးလျှင်၊ ရိသေ့စွဲထိုင်လျက် ယှိလေ၏။

ဆရာကြီးလည်း။ လက်ဖက်ရေ များကို၊ သုံးဆောင် သည့်အခါ။ ဆရာကတော်သည်။ တဖန် ထသွား၍။ လက် သုတ်ပဝါ။ ထွေးခံ၊ ရေတံခေါင်းများကို ယူ၍။ တည်ထား ပြီးလျှင်။ နေမည်းသောနေရာတွင် ထိုင်နေလေ၏။

ဆရာကတော်။ ဆရာကြီး-ယနေ့နံနက် ဤပြင်ခန်း နှိုက်နေသည်မှာ။ အတော် ကြာသောကြောင့်။ စားဖွယ် သောက်ဖွယ်များ။ အေး- ကုန်မည်ကို စိုးပါ၍။ ယှိရာသို့ လာရောက်ဗိုရပါသည်။ ဘာများအကြံဖြစ်နေပါလိမ့်-ဟု အောက်မေ့မိပါ.....

အော်-ဆရာကတော် မေးယှိမင်း၊ ပြောရဦးတော့ မည်။ မောင်ဝိစက္ကက- အကြောင်းပေါ့- ဆရာကတော်။

သားကလေး အတွက်၊ တယ်လိုများ ^{ဟု} ^{ညီ} ^{တော်} ဖြစ်နေရပါ သေး။

ဆရာကတော်။ ခွဲခွာသွားစကဖြင့်။ အတော်ဘဲ နှလုံးပူပန်ခြင်းတို့သည်။ အိပ်မပျော် စားမဝင်၊ မနေတတ်။ မထိုင်တတ်။ ရူးမလောက် ဖြစ်နေရပါကြောင်း။ နောက် တဖြေးဖြေး စိတ်ကို လျော့၍။ မသေလျှင် တွေ့ရမှာဘဲ။ အောက်မေ့ပြီး ဖြေဖျောက်နေရပါတယ်အရှင်။

ကျွန်ုပ်လည်း။ ဆရာကတော်ကဲ့သို့ မှတ်ပါ။ ဥပဒေ စည်းကမ်း အတိုင်း မစီရင်သော်။ အဂတိ လေးပါးကို လိုက်စားရာ ကျယ်မည်။ ဂတိ လေးပါးကို လိုက်စား မိလျှင်။ လောက-သံသရာ-မကောင်း။ လောကကျိုး။ သံ သရာကျိုး ဆုတ်ပချေက။ တက္ကသိုလ် တိုင်းပြည် ပျက် စီးခြင်း သို့ ရောက်ရာ ချေသည်။ တယောက် ချမ်းသာ ကိုယ်ဘို့ ရှာသည်။ သတ္တဝါပေါင်း။ ဆင်းရဲကြောင်းကို မ ဖြစ်စေရဘူးတဲ့။ သားတယောက်ကိုထောက်ညှာသည့် အ တွက်။ ထိုင်းပြည်မှောက်မည်ကိုစိုးရိမ်ရသည်။ သို့အတွက် ပြည်သူတို့၏ မျက်နှာကို ထောက်ရမည်။ သားတယောက် မျက်နှာကို မထောက်ရချေ။ အမှုနှင့်တူအောင် စီရင်ရပေ သည်ရှင်မ။

ဆရာကတော်။ အတိုင်းတိုင်း အပြည်ပြည်က။ ဘုရင် မင်းအပေါင်း တို့၏ အမူဇော်ကို ခံယူနေသော။ ဆရာကြီး ဖြစ်ပါလျက်။ မင်းတို့ အကြည်ညိုမျက်ကွက်အောင် မပြုစ

ကောင်းပေ။ သီလ-သမာဓိ-ပညာ ဂုဏ်သည်။ နိဗ္ဗာန် သို့ ရောက်က ဆုံးပါသည်။ ၎င်းဂုဏ်မျက်ချောသော်၊ အပါယ် ငရဲရှောက်မှတုန်းပါသည်။ သို့အတွက် မိမိနှိုက်ရယှိသော ဂုဏ်တို့သည်။ မဖြုန်းကောင်း။ အသုံးသာ ကောင်းခုမည် ဖြစ်ပါတယ်အရှင်။

ဆရာကြီး။ ။အင်း ကောင်း ပေ။ သာဓု-သာဓု။ ပညာသိတို့မည်သည်။ လောကကျိုး၊ တမလွန်ကျိုးဖြစ်ထွန်း အောင် ဆောင်ရွက်ခြင်း ဖြစ်ပေတယ်။ သူတပါးအကျိုးသို့ ရန်ကို၊ ရည်သန်ခြင်းသည် မိမိအကျိုး အလိုလိုပြီးမြောက် ခြင်းသို့ရောက်ပါတတ်သည်။

သို့သော်-သားကလေး။ ထွက်သွား သည်မှာ။ ၃ နှစ် ကျော်လွန်လာပြီ။ ပြန်၍ မရောက် သတင်းလည်း မကြား ရသဖြင့်။ ကျွန်ုပ်သားကလေးကို ခုံစမ်းရှာဖွေရန် တပည့် ပေါင်း ၅၀ လောက် ခေါ်၍၊ သင်္ဘောနှင့် ထွက်လေဦးမှ။ တော်မယ်ထင်တယ်။ မောင်မိစက္ကဏအမေ။

အလွန်မှ သင့်လျော်ကြောင်းပါအရှင်။ စားနုတ်မိက္ခာ၊ အဝတ်ပုဆိုးစသည်မျိုးကိုအသင့်ပြင်ဆင်၍ ထားပါမည်။

စောင်းပြီ ဆရာကတော်။ ရက်ကောင်းနေ့ကောင်းကျ ရောက်သည့်အခါ။ ကျွန်ုပ်ထွက်မည်။ အသင့်သာပြင်ထား ပေတော့ဟု ဆို၍။ ရက်ကောင်းနေ့ကောင်းကို ရွေးချယ် ထွက်နေကြလေ၏။

ဇယနန္ဒြ၊ ပါဝန-သင်္ဘောသူကြီးဇနီး-ပဇ္ဇမသားပဝိနာ တို့တိုင်ပင်ပြောဆိုကြသည်ကား။

ဟေ့-ပရဒရေ။ ညည်းသား ပဝိနာကော ဘယ်သွားသ လဲ။ ခေါ်လိုက်ပါ။ ခဏဒီကိုလာကြအုန်း။

သား ပဝိနာကိုခေါ်၍ အနီးသို့လာကြပြီးလျှင်။ ဘာများ အကြောင်းဟိုပါသလဲ။ ဟုမေးလေ၏။

ကိုင်းကိုင်း-ထိုင်ကြအုန်း-ထိုင်ကြအုန်း။ သည်လိုကွဲ့၊ ညောင်ရွက် ၄ ချပ်ရှင်သို့ ညောင်ရွက် ဖိုးငွေ ဆပ်ရန်၊ အ မြန်သွားမှတော့မည်ဟုအကြံရတယ်။

အို-အမြန်သွားမှတော်တော့မပေါ့။ ပဝိနာတို့အဖေ အ သက်သခင် စည်းစိမ်သခင်ဖြစ်ပါပေတယ်။ သူကျေးဇူးကို မြန်မြန်သွားဆပ်မှတော်မည်။ အေးနေထို့မတော်ဘူး။ သင်္ခါ ရမ္မေကယှိပေတယ်။

အယ်မြို့ကိုသွားရမှာလဲ။ ဖခင်။

နာယကမြို့ကိုသွားရမယ်။

ခရီးဘယ်မျှကွာထိမလဲ။ ဖခင်။

အင်း-လေရိုးငြိမ်သက်ဖို့ ရွက်ကောင်း ဖွင့်ထိုက်သွား ရလျှင် ၁၀ ရက်နှင့်ရောက်နိုင်တယ်။

ခွီ ကိုတပည့် လူရနှင့်ဘဲ သွားကြမည်မဟုတ်လား။

ဟုတ်ပါရိုးလား။ ညည်းတို့ သားအဖနှင့် အဖြေအဖုံ များ။ သင်္ဘောသားတို့၏ သားမယားများပါခေါ်၍။ သိုက် သိုက်ဝန်းဝန်းသွားလိုသည်။ ညောင်ရွက်ဖိုး ဆင်သည့်အ

ခါ မင်္ဂလာဗွဲလမ်းသဘင်ကျင်းပ၍။ အခန်းအနားမြို့ထုပ်
ဆင်ရမည်ရှင်မ။

ယခုစီမံဒါ။ အင်မတန်မှ ကောင်းပါပေတယ်။ ညောင်
ရွက်ရှင်ကို အင်မတန်မြင်ချင်စွာပါတယ်။

အဝတ်အထည်က ဝတ်ဆင်လာဒါညံ့ လို့သာ ရုပ်ရေ
ရူပက တယ်ချောတယ်။ ငြုံးခြင်းကိုရှေ့ရှု၍ စကားပြော
ပေတယ်။ အလွန်မှ သနားစရာကောင်းတယ်။ ဟိုရောက်
တော့ထွေရပါလိမ့်မယ်။

အင်မတန် ထွေချင်ပါတယ် မြင်ချင်ပါတယ် ပရိနာတို့
အဖေရယ်။

မောင်လူကလေး ပရိနာရေ။ ငါတို့သင်္ဘောသားများကို
အကုန်လာကြရမယ်လို့သွားပြောချေကွယ်။

သွားပါမည်ခင်ဘုရား ဆို၍ အဖ အမိနို့ပေးသည် အ
တိုင်း။ သင်္ဘောသား အကြီးအမှူးလူကြီးကို သွား၍ပြော
လေ၏။ သင်္ဘော အကြီးအမှူး လူကြီး လည်း မိမိလက်
အောက်ငယ်သားများကိုခေါ်၍ သင်္ဘောသူကြီးအိမ်လာ
ရောက်ကြလေ၏။

အော်-ရောက်လာကြတာလားအမောင်တို့။ ကိုင်းကိုင်း
ကောဇီးမွန်စွာ ထိုင်ကြအုန်း။ သား-ပရိနာရေ၊ မင်းအဖေ
ပြောလိုက်။ စားရန်သောက်ရန်များယူခဲ့လို့။

သားလည်း အဖအမိနို့အတိုင်း အမိကို ပြော၍ အမိ

နှင့်အတူ။ စားဖွယ် သောက်ဖွယ်များကို ယူလာ ပြီးလျှင်။
တည်ခင်းလေ၏။

ကိုင်း-အမောင်တို့စားကြသောက်ကြပါ။ နေထိုင်ကြရ
တာ။ ကော်တော်စိတ်များချမ်းသာကြပါရဲ့လား။

ဟုတ်ပ-ကျွန်တော်တို့သားသမီးမယားနှင့်တကွ။ ကိုယ်
စိတ် ၂ ပါးချမ်းသာကြပါသည်ခင်ဘုရား။

အင်း-ကြားရပါ တယ်ဦးတော့ ဝမ်းမြောက်တယ်
သာဓု-သာဓု-သာဓု။

မောင်တို့ကိုခေါ်ဒါ။ အခြားဗုတ်ပေတူးမောင်တို့လဲအ
ထိဖြစ်ကြတယ်။ ညောင်ရွက်ရှင်မကို ညောင်ရွက်မိုး ဆင်
ရန်သွားကြတို့ကိစ္စယှိပေတယ်။

ဟုတ်ပါပေတယ်ဦးမင်း။ ရောင်းစဉ်အခါက။ ညောင်
ရွက်၏အကျိုး ကိုသိမှ။ အမိုးကို ယာဆပ်ပါဟု။ မှာယိုက်
ပါပေတယ်။ ညောင်ရွက်အကျိုးကလည်း ၂ ချပ်က- ငွေ
ရင်းကြေး တံချပ်က-ရှင်ဘုရင်ဖြစ်။ တံချပ်က-မယားနှင့်
သား။ အသက် ချမ်းသာ။ အကျိုးက- ထင်ပေါ်ထွတ်ပေတာ
ကို။ ဂတိဟိုသည်အတိုင်း သွားဆပ်မှတော်ပါမည်။ ဦးမင်း
ခင်ဘုရား။

သွားဆို-သည်လိုကွဲ့။ ငါတို့သားမယား အခြွေအရံ
များပါ။ မောင်တို့က သားသမီးမယားများပါ။ ပျော်ပျော်
ပါးပါး သွားလိုသည်။ မောင်တို့ သားမယားများကို ခေါ်
နိုင်ကြမည်မဟုတ်လား။

ဘယ့်နှယ်မခေါ်နိုင်ဘဲးယှိမလဲး။ သဘော သူကြီးက
ခေါ်တယ်ဆို။ သားမလား များက။ ဝမ်းမြောက် လွန်းလို့
က-တောင် က-ကြပါလိမ့်မယ်။ ဘယ်ရက်ဘယ်နေ့ထွက်
မည်ကိုသာ အမိန့်ယှိတော်မူပါခင်ဘုရား။

ကဆုန်လပြည့်။ ဗုဒ္ဓဟူးနေ့သည်။ ဘုရား ဖြစ်တော်မူ
သော။ မင်္ဂလာ-အခါရက်နေ့ဖြစ်သည်။ ဤရက်၌နေ့မျိုး
အတော်ကြိုကြိုက်ခဲသည်။ ဘုရား ဖြစ်တော် မူသောရက်
မြတ်မင်္ဂလာကို ဦးထိပ်ထား၍ ထွက်ကြရမည်။ ပဋ္ဌးလျား
အငြိမ့်၊ စောင်းအငြိမ့်၊ မိကျောင်း အငြိမ့်များကို၊ တပါ
တည်း စားနတ် ရိက္ခာပေး၍၊ ခေါ်လာ ကြရမည်ဟု-ပြော
လိုက်လေ၏။

ကောင်းပါပေါ့ ခင်ဘုရား။ အမိန့် ပေးသမျှကို တလုံး
တဝတည်း ပြည့်စုံအောင်။ ဆောင်ရွက်စီမံပါမည်။ ချမ်း
သာစွာ ရှိစေလိုပါ ကြောင်းပါ-အစီရင်ခံ၍။ သဘောမျိုး
လည်း အိပ်သို့ ပြန်လာပြီးလျှင်။ အရင်ရပ်ဆောင်ရွက်ရန်
ယှိသောကိစ္စကို မိမိကိုယ်တိုင် စီမံ ဆောင်ရွက်ချက်သို့
လေ၏။

စည်သည့် ဘုရင်မင်းသို့မှ မပိုင်ဘဲး ချန်တွပ် ထားရ
သော။ သမ္ပန္န-အမည်ရှိသော ကျွန်းကြီးစာကျွန်း ယှိလေ
သည်။ ၎င်းကျွန်းသည် ဆိပ်ကမ်း- အကြီးအကျယ် ဖြစ်
သည်။ အတိုင်းတိုင်း အပြည်ပြည်မှလာကြသောသဘော

မှန်သမျှ။ ဤဆိပ်ကမ်းကို ဆိုက်ကပ်ပြီးမှသာ။ လိုရာအ
ရပ်ကို သွားကြရသည်။ ထိုကျွန်းသည်ခရီးလမ်း ဗဟိုရှိ
ဖြစ်ချေသည်။

တက္ကသိုလ်ပြည်က။ မဏိကုဏ္ဍလ- ဆရာကြီးလည်း
တပည့်ပေါင်း ၅၀-နှင့်သဘောလွှင့်လာရာ။ လမ်းခရီးနှိုက်
ဆိပ်ကမ်းတည်ရာ။ မြို့များသို့ ဝင်ရောက်။ သားကိုစုံစမ်း
ရာ မတွေ့။ သတင်းလည်း မရယှိချေသည်။ ဆိုက်ကပ်ရာ
ပြည်ရှင်မင်းတို့က။ စုံ စမ်း ထောက်တွင်း ပေးပါမည်ဟု။
ဝန်ခံလိုက် ကြပြီးလျှင်။ ဆရာကြီးအားကန်တော့ လက်
ဆောင်များကို ပူဇော်လိုက်ကြလေ၏။

ဆရာကြီးလည်း။ ကန်တော့ လက်ဆောင်များကို ခံယူ
ပြီးလျှင် သဘောလွှတ်ခဲ့ရာ။ တလတိုင်တိုင် ယှိလာသဖြင့်။
သမ္ပန္န-ကျွန်းကြီး၏ ဆိပ်ကမ်းနှိုက်။ သဘောဆိုက်ကပ်နား
နေ စုံစမ်းလျက်ယှိလေ၏။

အခန်း-၆။

သဘောသူကြီးနှင့်တက္ကသိုလ်ဆရာကြီး တွေ့ဆုံခဏ်း။

ဧဟနုမြို့ ပါဝန သဘောသူကြီးသည်လည်း။ မိမိအ
မြွေအရံသဘောသားတို့နှင့်သဘောလွှင့်လာရာ။ သဘော

မို့က် ပါသော အငြိမ့် သတင်သည် တို့က။ သမုဒ္ဒရာ နှင့် ဆိုင်ရာ။ ရာသီနှင့်ဆိုင်ရာ။ တေးတွဲ။ တေးဖွဲ့။ ဘောလယ် ပတ်မျိုး။ သိချင်းခန့်ကြီး။ ယိုးဒယား။ သိချင်းများကိုဆို၍ ပတ္တလားတစုည့်။ စောင်းတစုည့်။ မိကျောင်း တစုည့်စီ တီး၍ သီဆိုဖြေပျော်ချက် ပျော်ပျော်ပါးပါးလိုက်လာကြ ကုန်၏။

၇-ရက်တိုင်ရောက်ခဲ့သော်။ သမ္ပန္န-ကျွန်းကြီး၏။ ဆိပ် ကမ်းသို့။ သင်္ဘောဆိုက်ကပ်နားလေ၏။

ထိုအခါ။ တက္ကသိုလ်ဆရာကြီးက သင်္ဘော ဆိုက်ကပ် သည်ကို မြင်သော အခါ။ သင်္ဘောကို သွား၍။ ရံစမ်း သည်မှာ-

ဘယ်မြို့ကလာသော သင်္ဘောဖြစ်ပါလိမ့်။

ဇယန-မြို့ကထွက်လာပါတယ်ဟု ပြောလေ၏။

ဇယနမြို့ဆိုဒါ အောင်ခြင်း သဘောကို ရသည်။ သန္တ နိမိတ်ကောင်းသော မင်္ဂလာကိုကြားရပေတယ်။ မှီအမောင် သင်္ဘောသူကြီးအမည်ကတော့။

သင်္ဘောသူကြီးမင်း အမည်ကတော့-ပါဝနဆိုခေါ်ပါ တယ် ခင်ဘုရား။

အင်း-ပါဝန အဓိပ္ပါယ်က ဖြစ်သုဆိုသည်။ ကောက် ကျစ်စဉ်းလဲခြင်း မဟုတ်။ စိတ်သဘော ဖြစ်သုဟု-ဆိုပေ သည်။ မြို့အမည်-သင်္ဘော သူကြီးအမည်ကတော့ သုတိ

ဩဘာ ကောင်းသောနိမိတ် မင်္ဂလာကြီးဖြစ်ပေတယ်။ မှီ- မောင်ရယ်။ သင်္ဘောသူကြီးမင်းနှင့်။ တဆိတ်တွေ့ရန်အ ခွင့်များမရနိုင်ပေဘူးလား။

ထွေနိုင်ပါတယ်-တွေ့ရပါတယ် ခင်ဘုရား။ သရက္ခန် တော်သွား၍။ ကြားပြောပါမည်ဆို၍။ သင်္ဘောသူကြီး ထံသွားလေ၏။

ဘာအကြောင်းဟိုပါလဲ။ သင်္ဘောမှူး။

ခေါင်းပေါင်းဖြူ ဖေါ့လုံးနှင့်။ ထိုင်မသိမ်း အင်္ဂါရှိနှင့်။ ပန်းကွက်ပုခိုးဝတ်လျက်။ ဘုရားတကာတယောက်ဦးမင်း နှင့်တွေ့လိုကြောင်းမြောလာပါ.....

ဘယ်ကလာသောဘုရားတကာလဲကွဲ့။

ဟောဟို အရှေ့ဘက်က-ဆိုက်ကပ်နေသော သင်္ဘော က ဆင်းလာသည်ကိုမြင်ရပါတယ်။

ကောင်းပါကွယ်-သွားပင့်ပါ-ပင့်ဖိတ်ပါ။ ရိုရို သေသေ နော်.....

အိုခင်ဘုရား။ ဘုရားတကာ သင်္ဘောသို့ကြွပါမည့် အ ကြောင်းဖိတ်ကြားလိုက်ပါသည်။

ကောင်းပါပြီမောင် သာဓု-သာဓုဆို၍ သင်္ဘောပေါ်သို့ လိုက်သွားလေ၏။

ဆရာကြီး လာသည်ကို သင်္ဘောသူကြီး မြင်တည့် သျှင်။ ရှစ်ရှစ်ပ တင့်တယ် လျောက်ပတ် သည်ကိုမြင်ရသ ဖြင့်။ ကြည်ညို သောစိတ် ဖြစ်သည်နှင့်။ ထိုင်ရာမှ ထ၍။

လာရောက် ဆီးကြိုကြွပါခင်ဘုရား၊ ကြွပါခင်ဘုရား ဟု
ခေါ်လေ၏။

ကျန်းမာတော်မူပ-သဘောသူကြီးမင်း။

မှန်ပါ-မေတ္တာ တော်ကြောင့်။ ကိုယ်မိတ် ၂ ပါး ချမ်း
သာခြင်းနှင့် ပြည့်စုံပါကြောင်းပါ။ ဟောသည် ဖုံပေါ်နှိုက်
ထိုင်တော်မူပါ။ လက်ဖက်ရေ သောက်တော် မူပါ။ ကွမ်း
ဆေးလက်ဖက်။ အချို အချဉ်များကို သုံးဆောင်တော်မူပါ။
ဘုရားတကာ။

ကောင်းပေ ဗျာ။ သာဓု-သာဓု..... အာကုန်များတင်တာ
ပါသလဲ။ မည်သည့်မြို့သို့ သွားမည်ဖြစ်ပါသလဲ။ အငြိမ်
တူရိယာ-အပျော်အဖြေတေနှင့်ကိုး.....

ကျွန်တော်များမှာ၊ ရောင်းရန်ကုန် မပါဘာ။ ညောင်
ရွက်ရောင်းသူကိုကျေးဇူးဆပ်-သွားရန် ဖြစ်ပါကြောင်းပါ။
ညောင်ရွက်အတွက်ဘယ်လိုကျေးဇူးကြီးထိုပါလိမ့်-
ညောင်ရွက်ကျေးဇူးအကြောင်းကို အစ အဆုံးပြောပြ
လေ၏။

ညောင်ရွက်ကိုတဆိတ်လောက် မကြည့်ရပေဘူးလား
ခင်ဗျာ။

သဘောသူကြီးက၊ ကြည့်ရပါတယ် ကြည့်ရပါတယ်
ဆို၍ ယူပီးတော့ပြလေ၏။

လည်ညောင်ရွက်နှိုက် စီရင်သော အကွရာ မျိုးသည်၊
ဤဇမ္ဗူဒိပ်ကျွန်းတွင်၊ ကျွန်ုပ်နှင့် ကျွန်ုပ်သားမှ တပါး၊ အ

ခြားသူတို့မစီရင်နိုင်ချေ၊ ကျွန်ုပ်သား၏ အတတ်ပညာ ဖြစ်
ပါတယ်။ ဤသားကလေးကိုကျွန်ုပ်လိုက်၍ ရှာနေပါတယ်။

ဘုရားတကာကတယ်မြို့ကပေလဲခင်ဘုရား။

တက္ကသိုလ်ပြည်က၊ မဏိကုဏ္ဍလ ဆရာကြီး ဆိုတာ
ကျွန်ုပ်ပါဘဲ။ ဆရာကတော် ကတော့ မဏိရတနာပုံ ပါ
ထဲ။ သားကလေး ကတော့ ဝိစက္ခဏပါတဲ့။ သဘော သူ
ကြီး၏ ညောင်ရွက်ကို စီရင်သော အကွရာသည်။ မောင်
ဝိစက္ခဏ-အတတ်ဖြစ်ကြောင်းပြောပြလေ၏။

အို-သည်လိုလား၊ မဏိကုဏ္ဍလ ဆရာကြီးဆိုတာအ
တိုင်းတိုင်းအမြည်ပြည်က၊ မင်းတို့၏ အပူဇော်ကိုခံသော။
နာမကျော်ကြားသောဆရာကြီးရယ်ဆိုအသံသာကြားဘူး
တယ်။ ယခုကုသိုလ် ကောင်းထို့ ဆရာကြီး ကိုယ်တိုင်ကို
ဖူးတွေ့ရခြင်းသည်။ အကျွန်ုပ်တို့ အလွန် အကျိုးကြီးစွာပါ
တယ်။ ကိုင်းကိုင်းသဘောသူကြီး ကတော်ရေးအားလုံးအ
မြွေအရံ တွေကိုခေါ်ပါ ခေါ်ပါ။ ဝတ်စုံတစုံ- ကလပ်ပေါ်
တင်၍ ယူနဲ့နိုင်ငံ ကျော်ကြားသောဆရာကြီးကိုကန်တော့
ကြရအောင်ဆို၍ ပူဇော်ကန်တော့ကြမည်ဖြစ်ရာ.....

အင်း.....ကောင်းပေ ကောင်းပေ။ ကံ.....တဘက်က
လေးများဟိုရင်တင်ကြ။ ယောက်ျားများကဆောင့်ကြောင့်
ထိုင်၊ မိန်းမ များကကြိုကြို ထိုင်၊ ဦးချကြပေတော့ ဦးချ
သည်ဆိုဒါ မိမိတို့ နှာဖူးနဲ့ သဘောကျမ်းပျဉ်သို့ခိုက်အောင်
ဦးချ ရတယ်။ ဆဲတာ ဦးချသည်။ ဦးခိုက်သည်။ ဦးတင်

သည်အဓိပ္ပါယ်ရတယ်။ ဤလို ဦးချဒါဟာ၊ ကာယကံ ဆို
တယ်။ ဝစီကံက လိုပေ သေးတယ်။ လိုက်၍ ဆိုကြ ပေ
တော့.....မှန်ပါ။

ဩကာသ၊ ဩကာသ။ ဩကာသ။ ကာယကံ။ ဝစီကံ
မနောကံ။ ထိုကံသုံးပါးတို့ဖြင့်၊ ဖြစ်မှားခဲ့သည် ယိုသော်၊
ထိုအဖြစ်တို့မှပျောက်ပါစေခြင်းအကျိုးငှါ၊ ပဋ္ဌမ-ဒုတိယ
တတိယ-တကြိမ် နှစ်ကြိမ် သုံးကြိမ် ဖြောက်အောင် ရှိခိုး
ပူဇော်ကန်တော့ပါ၏။ ဆရာကြီးခင်ဘုရား။

နားထောင်ကြအုန်း။ ကာယကံ ဆိုတာက။ ကိုယ်ဖြင့်
ထိခိုက်ခြင်း၊ ရိုက်နှက်ခြင်း၊ ပုတ်ခပ်ခြင်း၊ လူကြီးများထိုင်နေ
စဉ်မတ်တတ်ရပ်နေခြင်း၊ လူကြီးများအနီးသို့မကုန်းမမျိုး
ဘဲ ဘိနပ်စီး၍ သွားခြင်း၊ လူကြီးများ အထက် အမြင့်ပေါ်
ကထိုင်၍ နေခြင်း စသည်တို့သည်။ ကာယကံဖြစ်တယ်။

ဝစီကံဆိုသည်မှာ။ မိမိ လူကြီး ဆရာများကိုဆဲးခြင်း၊
တိုင်းထွာခြင်း၊ အော်ခြင်း၊ ငေါက်ခြင်း ပြုသည် များကို၊
ဝစီကံဆိုတယ်။

မနောကံဆိုသည်မှာ။ မိမိတို့ဝမ်းတွင်းစိတ်နှိုက်၊ သူတ
ပါးမဆိုအောင်ဒေါသ ထားခြင်း၊ မထေရ်မဲ့ ပြုခြင်းတို့ကို
ဆိုတယ်မှတ်ထားကြနော်..... မှန်ပါ။

ထိုဖော်ပြသော ကံသုံးပါးတို့ဖြင့် ကြူးလွန်မိသည် ယို
သော်၊ အပြစ်မှပျောက်စေရန်၊ တောင်းပန်ဝန်ချ ကန်တော့
ခြင်းဖြစ်တယ်။ ယခုပစ္စက္ခန္တိကံ ဆရာကြီးနှင့်ယခုမှ ထွေ

ကြိုရတယ်။ ထိုကံမျိုးကိုဆရာကြီးအား ငါတို့ ပြစ်မှားဘူး
သည်မဟုတ် ဆိုလိုက ဆိုနိုင်၏။ သို့သော် နောက်နောက်
သောတဝတို့က ကံကြွင်းတရားယှိခွဲပါမူ။ ထိုအပြစ်တို့မှ
ယနေ့ကစ၍ ပျောက်ဖျက်ရန်ပူဇော်ကန်တော့သည်ဟုမှတ်
ကြရမယ်နော်.....မှန်ပါ။

ဆဲး.....အသက်ဖြင့် ကြီးသောသူ၊ သီလရုဏ်ဖြင့်ကြီး
သောသူ၊ ပညာ ရုဏ်ဖြင့် ကြီးသောသူ၊ သိက္ခာ ရုဏ်ဖြင့်
ကြီးသောသူတို့အား။ အရိအသေ အလေးအမြတ်ပြု၍၊ ရှိ
ခိုးပူဇော်ကန်တော့ကြရသောအကျိုးအားကြောင့်၊ ဘုရား
အစဟူသော သူတော်ကောင်းတို့၏ တောင့်တစံပျော်ရာ
နိဗ္ဗာန်ချမ်းသာမြတ်ကို၊ မျက်မှောက်ပြုနိုင်ကြပါစေ၊ နိဗ္ဗာန်
ကိုမရမီအကြားအဆင်းရဲနှင့်ငရဲကင်း၍၊ မိမိတို့လိုအပ်
သောဆန္ဒနှင့်၊ တလုံးတဝတည်းပြည့်စုံကြပါစေ၊ သူတော်
ကောင်းနှင့် ပေါင်းကြရပါစေ၊ သူတော်မဟုတ် သူယုတ်
မာနဲ့လွှဲကြပါစေ၊ ထိမဲ့ ခလုတ်-ဆုတ်ပါစေ၊ လာမဲ့ ဘေး
နဲ့ဝေးပါစေ၊ မကောင်းမှုကိုပယ်၍၊ ကောင်းမှုကို ပွားများ
အားထုတ်နိုင်ကြပါစေသတည်း။

ပေးသောဆုနှင့်တလုံးတဝတည်းပြည့်စုံရပါလို၏ ခင်
ဘုရား။

အင်း သာဓု-သာဓုသာဓု။ ဗုဒ္ဓဘာသာ၏ အစ ဆိုတာ
သိကြရဲ့လား.....မသိ ပါဘူးခင်ဘုရား။ အင်း မှတ်ထား
ကြနော်။

ဗုဒ္ဓဘာသာ၏အစဆိုတာ။ သုံးပါးသော သရဏ်ရုံကို ဆိုလိုတယ်။ နိဗ္ဗာန်သို့ ဝင်ရန်တံခါးပေါက်သည်။ သရဏ်ရုံ သုံးပါးကိုဆိုတယ်။ ၎င်းသရဏ်ရုံသုံးပါး မတည်ခဲ့သော်၊ သရဏ်ရုံသီလ ပျက်သည်ဆို ဆိုတယ်။ ယခုလူတို့ ခါး ဝက်ပဆိုးကဲ့သို့လုံခြုံအောင် ကာကွယ်ဆည်းရသော အ ဆင်တန်ဆာသည်။ ဂရုမ္မ ခေါ်သောငါးပါးသီလကိုဆိုလို တယ်။ ၎င်းငါးပါး သီလကို ခါးဝတ် ပဆိုးကဲ့သို့ လုံခြုံ အောင် ဆည်းကာ နိုင်ပါသော်၊ လောကဘေး သံသရာ ဘေး။ ပပျောက်ကင်းကွာနိုင်ပေတယ်နော်..... မှန်ပါ။)

ကျောင်း၏ ပရဂုဏ် ခေါ်ဆိုသည်မှာ။ အပြင်ကျောင်း ၏ နယ်နိမိတ် အစပ်တို့မှိုက်စွည့်ပတ်ကာရံခြင်း၊ တံတိုင်း မီးတား ပြုလုပ်ခြင်းတို့သည်။ အကာအကွယ် ဆိုသည်။ အ ကာအကွယ်၏ အတွင်း၊ ကျောင်းတလင်း ခြေပြင် သည်။ ပရဂုဏ်ခေါ်၏။ အကာအကွယ် အဆည်းအတားမယိက ပရဂုဏ် ပျက်စီး တတ် သည်။ ကျောင်းထိုင် သတင်းသုံး သော ဘုန်းကြီး၏ အကာအကွယ် အဆည်းအတားကား၊ ဝိနည်းတရား ဥပဒေတော်အရ (၂၂၂) ပါးသော သိက္ခာ တော်ကို ဆိုတယ်။ ထိုသိက္ခာတော် လုံခြုံက၊ အကာအ ကွယ် အဆည်း အတားနိုင်ခန့်တယ်ဆို ခေါ်တယ်။ မလုံခြုံ က၊ ပျက်စီးတတ်တယ်နော်မှတ်ထားကြ..... မှန်ပါ။

လူတို့၏ နေထိုင်သော အကာ အကွယ် အဆည်း အ တားမှာ၊ စည်းခြံပြုလုပ်ခြင်း၊ ခိုင်မာသောသစ်တို့ဖြင့်ကာ

ကွယ် ထားခြင်းတို့သည်။ စည်းတားခြင်း ဖြစ်သည်။ ထို စည်းခြံ မလိုက၊ အန္တရာယ် များ၍၊ အိမ်၏ ဥပဇာပျက် စီးတတ်တယ်။ အိမ်နှိုက်နေထိုင်သော၊ ယောက်ျားမိန်းမတို့ ၏ အဆည်းအတား အကာအကွယ်ကား။ သရဏ်ရုံသုံးပါး နှင့်ငါးပါးသီလတို့ဖြစ်တယ်။ ၎င်းတို့ကို အကာအကွယ်မ ပြုလုပ်နိုင်ပါက၊ လောကဘေး သံသရာဘေး ဝင်ရောက်ထိ ခိုက်သဖြင့်၊ ပျက်စီးတတ်တယ်။ ကြပ်ကြပ်နဲ့လုံးသွင်း၍၊ ကာကွယ်နိုင်ကြရမယ်နော်..... မှန်ပါ။

အနီး-သင်္ဘောသူကြီး။ ဤညောင်ရွက်ကို ဘယ်မြို့က ဝယ်ယူခဲ့ရပါသနည်း။

နာယက- မြို့ဆိပ်ကမ်းတွင်၊ ဣပယဉ်ကျေးသော-သူ ငယ်တေယောက်။ ဣ၍ ရောင်းပါသည်ဆရာကြီး။

နာယက- မြို့ဆိုဒါ၊ အကြီးအမှူး၊ ခေါင်းဆောင်ပြုလုပ် သောမြို့ဟု ဆိုပေသည်။ မြို့နာမည်ကဖြင့် အလွန်တင့်တယ် ပေသည်။ နို့-အုပ်မိုးထုံမင်း၏အမည်ကိုတော့.....

အုပ်မိုးထုံ ဘုရင်၏ အမည်ကတော့၊ မိတ်မန္တ-ဟု ပြောကြပါတယ်ဆရာကြီး။

မိတ်မန္တ၊ အဓိပ္ပါယ်က၊ သဘော ဖြောင့်စဉ်း တည် ကြည်သော မင်းဟုဆိုပါတကား။ ကြားရခြင်းသည် ကြက် သရေ မင်္ဂလာနှင့် ဖြည့်စုံသဖြင့်၊ သားကလေးကို တွေ့ရ တော့မည်-ဟု စိတ်ချသည်နှင့်၊ နို့- သင်္ဘောသူကြီးမင်း၊ နာယက-မြို့ဆိုဒါ၊ သည်ကခရီးဘယ်မျှကွာဘာသိသနည်း.....

သည်က လေမြောင့်မြောင့်နှင့် ရှက်တင် ထွင့်ရပါ
လျှင်၊ ၃ ရက်ခနီးနှင့်ရောက်နိုင်ပါကြောင်း။

ကျွန်ုပ်မှာ-သဘော သူကြီးမင်းနှင့် ထွေဆံ့ရသည်မှာ။
သမာ ဒေဝနတ်များ ကူညီ ပေးသည်-ဟု ထင်မှတ် ဝမ်း
မြောက်ရခြင်းဖြစ်ပါတယ်။ သားကလေးကို ထွေဘို့ရန်ကို
အကြောင်းညီညွတ်ခြင်းဖြစ်ပါတယ်။ သည်သဘောဆိုက်
သောဆိပ်ကမ်းကျွန်းကြီးအမည်ကလည်း-သဗ္ဗန္ဓ-အမည်
ဖြစ်တော့။ အဓိပ္ပါယ်မှာ-စေ့စပ်ခြင်း သဘော ဖြစ်ပေ
တယ်။ တဦးနှင့်တဦးကို စေ့စပ်ပေးသော ကျွန်းကြီး-ဟု
ဆိုပါတယ်။ နိမိတ်ကောင်းသော ကျွန်းကို ဆိုက်ကပ်ရ
သဖြင့်၊ နိမိတ်ကောင်းသော အဆွေခင်ပွန်းကို ထွေရပေ
တယ်။ အလွန်ကျေးဇူးတင်ပါကြောင်း၊ သို့သော်သဘော
သူကြီးကတော် အမည်-သားကလေး အမည်များ-ဘယ်
လိုခေါ်ပါ.....

အော်-ကျွန်တော်များ ဇနီးအမည်က ပမုဒပါတဲ့သား
ကလေးက-ပဓိနာပါတဲ့။

ပမုဒ-ဆိုဒါ။ ဝမ်းမြောက်ခြင်းသဘောကိုရပေတယ်။
မည်သည့် အရာကို လုပ်ကိုင် စီမံရ သော်လည်း ဝမ်း
မြောက်ခြင်း စိတ်သာ ရှိသော၊ အိမ်သူဟု ဆိုလိုသည်။
ပိမုနာ-အမည်ကတော့။ လိမ္မာသူထို့ ဆိုပေတယ် ဟုတ်
ပါစေ.....

ဆရာကြီး မိန့်တော်မူသည့်အတိုင်း၊ မယားရေးသား

ရေး၊ အမှန်ဟုတ်ပါကြောင်းပါ- သို့သော်၊ နက်ဖြန်-နက်
နေ ထန်းတ ဗျားခန့် အချိန်၊ သင်္ဘော ထွက်ရန် ဖြစ်ပါ
ကြောင်း။

ကောင်းပါပြီ။ သဘောသူကြီးမင်း၊ သည်ကထွက်လျှင်
နောက်က လိုက်ဖို့ရန် ယှိပါတော့။ နို့-သဘောသို့ပြန်၍၊
တပည့်များနှင့် တိုင်ပင်ရန်ယှိပါသေး-အခွင့်ပြုပါမည်။

ကောင်းပါပြီ-ကောင်းပါပြီ။ ကြွတော်မူ ပါအုန်း။ ကျွန်
တော်များ၏ အသက်သခင်ကျေးဇူးရှင်၏၊ ဖခင် ကြီးပေ
ကွယ့်.....အမောင်တို့၊ ဟောသည်ကကန်တော့ကြသော-
ပဆိုး-ပဝါနှင့်။ စားဖွယ် သောက်ဖွယ်များကို ဆရာကြီး
သဘောသို့လိုက် ပို့လိုက်ကြကွယ်။

သဘောသားများလည်း၊ ဆရာကြီးနောက်ကလိုက်၍
ပို့ကြသည်။ သဘောပေါ်ရောက်သည့်အခါ၊ ဆရာကြီးက
ဟောဟိုခုံပေါ်တင်ခဲ့ကြပေတော့မောင်တို့။

သဘောသားတို့လည်း၊ ဆရာကြီးပြသော ခုံပေါ် နှိုက်
တင်ထားပြီးသော်၊ ဆရာကြီး ခင်ဘုရား၊ ကျွန်တော်များ
ဦးတင်ပါသေး.....

ဇေးကောင်းပီမောင်တို့၊ ချမ်းသာကြပါစေ ချမ်းသာ
ကြပါစေ၊ သွားကြပေအုန်းတော့။ မောင်တို့ သဘောသူ
ကြီးကိုပြောပါ။ အလွန်မှကျေးဇူးတင်ပါတယ်လို့၊

သဘောသားများ သွားကြပြီးနောက်၊ မိမိတပည့်များ
ကိုခေါ်၍၊ တပည့်တို့-ဆရာ၏ သားကို ထွေရတော့မည်။

၁၀၆

ခွန်းစဉ်းနှင့် မင်းသွီးငြားပုံ။

သားကလေးယှိရာမြို့ကိုလည်းထိရပေပြီ။ ညောင်ရွက်ဝယ်
သော သင်္ဘော သူကြီးနှင့်တွေ့၍ အကြောင်းမျိုးစုံကိုဖြန်
ပြောပြီးလျှင်ဟောဟိုအပေါ်-သင်္ဘောသူကြီးက ကန်တော့
လိုက်သောပရီးပဝါစားဖွယ်သောပွယ်များရှိတယ်။ ပရီး
ပဝါကို ထိမ်းထား။ စားဖွယ်သောကန်ဖွယ်များကို စားကြ
ပေတော့။ နက်ဖြန်ခါ နေထန်းတဖျားခန့် အချိန်။ သင်္ဘော
ထွက်ရမည်။ ဟိုသင်္ဘောထွက်လျှင် ငါတို့သင်္ဘောလည်း
ထွက်၍။ နောက်က လိုက်ရ စိတ်မဝဟု ပြော၍ နေကြ
လေ၏။

နံက်မိုးသော၊ နေထန်းတဖျားခန့်ရှိသောအခါ၊ သင်္ဘော
၂ စင်းမသံလင်းယဉ်ထူ၍၊ ရွက်ဖွင့်လာကြရာ၊ ၃ ရက်
တိုင်ရှိခဲ့သော်၊ နံနက်တချက် တီးအချိန်၊ နာယကမြို့ ဆိပ်
ကမ်းကိုရောက်၍ သင်္ဘောဆိုက်ကပ်ပြီးလျှင်၊ တက္ကသိုလ်
ဆရာကြီး၏ သင်္ဘောက။ အထိမ်းအမှတ်ပြု၍ အမြောက်
၃ ချက်ပစ်ဖောက်လေ၏။

မိတ်မန္တ၊ မင်းကြီးလည်း၊ အမြောက်သံ ကြားလျှင်၊
လွှတ်တော် မင်းကြီး ၄ ပါးတို့ကို၊ လင်ကျော်စေလွှတ်၍
ခေါ်စေရာ၊ သမ္မတသေနာပမိ၊ သမ္မတသေနာပမိ၊ ပဝေဏီ
ရသေနာပမိ၊ သံသဠသေနာပမိ၊ ဝန်ကြီး ၄ ပါးတို့ရှေ့တော်
သို့ဝင်၍ ဆိုင်ရာက၊ စေားလျက်ယှိကြလေ၏။

သေနာပမိတို့။ အမြောက်သံ ကြားကြရုံ မဟုတ်လား။
အဝေးတိုင်းပြည်က မဟာမိတ် အကြည်တော်တို့၊ ဆိုက်

ယုလေးလုံးပုံပြင်စာတမ်း။

၁၀၇

ရောက်မည်ဖြစ်ပါက၊ ကြိုတင်၍ သဝန်လွှာများကို၊ ဂိုဏ်း
အစဉ်ယှိသည်။ ယခုသဝန်ရွှေပေ၊ မရောက်ဘူးလျက်၊ အ
မြောက်သံပေးခြင်းသည်၊ အကြောင်းအသို့ဖြစ်ပေသနည်း။

မှန်ပါ-အမြောက်သံပေးသော အကြောင်းကိုဝန်တို့က
အမှန်ကို မထိရ သေး ဖြစ်ပါကြောင်း၊ ဆိုင်ရာမြို့ဝန် ကို
ထောက်တွင်းစေပြီးမှ၊ အကြောင်းကိုတင်လျှောက်ရပါမည်
ဖြစ်ပါကြောင်း။

ကောင်းပြီ သေနာပမိတို့ဟု၊ မိန့်တော်မူပြီးလျှင်၊ အ
တွင်းတော်သို့ဝင်တော်မူလေ၏။

သမ္မတဝန်မင်းက၊ သမ္မတညဝန်မင်း အမိန့်တော်မြတ်အ
တိုင်း၊ ဆိုင်ရာမြို့ဝန်သို့ လွှတ်တော်ဆိုင်ရာလုပ်ကိစ္စလွှတ်
ပေရော့အမတ်မင်း။

သမ္မတညသေနာပမိဝန်ကြီးလည်း၊ လွှတ်တော်ကိုမြို့ဝန်
ထံ စေလွှတ်လေသည်။ မြို့ဝန်လည်း လွှတ်တော်မင်းကြီး
များအမိန့်အရ၊ အဆောင်ကိုင်များနှင့် သင်္ဘောဆိပ်သို့၊
ဆင်းစီး၍ သွားလေ၏။

သင်္ဘောဆိပ်သို့ရောက်သောအခါ၊ ဆင်ပေါ်မှ ဆင်း၍၊
ဘယ် သင်္ဘောက အမြောက်သံ ပေးပါ သနည်းဟု-မေး
လေ၏။

သင်္ဘောသူကြီးက၊ သည်တက္ကသိုလ်ဆရာကြီးသင်္ဘော
ကပစ်ကြောင်းကိုပြောလေ၏။

မြို့ဝန်သည်။ သင်္ဘောသို့သွား၍ အမြောက်သံပေးခြင်း
သည်အကြောင်းအသို့ယှိပါသနည်းဟုမေးရာ။

ကျွန်ုပ်လာကြောင်းသိရန်အတွက်အထိမ်းအမှတ်ပြုပါ
ကြောင်းပါ။

မည်သည့်ကိစ္စနှင့်ကြုံလာပါသနည်း။

လာရခြင်းအကြောင်းမှာ။ သည်က သင်္ဘောသူကြီးနှင့်
၂ယောက်ရှင်းကြရမှ။ ထင်လင်းစွာသိရပါမည်အကြောင်း
ပါခင်ဗျား။

ကိုင်း-သင်္ဘောသူကြီးမင်းက ပြောပြပါအုန်း။

ကျွန်ုပ်သည်။ ဤဆိပ်ကမ်းက။ ဗဟုဗျာဓိကျေးသောသူ
ငယ်မတယောက်ထံမှ။ ညောင်ရွက် လေးချပ်ကိုအသပြာ
လေးထောင် နှင့် ဝယ်ယူသွားရာ၊ ညောင်ရွက်ကျေးဇူးများ
ပါသောကြောင့်၊ ယခုညောင်ရွက်မီးဖွား၍ ဆပ်ပါကြောင်း။

ဟယ်-ပေါ်ဘယ့် ပေါ်ဘယ့်ထို့ အားရဝမ်းသာအော်
လိုက်ရာ။

(သင်္ဘောသားအပေါင်းလည်း။ ထိပ်ထိပ်ပြာပြာ နှုတ်
မရ။ အောက်ကြည့် အထက်ကြည့်နှင့်ယှိကြလေ၏။)

သည် ညောင်ရွက် ရောင်းထဲသူငယ်မ ဆိုဒါ။ အခြားမ
ဟုတ်။ ကျွန်ုပ်တို့ဘုရင်မင်းမြတ်၏ ရင်သွေးတော်-ပဿာဒ
စန္ဒီမင်းသိမ်းဗျ။ နို့-ဆရာကြီးကအမိန့်ယှိပါအုန်း။

သည်ညောင်ရွက်မှာအကွရာကိုစိရင်သူကား အခြားမ
ဟုတ်။ အကျွန်ုပ်၏ သား-ဝိစက္ခဏာဖြစ်ပါတယ်။ သူ့ကိုအ

ပြစ်ယှိ၍၊ ဥပဒေစည်းကမ်းအတိုင်း ခွန်းစဉ်းအဖြစ်နှင့်၊
ခွက်လက်စွဲ၍၊ ၃ နှစ်အတွင်း တောင်းရမ်းစားရန်။ တိုင်း
ပြည်ကနှင်ထုတ်လိုက်ရာ။ ၃-နှစ်က ကျော်လွန်၍ ပြန်မ
လာသောကြောင့် ယခုလိုက်လာရပါကြောင်း။

ဟယ်-ပေါ်ပြန်ဒီ ပေါ်ပြန်ဒီထို့ အားရ ဝမ်းသာ အော်
ပြန်လေ၏။

(သင်္ဘောသားတို့လည်း ထိုင်ရာမှထ၍ ခုန်ကြပြီးလျှင်၊
ထိတ်ထိတ်လန့်လန့်ယှိ၍ သင်္ဘောပေါ်သို့ အပြေးတက်ကြ
လေ၏။)

သင်္ဘောသူကြီး။ ။ဘာများပေါ်ပြန်ဒါလဲ-ပန်မင်း
ကြီး။ ၂ ကြိမ်တိုင်အားရဝမ်းသာအော်ဟစ်ပေတယ်။

မြို့ဝန်က-ဖြစ်ပျက်သည့် အကြောင်းကို ပြန်ပြောပြီး
လျှင်၊ ဆရာကြီးနှင့် သင်္ဘောသူကြီးတို့ ရှေ့တော်ဝင်ရပါ
မည်။ ရထားယဉ်တော်ကိုစီး၍ နန်းတော်သို့ဝင်ရန် ကျွန်ုပ်
ထွက်တော်သို့ လှလင်စေလွှတ်တောင်းပါဦးမည်ဆို၍ လှ
လင်စေလွှတ်လိုက်လေ၏။

အခန်း-၇။

နန်းတော်ဝင်ခမ်းနား။

ဝန်ကြီးများလည်း၊ မြို့ဝန် လျှောက်စာအရ၊ သင်္ဘော
ဆိပ်သို့ရထားလွှတ်လိုက်လေ၏။

မြင်း ကသော-ရထား ရောက်လျှင်၊ ဆရာကြီး နှင့်
သင်္ဘော သူကြီးတို့ကို၊ ရထား ပေါ်သို့ ထက်စေ၍၊ နန်း
တော်သို့မြို့ဝန်နှင့်အတူဝင်ကြလေ၏။

ဗွတ်တော်ရှေ့ ရောက်လျှင် ရထား ရပ်လေသည်။ ရ
ထားရပ်လျှင်၊ ဗွတ်တော်မင်းကြီးများ၊ ဗွတ်တော်ပေါ်မှ
ဆင်းယှာ ကြသည် အခါ၊ မြို့ဝန်က-ယာ ဘက်က တက္က
သိုလ်ဆရာကြီး၊ ဝဲဘက်က သင်္ဘောသူကြီး ဖြစ်ကြောင်း
ကိုလျှောက်လေ၏။

ဝန်ကြီးများက၊ တက္ကသိုလ် ဆရာကြီးကို၊ ကျန်းမာ
တော်မူပါလားဟု အရိုအသေပေး၍၊ နှုတ်ခွန်းများ ဆက်
ကြလေသည်။ နောက်-သင်္ဘောသူကြီးကိုလည်း နှုတ်ခွန်း
ဆက်ကြလေသည်။

ဆရာကြီးက၊ ဟုတ်ကဲ့ဝန်မင်းကြီးတို့ပျံသင်္ဘော
မေတ္တာတော်ကိုခံယူရလျက်၊ ရတနာသုံးပါး ဂုဏ်ကျေးဇူး
ကြောင့် မထောင်းတာ ဖြစ်ပါကြောင်းပါ။

သင်္ဘောသူကြီးက၊ ဝန်မင်း ကြီးများ မေတ္တာနှင့်
ကျန်းခန့်ပါကြောင်းပါ။

ဝန်ကြီးများက၊ ရထားပေါ်မှဆင်း၍၊ ဗွတ်တော်
ပေါ်သို့ကြွတော်မူကြရန်ဖြစ်ပါ.....

ဆရာကြီးနှင့်သင်္ဘောသူကြီးတို့၊ ဗွတ်တော် ပေါ်သို့
လိုက်ကြရာ၊ ဝန်ကြီးများက သည်ခံမှာထိုင်တော်မူကြပါ
ဟုနေရာပေးကြပြီးသော်၊ ဗွတ်တော်သံတော်ဆင့်ကိုခေါ်
၍၊ ဗြီးတိုက်တော် အတွင်းဝန်များထံ စေလွှတ်သည်။ အ
တွင်းဝန်များက၊ အဝေးရောက်ဝန်သို့ လိုက်နာရန် ကြား
လေသည်။ အဝေးရောက် ဝန်က ဗြီးတိုက် သံဆင့်ကို၊ အ
တွင်းတော်-သံတော်ဆင့်ကြီးထံ စေလွှတ်လိုက်သည်။ သံ
တော်ဆင့်ကြီးက အမိန့်တော်ခံ၍၊ ဝင်စေ အမိန့်ကို၊ ဗြီး
တိုက်သို့ ပို့သည်။ ဗြီးတိုက်တော် အဝေးရောက် မင်းက၊
ဗွတ်တော်သို့ပို့လိုက်လေသည်။

မင်းကြီးလည်း နေရာတော် များကို၊ စနုဆောင် ရွှေ
ထိုင်ပေါ်တွင် ကတ္တီပါမိမ်းဖိုကို ခင်းထား စေသည်။ ရွှေ
ထိုင်တော် ယာဘက်က ရွှေယက်ပြားသပ်ရ တတောင်ယို
သောဖိုတော်ကို ခင်းစေသည်။ ဝဲဘက်က ကတ္တီမိမ်းကွပ်
သော သပ်ဖြူးကိုခင်းစေသည်။ လက်ဖက် ရေတော်၊ ကွမ်း
ရေတော်များကို အသင့်ပြင်စင် ခင်းကျင်းစားရန် အမိန့်
မှတ်တော်မူလေ၏။

ဗွတ်တော် ဝန်ကြီးတို့က၊ ဟော-အတွင်းတော်က၊
ဝင်စေ အမိန့်ရောက်ပါပြီ၊ ရှေ့တော်သို့ ဝင်ကြရန် ဖြစ်ပါ
ကြောင်းဆိုပြီးလျှင်၊ တက္ကသိုလ် ဆရာကြီးနှင့် သင်္ဘောသူ

ကြီးတို့ကို ခေါ်၍၊ ဖြိုးတိုက်တော်။ ဖြိုးတိုက်တော်က-အ
တွင်းဝန်များနှင့်ရှေ့တော်သို့ဝင်ကြလေ၏။

ဝန်ကြီးများနှင့် အတွင်းဝန်များ ဟောကြားသည်ကို၊ သံ
တော်ဆင့်ကြီးကမြင်လျှင်၊ သူငယ်တော်ကို အတွင်းတော်
သို့စေလွှတ်လိုက်သည်။ ဘုရင်မင်းမြတ်လည်း ထွက်တော်မူ
၍ ကြည့်တော်မူလျှင်၊ သမဂ္ဂ သေနာပမိ ဝန်ကြီးက ပြော
ပြသည်အတိုင်း၊ အစေးရောက်စန်က သံတော်ဆင့်ကြီးကို
ပြောပြရာ။ သံတော်ဆင့် ကြီးက ဘုရင်မင်းမြတ် အပါး
တော် ချဉ်း၍၊ တက္ကသိုလ် ဆရာကြီးကို ညွှန်ပြ ရလေ
သည်။

ဘုရင်မင်းမြတ်လည်း၊ အားရဝမ်းသာ ကြိုဆို၍၊ ဆ
ရာကြီးကြွတော် မူပါဟု- ဂါရဝေါစ-နိဝါတောစ မင်္ဂလာ
ကိုခံယူလျက်၊ လက်ကို ဆွဲပြီးလျှင်၊ ရွှေဖထိုင် ပေါ်နှိုက်
ထိုင်ရန်အရိအသေပြုလေ၏။

သင်္ဘောသူကြီးကို ဝံ့တက်။ ကတ္တီပါမိမ်း ကွပ်သော၊
သင်ဖြူးနှိုက်ထိုင်ရန် အခွင့်ပေးလေ၏။ ဘုရင်မင်းမြတ်မှာ
ဒုတတောင်ယှိသောရွှေယာက်ပြားသပ်၊ ယာဘက်ပုံတော်
ပေါ်နှိုက်စံပယ်တော်မူလေ၏။

ဝန်ကြီး၊ အတွင်းဝန်၊ သံတော်ဆင့်၊ နာခံတော်၊ အ
တွင်းစာရေး တော်ကြီး တို့လည်း၊ နေရာချထား သည့်အ
တိုင်း၊ ဆိုင်ရာ ဆိုင်ရာ သင်ဖြူးပေါ်နှိုက် ပျပ်ဝပ်ခါ စား
လျက်ယှိကြလေ၏။

မင်းကြီးက၊ ဆရာကြီးကျန်းခန့်သာပါ၏.....

ဆရာကြီးက၊ ဗုဒ္ဓတော်ကြောင့်၊ ဖြတ်ဆာလာဝက်ကို
ရယူပါကြောင်းပါ.....

တက္ကသိုလ်တိုင်းပြည်၊ မဏိကုဗ္ဗလ ဆရာကြီးရဟ်
ထို့၊ မွေးကြိုင်သော သတင်းနဲ့ကို ခံယူရပါသည်။ ယခု
မခေါ်မမင့်ဘဲ၊ ဤတိုင်းပြည်သို့ ကြွရောက်လာ၍ ထွေဆုံရ
သည်မှာ၊ အလို ဆန္ဒကို ပေးစွမ်း နိုင်သောမနောမရ
ကျောက်ကောင်း ရတနာကြီးကို နတ်များစွာဆက်သ၍၊
ရတီသကဲ့သို့၊ အလွန်မ ဝမ်းမြောက်ခြင်းဖြစ်ပါကြောင်းပါ။

ဗုဒ္ဓတော်ကြောင့်၊ လောက-သမ္မုတိ-နတ် ဖြစ်သော၊
ဘုရင်ဧကရာဇ်မင်းမြတ်ကြီးနှင့်ထွေဆုံရသည်မှာ၊ မထွေ
မကြွရဘူးသော စည်းစိမ်ကို ရတီသကဲ့သို့၎င်း၊ ကန္တာဒီး
သူတို့တောင့်တသည် အတိုင်း၊ ထွက်ပေါ်လာသော ဆန္ဒ
အမည်ယှိသော(လ)မင်းကြီး၏ အရောင်ကိုခံယူရတီ သ
ကဲ့သို့၎င်း၊ အလွန်မ ကိုယ်စိတ် ၂ ပါး၊ ဖေးမြခြင်း ဖြစ်ပါ
ကြောင်းပါ။

ထို့-ဤတိုင်းပြည်သို့ ရောက်လာရခြင်း အကြောင်းကို
ပြောပြမှသာရမည်ဖြစ်ပါ.....

ပြောပြရန်အစကို၊ သင်္ဘောသူကြီးကဦးစွာဖော် ပြီးမှ၊
အကျွန်ုပ်ကဆက်ရန်ယှိပါကြောင်းပါ။

ဟုတ်ပါပေသင်္ဘောသူကြီးကပြောပြရန်ဖြစ်ပါပေ.....
ထုန်ခဲသောနှစ်၊ တပေါင်း လက၊ ဤမြို့ ဆိပ်ကမ်းသို့

သင်္ဘော ဆိုက်ကပ်သောအခါ၊ အဆင်းသန္တာန်ကြွန်အင်
 လက္ခဏာနှင့်ညီသော၊ သူငယ်မတယောက်၊ ညောင်ရွက်
 လေးချပ်ကိုရောင်းလာပါကြောင်း၊ သူ့အဆိုမှာ၊ ပဌပကိစ္စ
 ဟိလျှင်၊ ပဉ္စမ ညောင်ရွက်၊ ဒုတိယ ကိစ္စဟိလျှင် ဒုတိယ
 ညောင်ရွက်၊ တတိယကိစ္စဟိလျှင် တတိယ ညောင်ရွက်။
 စတုတ္ထ ကိစ္စဟိလျှင်၊ စတုတ္ထ ညောင်ရွက်ကို ကြည့်ပါ။
 ညောင်ရွက်က ပေါ်လာသော အကွေ့အရ၊ နားထောင်ပါ
 လျှင်၊ ချမ်းသာခြင်းဆို ချောက်ပါလိမ့်မည်၊ ညောင်ရွက်တ
 ချပ်လျှင် သပြာ(တထောင်)ကျ ပေးရပါမည်၊ နောင်သော
 အခါ၊ ညောင်ရွက်၏ အကျိုးကိုထိမှ၊ အဖိုးကိုထွာ၍ ဆပ်
 ပါ။ ယခုအသပြာ (လေးထောင်)သည် စရန်မျှသာ ဖြစ်ပါ
 သည်ဟုပြောသည်အတိုင်း၊ ထူးဆန်းသောကုန်တမျိုးဖြစ်
 ၍၊ အသပြာ (လေးထောင်) ပေး၍ ဝယ်ယူ သွားပါ
 ကြောင်း.....

(၎င်းညောင်ရွက်၏ အကျိုးသိပုံ၊ ခံစားခဲ့ရပုံ၊ နောက်
 ကတွေ့ကြုံခဲ့ရသည်အတိုင်းပြန်ပြောပြီးသော်.....)

ညောင်ရွက် ၂ ချပ်က၊ ဝယ်ရင်းငွေ-ကြေပါရော၊ တ
 ချပ်က၊ ရှင်ဘုရင်ဖြစ်ပါရော၊ တချပ်က သားမယား မသေ
 ဘဲချမ်းသာပါရော၊ သို့အတွက် ညောင်ရွက်၏ အကျိုး
 ကျေးဇူး အလွန်မှ များသောကြောင့်၊ အဖိုးဆပ်ရန် လာ
 ရောက်ခြင်းဖြစ်ပါကြောင်း။

သင်္ဘောသူကြီးက ပြောပြချက်ကို နှစ်သက်တော် မူရ
 ပေပြီ။ ဆရာကြီးက ဆက်ရန်လိုပါသေး.....

(ထိုအခါ တက္ကသိုလ်ဆရာကြီးကလည်း၊ မိမိသားက
 လေးသည်။ မကောင်းသော တပည့်တို့၏ စကားကို၊ နား
 ထောင်မိသည်အတွက်၊ အဖေကိုလုပ်ကြံရန် အမူအကျင့်
 တို့ကိုထိရသဖြင့်၊ ဥပဒေ ထုံးစံဟူသည် အတိုင်း စီရင်ပုံ
 များကို အထက်က ဖော်ပြသည်နှင့် အညီ.....ပြောပြပြီး
 သော်.....

အကျွန်ုပ်တို့တက္ကသိုလ်ပြည် စည်းတမ်း ဥပဒေ အရ၊
 တိုင်းပြည်မှ ၃ နှစ်တိုင်ထွက်ခွာ၍၊ ခွန်းစဉ်းအဖြစ်နှင့်
 တပါးနိုင်ငံမှာ ခွက်လက် စွဲ၍ တောင်းစားစေ ဟု စီရင်
 လိုက်ရာ၊ သားကလေး ထွက်သွားသည်မှာ ၃ နှစ်ကကျော်
 လွန်သဖြင့်၊ တိုင်းပြည်သို့ ပြန် မရောက် သောကြောင့်၊
 ကျွန်ုပ်သည် တိုင်းပြည်က ထွက်ပြီးလျှင်၊ စုံစမ်းရှာဖွေစွာ
 ရာ၊ သင်္ဘောသူကြီးနှင့် တွေ့သည်အခါ၊ ညောင်ရွက် အ
 ကြောင်းကို ပြောပြသဖြင့်၊ ထိုညောင်ရွက်ကို စီရင်သော
 နည်းသည်၊ ကျွန်ုပ်သားမှတစ်ပါး၊ ခြားသူတို့မတတ်ပါ။ သို့
 အတွက် ညောင်ရွက် စီရင်သော သူသည်၊ အကျွန်ုပ်သား
 ဖြစ်ကြောင်းအမှန်ဝန်ခံနိုင်ပါကြောင်း.....

ကြားကြလား-ရှု-တော်မတ်တော်အပေါင်းတို့၊
 မှန်ပါ။ အမှားက-အမှန်၊ အကောက်က-အဖြောင့်၊
 အရှုတ်က-အရှင်းကိုထင်လင်းစွာပေါ်ပါကြောင်းပါ။

ထိုအခါမင်းကြီးက သံတော်ဆင့်ကြီးကိုကြည့်တော်မူလေ၏။

သံတော် ဆင့်ကြီးက။ သံတော့ခံကို မြို့ဝန် ထံသို့စေလေ၏။ သံတော်ခံ ပြောချက်အရ မြို့ဝန်က ထောင်မှူးကို အမိန့်ပေးရာ။ ထောင်မှူးက ခွန်းစဉ်း မောင်နှံတို့ကိုခေါ်၍ ရှေ့တော်သို့သွင်းရလေ၏။

မင်းကြီးက။ နေရာတော် ခင်းများကို။ နေရာ ၂ ခုချထားစေ၏။

မောင်မယ် ၂ ပါးဦးခေါင်းညှိတ်လျက်။ ရိုသေစွာ ရှိခိုးပြီးလျှင်။ ရှေ့တော်သို့ဝင်လာသည်အခါ.....

သင်္ဘော သူကြီးက။ လက်ချတ် တီးပြီးလျှင်။ ဟောဟော-သူဘဲ-သူဘဲ- ဟုတ်တယ်-ဟုတ်တယ်-ညောင်ရွက်ရောင်းဒါ။ ညောင်ရွက် ရောင်းဒါဟု-အလန့် တကြားအော်ဟစ်၍။ မင်းသိမ်းကိုလက်ညှိုးထိုးပြရာ.....

မင်းကြီးလည်းပြီးတော်မူရလေ၏။ များမတ်အပေါင်းတို့လည်း။ နှုတ်မည်နှင့်။ ရယ်မောကြလေ၏။

မင်းကြီးက။ သားတော်-သိမ်းတော်တို့။ ဤနေရာက စားကြလေဟု-ညွှန်ပြလေ၏။

ဝိစက္ခဏလည်း။ အဖ-ဆရာကြီးကို ဦးစွာဦးခိုက်ပြီးမှ။ မင်းကြီးကို ဦးခိုက်၍။ ပြီးကြည်သော မျက်နှာဖြင့် စားလေ၏။

ပသာဒစန္ဒီလည်း။ အဖ-ခမည်းတော်ကို ဦးစွာဦးခိုက်ပြီးမှ။ တက္ကသိုလ် ဆရာကြီးကို။ ဦးခိုက်၍။ ပြီးကြည်သော မျက်နှာဖြင့်စားလေ၏။

ဝိစက္ခဏလည်း။ ကျေးဇူးရှင်ဖခင်-ကျန်းမာတော်မူပါ၏လော။ ကျေးဇူးရှင်မိခင် ကျန်းမာတော်မူပါ၏လော။ တပည့်မိတ်ဆွေအပေါင်းတို့ကျန်းမာတော်မူပါ၏လား။

အင်း-အားလုံး ကျန်းမာ-ချမ်းသာ လျက် ယှဉ်ကြပေကြောင်း.....

သားတော်မောင်။ အကျဉ်းနှိုက်ခံနေရသည်မှာ။ မကြည်သောစိတ်များယှိပေသလား။

မကြည် မကောင်းသော စိတ်တို့သည် အလျဉ်းမယှိပါကြောင်း။ အသက်ကိုချမ်းသာပေးထားသော ကျေးဇူးဂုဏ်ကိုအောက်မေ့လျက်ယှိပါကြောင်းပါ.....

အစက-တက္ကသိုလ်ဆရာကြီး၏။ သား ဖြစ်ကြောင်းကို လျှောက်ပါလျှင်။ ဤမျှလောက်ဓက္ကမဖြစ်တန်ရာ.....

မှန်ရာလျှောက်ပါက။ အဖအာဏာကို လွန်ဆန်ရာရောက်ပါကြောင်း။ မိဖုရားအာဏာ သားသိမ်းမှာ တည်စေရမည်ဆိုသည့်အတိုင်း။ အသက်ကိုစွန့်ရပါမည်။ မိဖုရားအာဏာကိုစွန့်ရပါ။ မိဖုရားအာဏာ စွန့်ပါလိမ့်။ ဖုန်းမကြီး-သက်မမည်။ အနာရောဂါများ၍ ဆင်းရဲတွင်းသို့ ကျတတ်ပါသည်။ ဤတိုင်းပြည်နှိုက်။ မိမိဂုဏ်ကိုထိသူမှန်။ အညတရ-ခွန်းစဉ်းစဉ်းအလုပ်နှင့်ဖြစ်ပါ၍။ ဂုဏ်မရှိသောကြောင့် မှန်ရာပြောသော်

လည်း။ယုံနိုင်စွမ်းမဟုတ်ပါ။ အဘယ့်ကြောင့် ဆိုသော်။
ညောင်ရွက်ကသက်သေခံလျက်ရှိပါကြောင်း.....

အင်း-ဟုတ်ပါပေတယ်။ စဉ်းစားဆင်ခြင်။စုံစမ်းခြင်း
သဘောကိုမရောက်သဖြင့်။ခမည်းတော်-ခမည်းတော် မှား
ချေပြီသားတော်မောင်။

ချစ်သိုး-ခွန်းစဉ်းအမှတ်နှင့် ပေါင်းဖော်နေရသည်မှာ
ယုတ်ညံ့သောအမျိုးနှင့် ဆက်ဆံ ရပေတယ်ဟု။ ညစ်ညူး
သောစိတ်များမလိုပေဘူးလား။

ခမည်းတော်ဘုရား၏ အာဏာကို ခံယူလျက်ဖြစ်ပါ၍၊
မကောင်းသောစိတ်-မဝင်စားပါကြောင်းပါဖခင်။

ဥပမာတစ်ခုမှာ-ပျားတို့ မည်သည်။ ခွေးထောက် တမာ
ပရိုင်းပင်တို့နှင့်လည်း စွဲတတ်ကြပါသည်။ ထိုတမာခွေး
ထောက်ပင်တို့ကိုစွဲသော ပျားကအရေသည်လည်း။ အပင်
ကို အမှီပြု၍၊ ခါးသည်ဟူ၍၊ မယ့်ပါ။ ချိုမြိန် အတိုင်းက
မဖောက်ပြန်ပါ။ပရိုင်းပင်နှင့် စွဲသောပျားက-အရေသည်
လည်း။တည်ရာအပင်ကိုစွဲ၍၊ ပူသည်-ရှူးသည်ဟူ၍၊ မယ့်
ပါ။ချိုမြိန်အတိုင်း ချိုပါသည်။ သို့လိုမိမိတို့၏၊မှီရာ။ အမျိုး
ယုတ်သည်။ အမျိုးညံ့သည်ဟူ၍၊ စွဲလမ်းစရာမဟုတ်ပါ။
ချိုသောအရသာကိုမစွန့်သော၊ ပျားရေနှင့်တူသော၊ဖြောင့်
မတ် တည်ကြည်သော၊ တရားတည်းဟူသော အရသာကို
ခံယူလျက်ရှိပါကြောင်းပါ-ဖခင်။

အင်း-ကောင်းပေဗျာကောင်းပေ။ သာဓု-သာဓု-သာဓု။

သားတော် သိုးတော်တို့။ အထွင်းတော်ဆိုဝင်၊ သား
တော်မှာ၊ မင်းသားတို့ အဆင် တန်း ဆာကို ဆင်ယင်သိုး
တော်မှာ၊ ယခင်အတိုင်းဆင်ယင်စားကြစေဟုအမိန့်
တော်မှတ်ပြီးနောက်.....

မှူးတော်မတ်တော်တို့၊ ကံကောင်းထောက်မသည် အ
ထွက်၊ သားကောင်းရတနာ ထွန်းကား လာသည်ကို၊ အ
လွန်မ ဝမ်းမြောက်တော်မူသည်။ သို့လို ဖုန်းပညာနှင့် ပြည့်
စုံသောသားတော်ကို၊ ထီးနန်းပေးအပ်တော်မမည်

သင်္ဘောသူကြီးက။ ။ထီးနန်းပေးအပ်ခြင်း ကိုသည်း
ခံတော်မူပါဦး။ အကျွန်ုပ်၏ အသက်သခင် ဖြစ်ပါ၍၊ ရရှိ
သော၊သန္တရပြည်ကိုအုပ်ချုပ်တော်မူရန်၊ညောင်ရွက်မိုးဆပ်
ရပါမည့်အကြောင်း.....

သင်္ဘောသူကြီး တင်ချက်မှာလည်း မငြင်းသာပေ ဖြစ်
တော့သည်။ သို့သော်တက္ကသိုလ်ဆရာကြီး၏ စီရင်ရာကို
သာ လိုက်နာရန်သင့်မည်။

ဆရာကြီးက။ ။ဘုရင် မင်းမြတ်မှာ။ ရင်သွေးတော်
ဖြစ်၍၊ ထီးနန်းအပ်နှင်းလိုသည်ကား။ အလွန်မှ ချစ်မြတ်နိုး
ခြင်းဖြစ်ပါပေတယ်။ သင်္ဘောသူကြီးမှာ ကျေးဇူးရှင် ဖြစ်
၍၊ တိုင်းပြည်ကို အုပ်ချုပ်ရန်၊ ညောင်ရွက်မိုး ဆပ်သည်
ကားအလွန်မှ ဆံ့ကြစရာ-ပြောပြ၍၊ မကုန်နိုင်အောင် ဖြစ်ပါ
တယ်။ ဘုရင် မင်းမြတ်မှာ။ ကျန်းခန့်တော် မူ၍၊ အသက်
ရှည်သမျှ ကာလပတ်လုံး၊ ဤတိုင်းပြည်ကိုစိုးစံသင့်ပါ

ကြောင်း၊ သားတော်ကို မိမိ ကိုယ်ပွား-သုန္ဒရ တိုင်းပြည် ကြီးကိုအုပ်ချုပ်စေပါလျှင်၊ ခမည်းတော်သားတော်တို့ထီး ပြိုင်နန်းပြိုင်စံစားတော်မူကြသည်ကား၊ အလွန်မှမုန်းတော် တိုးတက်မြင့်မြတ်ကြောင်းဖြစ်ပါ.....

တက္ကသိုလ်ဆရာကြီးစီရင်ချက်အတိုင်းတည်စေမည်၊ သို့သော်သားတော်နှင့် သိမ်းတော်တို့ကို လက်ထပ် မင်္ဂလာ အခမ်းအနားကြီးကို ကျင်းပတော်မူမည်၊ အခါလရက်ကို၊ အခါတော်ကြားပုဏ္ဏားပညာသို့တို့ကဆက်သွင်းစေ၊

လယ်ထပ်မင်္ဂလာ အခမ်းအနား ကျင်းပရန်၊ မင်္ဂလာ မဇ္ဈာန်တော် ဆိုင်ရာဝန်တို့က၊ စီမံဆောင်ရွက်စေ၊လက် ထပ်မင်္ဂလာ အခမ်းအနား ကျင်းပပြီးမှ၊ သားတော် ကို၊ သုန္ဒရတိုင်းပြည်သို့ကျွန်ုပ်ပါ သွားရောက်မင်းမြှောက်တော် မူမည်၊

ဆရာကြီးကလည်း၊ ဤလက်ထပ်မင်္ဂလာအခမ်းအနား ကိုမှီအောင်၊ ဆရာကတော် ကြီးကို၊ လူငယ်စေ ယွတ်ပင့် ခေါ်ရန်စီမံပါမည့်အကြောင်း၊

ဆရာကြီးက၊ ကောင်းစွာပါပြီ၊ မိခင်ဖြစ်သူကလည်း၊ သားကလေး အထွက်၊ နှလုံးကျွံကွဲ မတတ် ဖြစ်နေပါ ကြောင်း၊ ယခုထိုသတင်းကောင်းကြားရပါက၊ ကိုယ်မိတ် ရှစ်လန်း၍ အားတမျိုး-တိုးတက်လာရန် ယှိပါကြောင်းပါ၊ ဆရာကြီးနှင့်၊ သင်္ဘောသူကြီးတို့၊ တနေ့တကြိမ်၊ နန်း တော်သို့ဝင်၍၊ ကျွန်ုပ်နှင့် တိုင်ပင်ဆွေးနွေးကြရမည်၊ နန်း

တော်က၊ မြင်းကသောယဉ်တော်ရထားကိုထွတ်စေမည်၊ နန်းတော်က၊ မနက်ညဉ့်တော် တအုပ်ကျစီ သင်္ဘောသို့ ပို့ စေမည်ဆရာကြီးနှင့်သင်္ဘောသူကြီးတို့တွင်ပါဌာသော၊ အခြွေအရံ သားမယားနှင့် သင်္ဘောသားတို့၊ နန်းတော်သို့ ဝင်၍၊ ကြည့်စေရွှေမျက်တော်ကိုဖူးမြော်ကြစေ၊ ၎င်းအခြွေ အရံများကိုလည်း၊ ရွှေတိုက်ဝန်က ကြည့်ရှု၍၊ သင့်လျော်ရာ ရွှေငွေပဆိုးပဝါအင်္ကျီဝသည်များကိုထုတ်ပေး၍၊ ဆုတော် လပ်တော်များကိုခံယူကြစေ၊

ထိုသင်္ဘောကသူများတို့သည်၊ နန်းတော်သို့ အချိန်နှင့် ဝင်နိုင် ထွက်နိုင်စေ၊ အဆီးအတား အကန့်အကွက်မရှိစေ ရ၊ မြို့ဝန်ကစောင့်ရှောက်စေ ဟု၊ အမိန့်တော်မှတ်ပြီးသျှင် ညီလာစားလေ၏၊

အမိန့်တော်မြတ်ကို၊ သံတော်ဆင့်ကြီးက အလုံးစုံရေး မှတ်ပြီးလျှင်ပြီးထိုက်သို့ပို့လေ၏၊ ပြီးတိုက်အတွင်းဝန်များ က၊ ရေးတူးပြီးလျှင်၊ ယွတ်တော်သို့ပို့လေ၏၊ ယွတ်တော်ဝန် ကြီးများက ဆိုင်ရာများတော်မတ်တော်တို့ စီမံဆောင်ရွက် ကြရန်၊ ထပ်ဆင့်အမိန့်တော်ထုတ်ပြန်လေ၏၊

နိဂုံးစေးထပ်။

(ယု)လေးလုံးသရုပ်ခါတ်၊ အတ္ထုပ္ပတ္တိတစ်စဉ်ကာ၊ ယုတ်
အမြတ်အင်္ဂါကို၊ ဆင်ခြင်ရာကိုယ်တို့၊ ကျမ်းဂန်ဟို၊ မှတ်
ကြောင်းရာကို၊ ထပ်လောင်းခါ သွင်းလိုက်သမျှ၊ အမျိုး
သား-ထိ-ရထွေ၊ ကြည့်ရှုလေ မချို၊ တည်ဘဝင် ရှင်ပျို
လျက်၊ မသွေကို ဖတ်ပါ၊ နည်းယူရန် အကျင့် ကောင်းတို့
ကို၊ စာလမ်းကြောင်းခင်းပြသေချာ၊ ယွင်းမခွ တည်ပါ
လျှင်၊ ကြည်စရာ တိုးတက် တိုးမှာရှိ၊ ဂုဏ်မညှိုး အခြေ
တည်၊ ကဲမောက်ဖို့စည်၊ ကန္တာရီး ဆန္ဒရည်သလို၊ စန္ဒ
ခြည် ပေါ်ထွန်းသို့လေး။

လေးဆစ်ခွန်းတောက်။

ဤစာတမ်း၊ မှတ်ခန်းက ခုံ အခုံ၊ ကြည့်ရသူ ဗဟု
ကျိုး၊ တိုးထိပ်ဖုံ၊ စာအုပ်ဖိုးကိုလ၊ ကျိုးထိမှ ဆပ်
မကုန်၊ အနံ့ထိုမှတ်ပါနှင့်၊ လောကနွှက် ကိုလ၊ ဖေါ
ပိုက်ရန် သရေမြင့်လိုက်တယ်..... သုံးသို့အကျင့်။

စေးထပ်။

ဒုတိယသံသယထုတ်ဂါ၊ နှင့်အဟုတ်သံသယ၊ သျှင်သူ
တို့တောင့်တရှာတယ်၊ ပေးစာနှင့်လူရောက်၊ ဝမ်းမြောက်
ဦးတောင်းပန်တာကို၊ ပေါင်းများစွာ ပြည့်ဝဂုဏ်မောက်၊
ပြန်ထပ်၍ ကြည့်ရှုရာ၊ လိအပ်တာ ပြင်ဖွဲ့တက်၊ ဖြည့်
စွက်ခါမဖောက်၊ အလျောက်ပကြည့်ရန်၊ ဖတ်ကြသူကျင့်
တို့ထုံးကို၊ နှလုံးပိုက်ကြဘုံရာ၊ အပါယ်ဘေး လွတ်မည်
တာကို၊ ညွတ်ကြည်စွာ ချစ်စရာဝေ့ကို က၊ ဖုံရှိက်ထို့ထုတ်
ဝေပါ၊ ကောင်းမြတ်စေ့နာ၊ ရှုကြတော့မှ မှတ်တမ်းပါကို၊
နတ်နန်းရှာရောက်ကြောင်းပလေး။

ခွေးချိုး။

မှတ်စုနှင့်မှတ်ရာ၊ သေချာပကျင့်သုံး။ ဘေးဘယ
ရှောင်လေ့လွင့်အောင်၊ ကျင့်မှတ်ကြထုံး။

အမှာ။

ရင်းစာတမ်းကို သေချာစွာဖတ်ရှုပြီးသောအခါ၊ မည်
သူကိုမျိုးမွမ်းထိုက်ကြောင်း၊ စဉ်းစား၍ ဆုံးဖြတ်တော်မူ
ကြရန်၊ တောင်းပန်ပါကြောင်း။

အချိုး။

ယုလေးလုံး ပုံပြင်စာ၊ သေချာပ ရှုထွေး၊ ချိုးခွမ်းရန်
ဘယ်သူမြတ်တယ်လို့၊ ဆုံးဖြတ်ချက်ပေး။